

လယ် တီ ပဏ္ဍိတ

ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး ရေးသားစီစဉ်

အပ်သော

အနတ္တလက္ခဏာသုတ်

အပေး အဖြေ

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန
အရှင်ကောသလ
လူ ပါနား ပါ သည်။

ရန်ကုန်မြို့

ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်

၁၉၅၆

လယ်တီ-ပဏ္ဍိတ

ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး ရေးသားစီစဉ်

အပ်သော

အနတ္တလက္ခဏသုတ်

အမေး အဖြေ

နှင့်

[အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်၊ နိဿယသစ်၊ သစ္စက
ဝတ္ထုကြီး၊ ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ် ပါဠိတော် နိဿယ။]

၅-မောင်တွဲ

ရန်ကုန်မြို့

ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်

၁၉၅၆

နိဒါန်း

ဓမ္မစကြာ အမေးအဖြေ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေများကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ကြကုန်သော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့ ကောင်းစွာ နှစ်ခြိုက်ကြသဖြင့် ထိုအမေးအဖြေများကို မြန်မာတနိုင်ငံလုံး၌ လေ့လာကြည့်ရှု ဝတ်တက်ဝတ်ကပ်မှုတို့၌ ဂရုတစိုက် ရွတ်ဆိုလျက်ရှိကြလေပြီဖြစ်ပါကြောင်း။

ယခုတဖန် တရားအနှစ် သဘာဝ အစစ်ကို လိုလားသော မိတ်ဆွေအပေါင်း များစွာ တို့က “အနတ္တလက္ခဏသုတ်” ၏ အမေးအဖြေကိုလည်း ရေးသားစေလိုပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရေးသားခြင်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတွင် လွန်စွာ အရေးကြီးလှသော အနတ္တ-သဘောများသည် ပေါ်လောပေါ်ရန်အကြောင်းရှိပါသည်။ ဤကဲ့သို့ တောင်းပန် တိုက်တွန်းကြလေသောကြောင့် ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ် အမေးအဖြေကို ရေးသားရသည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဤစာအုပ်၌ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော် မူအပ်သော နည်းနာနိဿယ များကို လက်ကိုင်ထား၍ အနတ္တ သဘောများကို ရေးသား ပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဝိပဿနာတက်လမ်း မဂ်စခန်းများကိုလည်း အချုပ်အားဖြင့် သိရှိကြစေရန် ရေးသားတော်ပြုထားပါသည်။

(၁)

နိဒါန်း

ထို့ပြင် အနတ္တလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်ရင်းနှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော် မူအပ်သော အနတ္တ လက္ခဏသုတ် နိဿယ ကိုလည်း ထည့်သွင်း ထားပါသည်။ အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဿယသည် အမှာအထား စကား အပိုမပါဘဲ အနက်သဘော ချောချောမွန်မွန် သိလွယ်အောင် နှုတ်တက်ဆောင်ဘို့ ရေးထားသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မှန်သမျှ နှုတ်တက်ဆောင်ရွက်၍ထားသင့်ပေသည်။

ပြဆို ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ဗုဒ္ဓသာသနာတွင် လွန်စွာ အရေးကြီးလှသော ဤ“အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမေးအဖြေ” စာအုပ်ကို ကိုယ်စီ လက်ကိုင်ပြု၍ ကြည့်ရှုလေ့လာ ကြပါစေသတည်း။

၁၂၀၈-ခု
ဝါခေါင်လဆန်း-၁၁ ရက်၊

လယ်တီပဏ္ဍိတ
ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	အနတ္တလက္ခဏသုတ်အဖွဲ့များ အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမေး၊ အဖြေ	
	ပဏာမ	...
	...	၁
၁။	အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဒါန်း	...
	...	၂
၂။	ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တဉာဏ်	...
	အလင်းဖွင့်ခင်း	...
	(က) ရူပက္ခန္ဓာ	...
	(ခ) ဝေဒနာက္ခန္ဓာ	...
	(ဂ) သညာက္ခန္ဓာ	...
	(ဃ) သင်္ခါရက္ခန္ဓာ	...
	(င) ဝိညာဏက္ခန္ဓာ	...
	(စ) ခန္ဓာ၌အထူးမှတ်ဘွယ်	...
		၁၀ ၁၆ ၂၁ ၂၅ ၂၉
၃။	လက္ခဏာရေးသုံးပါးစစ်တမ်း	
	(က) ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ	...
	(ခ) နာမက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ	...
		၃၇ ၅၃
၄။	သစ္စာခွဲပုံ	...
		၅၇
၅။	အနုပဿနာဉာဏ် ၃-ပါး	...
		၅၈
၆။	အနုပဿနာဉာဏ် ၃-ပါး၏အကျိုး	...
		၆၁
၇။	ဝိသုဒ္ဓိ ခုနစ်ပါး	
	(က) သီလဝိသုဒ္ဓိ	...
	(ခ) စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ	...
	(ဂ) ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ	...
	(ဃ) ကင်္ခါရိတရဏဝိသုဒ္ဓိ	...
		၆၃ ၆၄ ၇၂ ၇၂

(ဃ)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	(င) မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ	... ၇၃
	(စ) ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ	... ၇၆
	(ဆ) လောကုတ္တရာဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ	... ၇၇
၈။	အရိယာပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးသဘော	... ၇၇
၉။	အထူးမှတ်ဘွယ်	... ၇၉
	အနုမောဒနာပွဲသိမ်း	... ၈၁
	နိဂုံး	... ၈၁
အနတ္တလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်		
၁။	နိဒါန	... ၈၃
၂။	အနတ္တကထာ	... ၈၃
၃။	အနုပဿနာ	... ၈၅
၄။	အာနိသံသကထာ	... ၈၈
၅။	နိဂမနကထာ	... ၈၈
	အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဿယအကြောင်း	... ၈၉
အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဿယ		
၁။	နိဒါန်း	... ၉၁
၂။	အနတ္တစစ်တမ်း	... ၉၂
၃။	အနုပဿနာ ၃-ပါး	... ၉၇
၄။	အာနိသင်ပြုခိုနဲ့ခွန်းတော်	... ၁၀၇
၅။	နိဂုံးချုပ်ခိုနဲ့ခွန်းတော်	... ၁၀၉
သစ္စကဝတ္ထုကြီး		
၁။	ရှင်အဿဇိနှင့် တွေခဏ်း	... ၁၁၁
၂။	သစ္စကဆရာကြီး ကြိမ်းဝါးခဏ်း	... ၁၁၃
၃။	ဘုရားထံသို့ရောက်ခဏ်း	... ၁၁၅
၄။	ရှင်တော်ဘုရား၏အခိန့်	... ၁၁၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅။	သိကြားမင်းဆင်းသက်၍ အာဏာစက်ဖြင့် ကူညီခင်း	... ၁၂၂
၆။	သစ္စကဆရာကြီးအရှုံးပေးခင်း	... ၁၂၄
၇။	သစ္စကဆရာကြီး၏လျှောက်ထားခင်း	... ၁၂၈
၈။	သစ္စကဆရာကြီးအား ဟောသော တရားတော်	... ၁၂၉
၉။	သစ္စကကြီးဝန်ချခင်း	... ၁၃၂
၁၀။	သစ္စကသုတ္တန်ရှစ်လုံးဘွဲ့မြန်မာဂါထာ	... ၁၃၄
	ကဿပဗေဒဇွန်သုတ်ပါဠိတော်နိဿယ	... ၁၄၀

အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမွှန်း

ဘုန်းတော်အမြိုက် ထွတ်မကိုဋ်ကို ဆောင်းစိုက်လျှံလူ
အောင်လံထူ၍ နတ်လူမြဟ္မာ သတ္တဝါခပင်းတို့ ဝပ်စင်း
ညွတ်လျှိုး လွန်မြတ်နိုးသဖြင့် ရှိခိုးကြရာ ပမာဘက်ကင်း
မင်းထက်မင်း ဖြစ်တော်မူသော သျှင်ရင်းထွတ်ထား မြတ်
ဘုရားသည် လေးပါးသစ္စာ သိပြီးခါဝယ် မိဂဒါဂနိုဋ် စုံတော
မြိုင်၌ လေးဆိုင်သစ္စာ ပွင့်စိမ့်ငှါဟု ဓမ္မစကြာတရားကို
ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် မဂ်ရောက်သီးသီး အသိဉာဏ်
ပွင့်လင်းပြီးသော ထေရ်ကြီးကေသရီ ငါးဝဂ္ဂိတို့အား ဉာဏ်
ဆီ ဉာဏ်ညွန့် တလွန်လွန်လျှင် ကွန့်စေတိုးစေ ပြီးပြီးဝေ
အောင် ပရမေထွတ်ဖူး နိဗ္ဗာန်မှူးသည် ထူးဝိသေသ အနတ္တ
ကို ဓာတ်ပြသက်သက် သဘောနက်ဖြင့် ဟောမြိုက်တော်မူ
လေသည်မှာ—

ဝါဆိုပုဏ္ဏ ပဉ္စကျော်၍ စနေနေ့တွင် သိမ်မွေ့ခက်ခဲ
လွန်နက်နဲသည့် ဖြိုခွဲအတ္တ သက္ကာယနှင့် မောဟဒိဋ္ဌိ မှောင်
အတိကို ရောင်ညိုလျှံဝါ ဉာဏ်ပထျာဖြင့် ငါငါသူသူ လူဘဲ
နတ်ဘဲ အထင်လွဲ၍ အစွဲပြင်းထန် အတွင်းရန်ကို တွန်းလှန်
ဖြိုဖျက် အနတ္တလက်နက်ဖြင့် အချက်ကျ ခွင်းလေသော်-
ကင်းရှင်းဒိဋ္ဌိ မှောင်မငြိဘဲ ဝဂ္ဂိအသင်း ဉာဏ်ရောင်လင်း
လျက် ခပင်းများစွာ ကိလေသာနှင့် ဝဋ်ဇာတိဓာတ် သမုပ္ပါဒ်
ကို ခုတ်ဖြတ်ပယ်ထွင် လွန်သန့်စင်၍ အရှင်ရဟန္တာအဖြစ်
သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူကြလေသတည်း။

အတိဒုလ္လဘ ကြံခဲလှသော အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန် ဗျာ
ဒိတ်တော် သမုဋ္ဌာန်ကို ရုပ်နှင့်နာမ်မကင်းခဲ ငါးခန္ဓာ

(၉)

အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမွန်၊

အဘွဲ့ဝယ် တကဲ့ဇွဲ, တကဲ့ဇွတ် ခွာမလွတ်ခိုင်မြဲဘိ လွန်အမင်း
ပြီသော ဒိဋ္ဌိဆိုးသက္ကာယကို သာသနခုအကြံတွင် အနုလုံ
သဘော ပဋိလုံရောနှောလျက် ဉာဏ်သဘော ထက်ထက်
နှင့် ခုတ်ဖျက်၍ ရှင်းရအောင် စိတ်ထားရင်းစေတနာ ဖြူစင်
သော ဓာတ်သမ္မာဖြင့် မြတ်ဘဝဝါရွှေခွန်း နိဗ္ဗာန်ကိုရည်
ညွှန်းလျက် မတိုက်တွန်းအလိုလို ကြားသူတိုင်း ကြည်ညို
အောင် ရွတ်ဆိုသရဇ္ဈာယ်တော်မူကြပါကုန်လော့။

အနတ္တ လက္ခဏ သုတ်

အမေး-အဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဏာမ

- ၁။ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆူ၊ အောင်လံထူ၊ ပြိုင်သူယှဉ်
ဘက်ကင်း။
- ၂။ သုံးဘုံတိုက်လုံး၊ ထွတ်မြတ်ဆုံး၊ ညွတ်ရုံးခဝပ်စင်း။
- ၃။ ဘုရားဖြစ်ပြီး၊ သုံးလူ့ထီး၊ ရေမီးစုံခပင်း။
- ၄။ ဝါဆိုပုဏ္ဏ၊ လက်ဦးပြ၊ ပဉ္စဝင်္ဂီသင်း။
- ၅။ ဓမ္မစကြာ၊ မိဂဒါ၊ မြတ်စွာမိန့်ခဲ့ရင်း။
- ၆။ ပြည့်ကျော်ချမ်းမြေ့၊ ငါးရက်နေ့၊ သိမ်မွေ့ပါဘိ
ခြင်း။
- ၇။ သုတ်အနတ္တ၊ လက္ခဏ၊ မိန့်ဟထွတ်သနင်း။
- ၈။ ဝင်္ဂီငါးဖြာ၊ တရားနာ၊ တဏှာရာဂရှင်း။
- ၉။ ရဟန္တာမြတ်၊ ဖြစ်ကုန်လတ်၊ ဝင်္ဂီပြတ်ဇာတိကင်း။
- ၁၀။ ထိုသုတ္တန်ထွက်၊ မိပ္ပာယ်နက်၊ ပြိုးပျက်ထင်အလင်း။

- ၁၁။ လွယ်စွာသိစေ၊ မေးအဖြေ၊ ရေးလေချန်မချင်း။
- ၁၂။ သိလိုသူများ၊ တောင်းပန်ငြား၊ တရားနှလုံးသွင်း။
- ၁၃။ ထို့ကြောင့်ယခု၊ ဉာဏ်ပွားမှု၊ ရေးပြုစီရင်ခြင်း။
- ၁၄။ လယ်တီသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်၊ သွန်သင်နည်းမူရင်း။
- ၁၅။ အတ္တမြူမှောင်၊ ကင်းလွတ်အောင်၊ ဉာဏ်ရောင် ထိန်လင်းလင်း။
- ၁၆။ အနတ္တမှန်၊ သိဘို့ရန်၊ သုတ္တန်ကျမ်းတော်ရင်း။
- ၁၇။ သိမြင်ခဲ့စွ၊ အနတ္တ၊ ဓမ္မဉာဏ်အလင်း။
- ၁၈။ အမေးအဖြေ၊ ရှုကြည့်လေ၊ မိတ်ဆွေကုန်ခပင်း။

၁ - အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဒါန်း

မေး။ အနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တန်ကို အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟောထားခဲ့ပါသနည်း။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆင့် အောင်ထီးဖွင့်၍သိသင့် သိထိုက်သမျှသော တရားအလုံးစုံကို အကုန် သိမြင်တော် မူပြီးသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညု ဖြတ်စွာဘုရားသည် အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်ကို ထုတ်ပြန် ဟောမြှောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မေး။ ဤအနတ္တ လက္ခဏသုတ်ကို အဘယ်အရပ်မှာ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီးအနီး သားသ မင်တို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန် တော ကြီးအတွင်း၌ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဟောကြားတော်မူပါ သနည်း။

ဖြေ။ အရှင်ကောဏ္ဍည အမှူးရှိသော ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်း ငါးပါးတို့အား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတို့သည် အဘယ်အခါ ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောကြားတော် မူသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ရှင်ကောဏ္ဍညသည် သောတာပန်တည် ၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါသည်။ လပြည့်ကျော်တရက် နေ့၌ ရှင်ဓပုသည် သောတာပန်တည်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါသည်။ လပြည့်ကျော် ၂-ရက်နေ့၌ ရှင်ဘဒ္ဒိယသည် သောတာပန်တည်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါသည်။ လပြည့်ကျော် ၃-ရက်နေ့၌ ရှင်မဟာနာမ်သည် သောတာပန်တည်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါသည်။ လပြည့်ကျော် ၄-ရက်နေ့၌ ရှင်အဿဇိသည် သောတာပန် တည်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်အခါ ဤအနတ္တ လက္ခဏ သုတ်ကို ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်၊ ဝါဆို လပြည့် ကျော် ၅-ရက် ကြာသပတေး နေ့တွင် ဟောတော် မူပါ သည်။

မေး။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး၍ သုတ္တန် တရားတို့ကို ဟောတော် မူရာတွင် ဤအနတ္တ- လက္ခဏသုတ်သည် ပဌမသုတ္တန်လော၊ ဒုတိယ သုတ္တန်လော၊ တတိယ သုတ္တန်လော၊ ဆင်ခြင် စိစစ်၍ ဖြေကြားပါ။

ဖြေ။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူပြီးသော အခါ ဓမ္မစကြာသုတ္တန်ကို ရှေးဦးစွာဟောကြားတော်မူပါသည်။ ထိုဓမ္မစကြာသုတ္တန်ကိုဟောတော်မူပြီးသော ညဉ့်အခါ၌ပင် ဟေမဝတ နတ်သား၊ သာတဂီရိနတ်သား အမှူးရှိသော နတ်ဘီလူးတို့အား ဟေမဝတ သုတ္တန်ကို ဟောတော်မူပါသည်။ ထို့နောက် ဤအနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တန်ကို ဟောတော်မူပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တန်ကို ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်ဝယ် တံတိယသုတ္တန်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါမည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် အနတ္တ လက္ခဏသုတ် ဟူ၍ ခေါ်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ အနတ္တလက္ခဏာကို ပဓာနထား၍ ထင်ရှားစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုတ္တန်ဖြစ်သောကြောင့် အနတ္တလက္ခဏသုတ်ဟူ၍ခေါ်ရပါသည်။

မေး။ အနတ္တသဘောကိုအမြွက်မျှဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ အနှစ်သာရမရှိခြင်းသဘော၊ အလိုသို့ မလိုက်အစိုးမရခြင်းသဘော၊ အပြင်အပဖြစ်ခြင်းသဘော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းခြင်းသဘော၊ အသက်အရှင်မဟုတ်သော နိဇ္ဇိဝသဘော၊ ဤသဘောများကို အနတ္တသဘော ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ အနတ္တလက္ခဏာ နှင့် အနတ္တာနုပဿနာ အဘယ်ကဲ့သို့ ထူးခြားပါသနည်း။

ဖြေ။ အစိုးမရ အလိုမလိုက်မှုသဘော၊ အနှစ်သာရမရှိခြင်းသဘော၊ အသက်မရှိခြင်းသဘော၊ ဤသဘော

အချက်များကို အနတ္တလက္ခဏာခေါ်ပါသည်။ ထိုအနတ္တသဘောကို ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို အနတ္တာနုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။ ဤသည်ကား အနတ္တလက္ခဏာနှင့် အနတ္တာနုပဿနာတို့ ထူးပုံအချက် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သုတ္တ-ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။ ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ အတ္တံ သူစေတိ ပကာသေတိတိ သုတ္တံ။ ။

အတ္တံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သဘောကို။ သူစေတိပကာသေတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြတတ်၏။ ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုတ္တံ၊ သုတ်မည်၏။... ဤဝိဂြိုဟ်အလိုအားဖြင့် သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြတတ်သောကြောင့် သုတ္တ-ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

အတ္တံသူဒေတိတိသုတ္တံ။ ။အတ္တံ၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်သဘောကို။ သူဒေတိ၊ ယိုစီးထွက်ကျ စေတတ်၏။ ဣတိတဿာ၊ထို့ကြောင့်။ သုတ္တံ၊ သုတ္တမည်၏။...ဤ ဝိဂြိုဟ်အလိုအားဖြင့် သဘောအဓိပ္ပါယ်တို့ကို ယိုစီးထွက်ကျစေတတ်သောကြောင့် သုတ္တ-ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

သပ္ပုရိသေဟိ သုဏီယတိတိ သုတ္တံ။ ။သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုဏီယတိ၊ ကြားနာအပ် ကြားနာထိုက်၏။ ဣတိတဿာ၊ထို့ကြောင့်။ သုတ္တံ၊ သုတ်မည်၏။... ဤဝိဂြိုဟ်အလိုအားဖြင့် သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကြားနာအပ်သောကြောင့် သုတ္တ-ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဒါန်းပြီး၏။

၂-ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တဉာဏ်အလင်း
ဖွင့်ခင်း

ရူပက္ခန္ဓာ

မေး။ ထိုအနတ္တလက္ခဏသုတ်ကိုဟောတော်မူရာဝယ် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အဘယ်သို့ အစချီကာ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ။ ။ချစ်သား ရဟန်းတို့...ရုပ်တရားသည်အနှစ်သာရမရှိ၊အလိုသို့မလိုက်၊အစိုးမရ အတွင်းထားထိုက်သည် မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သဘောမှ ဆိတ်၏၊ အသက်ရှင်သောဇီဝ သဘောမှဆိတ်၏၊ ဤသို့အစချီ၍ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ အနတ္တသဒ္ဒါ၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ပေါင်းများစွာ ရှိသည်အနက် ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်၌အနတ္တသဘောကို အဘယ် အဓိပ္ပါယ်မျိုးဖြင့် ပဓာနထား၍ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ဤ အနတ္တလက္ခဏသုတ်၌ အလိုသို့မလိုက်သော အဝသဝတ္တနသဘောဖြင့် ပဓာနထား၍ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ အလိုသို့မလိုက်သော အဝသဝတ္တန သဘောကို ပဓာနထား၍ ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်၌ အနတ္တသဘောကို ဟောကြားတော်မူပါသည်ဟု ခြေဆိုသောကြောင့် သိရပါပြီ၊ အဘယ်ပါဠိကို ထောက်ထား၍ ခြေဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ရူပဉ္စဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ
 ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထစ
 ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ
 မာအဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ
 အနတ္တာ၊ တ သ္မာ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။
 န စလဗ္ဘတိရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံဟောတု၊ ဧဝံ
 မေရူပံမာအဟောသီ”တိ။

ဤပါဠိတော်ကိုထောက်၍ အလိုသို့မလိုက်သော အဝသ
 ဝတ္တနသဘောကို ပဓာနထား၍ ဟောကြားတော်မူကြောင်း
 ကို ဖြေဆိုပါသည်။

မေး။ အသင် ကိုးကား ဘော်ပြ ခဲ့သော အနတ္တ
 လက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်၏ အနက်ကို ပြန်ဆို
 ဖွင့်ပြပါ။

ဖြေ။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တရား
 အပေါင်းသည်။ ဟိ၊ ကေနစင်စစ်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်
 သော အတ္တသဘောရှိသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား။
 ဣဒံရူပံ၊ ဤရုပ်တရားသည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့လိုက်ပါ
 ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက် ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ နသံ
 ဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်လေရာ။ “မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံဟော
 တု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံမာအ
 ဟောသီ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့မိမိတို့အလိုဆန္ဒ
 အတိုင်း။ ရူပေ၊ ရုပ်တရား၌။ လဗ္ဘေထ၊ အခွင့်ရသင့်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယသ္မာစ၊
 အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ရူပံ၊ ရုပ်တရား

သည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိ
 ချေ၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ရူပံ၊ ရုပ်တရားသည်။ အာဗာ
 ဓာယ၊ အလိုသို့ မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်
 ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ “မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်
 သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊
 ရုပ်သည်။ ဧဝံမာ အဟောသိ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိမိတို့ အလိုဆန္ဒအတိုင်း။ ရူပေ၊ ရုပ်တရား၌။ နစ
 လတ္တံတိ၊ အခွင့် မရနိုင်၊ ဤသည်ကား ကိုးကားဘော်ပြု
 သော ပါဠိတော်၏အနက်ကို ပြန်ဆို ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဤအနတ္တ လက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်၌ ရှင်
 တော်ဘုရားသည် အဘယ်တရားတို့၌ အနတ္တ
 ဖြစ်ပုံကို ဟောကြားတော် မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တဖြစ်ပုံကို ဟောတော်
 မူပါသည်။ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တ ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူ
 လိုက်လျှင်ပင် အလုံးစုံသော တေဘုမ္မက တရားတို့၏
 အနတ္တဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသွားပါသည်။

မေး။ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ သရုပ်ကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ရူပက္ခန္ဓာ တပါး၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တပါး၊
 သညာက္ခန္ဓာ တပါး၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တပါး၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
 တပါး။ ဤသည်ကား ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ သရုပ် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်တရားမျိုးကို ရူပက္ခန္ဓာ ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ရုပ်နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကို ရူပက္ခန္ဓာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထိုရုပ်နှစ်ဆဲ့ ရှစ်ပါးတို့၏ သရုပ်ကို တလုံးစီ
 တလုံးစီ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ပထဝီ,အာပေါ,တေဇော,ဝါယော-မဟာဘုတ်
ကြီးလေးပါး၊ စက္ခု,သောစာ,ဃာန,ဇိဝှါ,ကာယ-ပသာ
ဒရုပ်ငါးပါး၊ ရူပ, သဒ္ဓ, ဝန္ဓ, ရသ, ဩဇာ, ဣတ္ထိဘာဝ,
ပုမ္ဘာဝ,ဟဒယ,ဇီဝိတ၊ဤရုပ်ပေါင်း ၁၀-ပါးကို နိပ္ပန္နရုပ်
ခေါ်ပါသည်။

အာကာသ, ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်, ရူပဿလဟု
တာ,ရူပဿမုဒုတာ,ရူပဿကမ္မညတာ,ဥပစယ,သန္တတိ,
ဇရတာ,အနိစ္စတာ၊ဤရုပ်ပေါင်း ၁၀-ပါးကို အနိပ္ပန္နရုပ်
ခေါ်ပါသည်။

နိပ္ပန္နရုပ် ၁၀-ပါး, အနိပ္ပန္နရုပ် ၁၀-ပါး၊ အလုံးစုံကို
ပေါင်းလျှင် ရုပ်နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ် ၂၀-ပါး
ကိုပင်ရူပက္ခန္ဓာခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထိုရုပ်တရားစုကို အဘယ်ကြောင့် အနတ္တဟူ၍
ဟောတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုရုပ် ၂၀-ပါးကို အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း-
အဝသဝတ္တနသဘော၊ အနှစ်သာရ မရှိခြင်း- အသာရ
သဘော၊ကိုယ်ပိုင် ဟူ၍ အတွင်းမထားထိုက်ဘဲ ကိုယ်နှင့်
မဆိုင်ခြင်း-ပရသဘော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသဘောမှဆိတ်သုဉ်း
ခြင်း- သုညသဘော၊ အသက်အရှင် မဟုတ်ခြင်း- နိဇ္ဇိဝ
သဘော၊ဤသဘောတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် အနတ္တဟူ၍
ဟောတော်မူပါသည်။

မေး။ နှစ်ဆဲ့ ရှစ်ပါးသော တရားအစုကို အဘယ်
ကြောင့်ရုပ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း၊ ဝိဂြိုဟ်
နှင့်တကွဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ သီတုဏှာဒိ ဝိရောဓိ ပစ္စယေဟိ ရူပတီတိရူပံ။ ။
 သီတုဏှာဒိဝိရောဓိပစ္စယေဟိ၊ အချမ်း အပူစသော ဆန့်
 ကျင်ဘက်အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ရူပတိ၊ ဘောက်ပြန် ပျက်
 စီးတတ်၏။ ဣတိတဿွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ ကျမ်း
 ဝန်တို့၌ ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဆိုအပ်သော အတိုင်း အချမ်းအပူ
 စသော ဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းတို့ကြောင့် ဘောက်ပြန်
 ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် ရုပ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

ရူပက္ခန္ဓာပြီး၏။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ သရုပ်များနှင့်
 တကွ ရုပ်တို့၏ အနတ္တဖြစ်ပုံသဘောကို ကောင်း
 စွာ ဖြေကြားသဖြင့် သိရပေပြီ၊ အဘယ်တရား
 ကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ဝေဒနာ စေတသိက်ကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာဟူ၍ ဆိုပါ
 သည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် ဝေဒနာဟူ၍ ခေါ်ဆို ပါသ
 နည်း၊ ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ အာရမ္မဏာရသံ ဝေဒေတီတိ ဝေဒနာ။ ။
 အာရမ္မဏာရသံ၊ အာရုံ၏ အရသာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား
 တတ်၏။ ဣတိတဿွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာမည်၏။

ကျမ်းဝန်တို့၌ ဤသို့ဝိဂြိုဟ် ပြုအပ်သောအတိုင်း အာရုံ
 ၏အရသာကို ခံစားတတ်သောကြောင့် ဝေဒနာဟူ၍ခေါ်
 ပါသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာသည် အဘယ်မျှ အပြားရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း တိကမာတိကာ၌ ဟောတော်မူအပ်သော အနုဘဝန လက္ခဏာနည်းအားဖြင့် သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ-ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိပါသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာ သုံးပါးတို့၏ ခံစားပုံ သဘောကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ချမ်းသာသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို သုခဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

၂။ ဆင်းရဲသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို ဒုက္ခဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

၃။ ချမ်းသာလည်းမဟုတ်၊ ဆင်းရဲလည်း မဟုတ် လျစ်လျူရှုသော အလယ်အလတ် သဘောမျိုးဖြင့် ခံစားမှုကို ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင် ဝေဒနာအပြား ဘယ်မျှရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒြိယ-ယမိုက် ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သော ဣန္ဒြိယဘေဒနည်းအားဖြင့် သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သောမနဿဝေဒနာ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိပါသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာ ငါးပါးတို့၏ သဘော အဓိပ္ပါယ်ကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကိုယ်ချမ်းသာသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို သုခဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ကိုယ်ဆင်းရဲသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို ဒုက္ခဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

၃။ စိတ်နှလုံး ဝမ်းမြောက်သော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို သောမနဿ ဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

၄။ စိတ်နှလုံး မသာယာသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို ဒေါမနဿ ဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

၅။ ချမ်းသာခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း, ဝမ်းသာခြင်း, နှလုံး မသာယာခြင်း တို့မှလွတ်၍ သျှစ်လျူ ရှုသော အလယ်အလတ် သဘောအားဖြင့် ခံစားမှုကို ဥပေက္ခာ ဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

မေး။ လိုမှတစ်ပါး ဝေဒနာအပြား ဘယ်မျှရှိပါသေး သနည်း။

ဖြေ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော် နည်းအားဖြင့် စက္ခုသမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာ, သောတသမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာ, ဃာနသမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာ, ဇိဝှါသမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာ, ကာယ သမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာ, မနောသမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာ-ဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာ ခြောက်ပါးတို့၏ သဘောကို ဘော် ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ရူပါရုံ, စက္ခုပသာဒတို့၏ တိခိုက်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ဝေဒနာကို စက္ခုသမ္ဗဿဇာ ဝေဒနာခေါ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာသည် ရူပါရုံ အရသာကို ခံစားပါသည်။

၂။ သဒ္ဓါရုံ၊ သောတပသာဒတို့၏ ထိခိုက်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖြစ်ပေါ်သော ဝေဒနာကို သောတသမ္ဗုဿဇာ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာသည် သဒ္ဓါရုံ အရသာကို ခံစားပါသည်။

၃။ ဂန္ဓာရုံ၊ ဃာနပသာဒတို့၏ ထိခိုက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖြစ်ပေါ်သော ဝေဒနာကို ဃာနသမ္ဗုဿဇာ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာသည် ဂန္ဓာရုံ အရသာကို ခံစားပါသည်။

၄။ ရသာရုံ၊ ဇိတ္တိပသာဒတို့၏ ထိခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ဝေဒနာကို ဇိတ္တိ သမ္ဗုဿဇာ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာသည် ရသာရုံ အရသာကို ခံစားပါသည်။

၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ကာယပသာဒတို့၏ ထိခိုက်မှုကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို ကာယသမ္ဗုဿဇာ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံအရသာကို ခံစားပါသည်။

၆။ ဓမ္မာရုံ၊ မနောဝိညာဉ်တို့၏ ထိခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ဝေဒနာကို မနောသမ္ဗုဿဇာ ဝေဒနာခေါ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာသည် ဓမ္မာရုံ အရသာကို ခံစားပါသည်။ ဤသည်ကား ဝေဒနာခြောက်ပါးတို့၏ သဘောများဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး ဝေဒနာအပြား ဘယ်မျှရှိပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့် သာမိသဝေဒနာ, နိရာမိသဝေဒနာ အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာ နှစ်ပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ရူပါရုံ, သဒ္ဓါရုံ, ဝန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဤကာမဂုဏ် ငါးပါးနှင့်စပ်၍ ခံစားသော ဝေဒနာကို သာမိသဝေဒနာဟူ၍ခေါ်ပါသည်။

၂။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့နှင့် မစပ်ယှဉ်ဘဲ မမြဲခြင်း အနိစ္စသဘော, ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသဘော, အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်ခြင်း အနတ္တသဘော၊ ဤကဲ့သို့ တရားသဘောနှင့် စပ်ကျဉ်း၍ခံစားသော ဝေဒနာကို နိရာမိသဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

ထိုနှစ်ပါးကို သုခ, ဒုက္ခ, ဥပေက္ခာသုံးပါးနှင့်မြှောက်ပွားသောအခါ ဝေဒနာခြောက်ပါးဖြစ်၍ လာပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး ဝေဒနာအပြားဘယ်မျှရှိပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ကုသလဝေဒနာ, အကုသလဝေဒနာ, အဗျာကတဝေဒနာအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာသုံးပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ကုသိုလ်စိတ်တို့၌ ယှဉ်သောဝေဒနာကို ကုသလဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

၂။ အကုသိုလ်စိတ်တို့၌ ယှဉ်သောဝေဒနာကို အကုသလဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

၃။ ဝိပါက်စိတ်၊ ကြိယာစိတ်တို့၌ ယှဉ်သော ဝေဒနာကို အဗျာကတဝေဒနာခေါ်ပါသည်။

ဤကားဝေဒနာသုံးပါး၏ သဘောအဓိပ္ပါယ် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုမှတစ်ပါး ဝေဒနာအပြား ဘယ်မျှ ရှိပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ဝေဒနာ စေတသိက်သည် စိတ်အကျဉ်း-၈၉၊ စိတ်အကျယ် ၁၂၁-ပါးတို့၌ ယှဉ်သောကြောင့် ဝေဒနာအကျဉ်း-၈၉၊ ဝေဒနာအကျယ် ၁၂၁-ပါးအပြား ရှိပါသေးသည်။ ထိုဝေဒနာတို့ကိုပင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ဝေဒနာအပြားကို ခြားနားသိရှိရပါပြီ။ ထိုဝေဒနာကို အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ အနတ္တသဘော ထင်အောင် အဘယ် ကဲ့သို့ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း၊ ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မြန်မာသက်သက်ဖြင့် ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ အို-ချစ်သား ရဟန်းတို့...ဝေဒနာသည် အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသာတည်း။ အို-ချစ်သား ရဟန်းတို့... ဝေဒနာသည် အကယ်၍ အတ္တဖြစ်ပါမူကား- ဤဝေဒနာသည် အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက်နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်း မဖြစ်လေရာ၊ “ငါ၏ဝေဒနာသည် ဤသို့ဖြစ်ပစေ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ ဝေဒနာ၌ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း အခွင့်ရလေရာ၏။

အို-ချစ်သား ရဟန်းတို့...အကြင်သို့သောအကြောင်း
 ကြောင့် ဝေဒနာသည် အနတ္တအစစ်မှန်၏။ထို့ကြောင့် ဝေ
 ဒနာသည် အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်
 ရှက်ဘောက်ပြန်၍နေ၏။ “ငါ၏ ဝေဒနာသည် ဤသို့ဖြစ်
 ပစေ၊ဤသို့မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ ဝေဒနာ မိမိအလိုဆန္ဒ
 အတိုင်း အခွင့်မရနိုင်၊...ဤကဲ့သို့ဝေဒနာ အနတ္တသဘော
 ကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာပြီး၏။

သညာက္ခန္ဓာ

မေး။ သာဓု,သာဓု,သာဓု၊ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၏သဂျင်များ
 နှင့်တကွ ဝေဒနာ၏အနတ္တဖြစ်ပုံ သဘောကို
 ကောင်းစွာ ဖြေကြားသဖြင့် သိရပေပြီ၊အဘယ်
 တရားကို သညာက္ခန္ဓာ ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ သညာ စေတသိက်ကို သညာက္ခန္ဓာဆိုပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သညာဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသနည်း၊
 ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ အာရမ္မဏံ သဉ္ဇာနာတီတိ သညာ။ ။အာရမ္မ
 ဏံ၊ အာရုံအမျိုးမျိုးကို။ သဉ္ဇာနာတီ၊ အမှတ်ထားသော
 အားဖြင့် သိတတ်၏။ ဝါ-မှတ်သားတတ်၏။ ဣတိတဿှ၊
 ထို့ကြောင့်။ သညာ၊သညာမည်၏။...ကျမ်းဂန်တို့၌ ဤသို့
 ဝိဂြိုဟ်ပြုအပ်သော အတိုင်း အာရုံကို မှတ်သားတတ်သော
 ကြောင့် သညာဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ ထိုသညာသည်အဘယ်မျှ အပြားရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ရူပသညာ,သဒ္ဓသညာ,ဂန္ဓသညာ,ရသ သညာ,
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ,ဓမ္မသညာအားဖြင့် ခြောက်ပါးရှိပါသည်။

မေး။ ထိုသညာ ခြောက်ပါးတို့၏ သဘောကို ဘော် ပြပါ။

ဖြေ။၁။ အဆင်း အမျိုးမျိုးကို မှတ်သော သညာသည် ရူပသညာမည်၏။

၂။ အသံအမျိုးမျိုးကို မှတ်သော သညာသည် သဒ္ဒ သညာမည်၏။

၃။ အနံ့အမျိုးမျိုးကို မှတ်သော သညာသည် ဂန္ဓ သညာမည်၏။

၄။ အရသာ အမျိုးမျိုးကို မှတ်သော သညာသည် ရသ သညာမည်၏။

၅။ အတွေ့အထိ အမျိုးမျိုးကို မှတ်သော သညာ သည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာမည်၏။

၆။ ဓမ္မာရုံ အမျိုးမျိုးကို မှတ်သော သညာသည် ဓမ္မသညာမည်၏။

ဤကား သညာခြောက်ပါး၏ သဘောအဓိပ္ပာယ် ဖြစ် ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး သညာအပြား အဘယ်မျှ ရှိပါ သေးသနည်း။

ဖြေ။ ဘောက်ပြန်သော ဝိပလ္လာသ-သညာလေးပါး၊ မဘောက်မပြန် မှန်ကန်သော အဝိပလ္လာသ- သညာလေး ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သညာအပြား ရှစ်ပါးရှိပါသေး၏။

မေး။ ထိုသညာ ရှစ်ပါးတို့တွင် ဘောက်ပြန်သော ဝိပလ္လာသ သညာလေးပါးတို့သဘောအဓိပ္ပာယ် ကို သိလွယ်အောင်ဘော်ပြပါ။

- ဖြေ။၁။ အလုံးစုံသော တေဘုမ္မက ဝဋ်တရားတို့၌မတင့်
တယ်ရိုးအမှန်ဖြစ်ပါလျက် လှပတင့်တယ်သည်
ဟု ထင်မှတ်၍နေသော သုဘသညာတပါး၊
- ၂။ မမြဲရိုးအမှန်ဖြစ်ပါလျက် မြဲသည်ဟု ထင်မှတ်၍
နေသော နိစ္စသညာတပါး၊
- ၃။ ဆင်းရဲရိုးအမှန်ဖြစ်ပါလျက် ချမ်းသာသည်ဟု
ထင်မှတ်၍နေသော သုခသညာတပါး၊
- ၄။ အလိုမလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တအမှန်ဖြစ်
ပါလျက် အစိုးရ၍ အလိုလိုက်သော အတ္တဟု
ထင်မှတ်၍ နေသော အတ္တ သညာတပါး၊

ဤသည်ကား ဘောက်ပြန်သော သညာလေးပါး၏
သဘောအဓိပ္ပာယ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ မဘောက်ပြန်သော အဝိပလ္လာသ သညာလေး
ပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်အောင်
ဘော်ပြပါ။

- ဖြေ။၁။ အလုံးစုံသော တေဘုမ္မက ဝဋ်တရားတို့၌
မလှပ,မတင့်တယ်ဟု မှန်သော အတိုင်းထင်
မှတ်သော အသုဘသညာတပါး၊
- ၂။ မမြဲပိုင်း အစစ်ဟု မှန်သောအတိုင်း ထင်မှတ်
သော အနိစ္စသညာတပါး၊
- ၃။ ဆင်းရဲပိုင်း အစစ်ဟု မှန်သောအတိုင်း ထင်မှတ်
သော ဒုက္ခသညာ တပါး၊

၄။ အလိုသို့မလိုက်, အစိုးမရ အနတ္တ အစစ်ဟု
မှန်သောအတိုင်း ထင်မှတ်သော အနတ္တ
သညာတပါး,

ဤသည်ကား မတောက်ပြန်သော အဝိပလ္လာသ သညာ
လေးပါး၏ သဘောအဓိပ္ပာယ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါးသညာအပြား ဘယ်မျှရှိပါသေး
သနည်း။

ဖြေ။ ကုသလသညာ, အကုသလသညာ, အဗျာကတ
သညာအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုသညာသုံးပါးတို့၏ သဘောကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကုသိုလ်စိတ်တို့၌ ယှဉ်သော သညာကို ကုသလ
သညာခေါ်ပါသည်။

၂။ အကုသိုလ်စိတ်တို့၌ ယှဉ်သော သညာကို အကု
သလ သညာခေါ်ပါသည်။

၃။ ဝိပါက်စိတ်, ကြိယာစိတ်တို့၌ ယှဉ်သော သညာ
ကို အဗျာကတ သညာ ခေါ်ပါသည်။

ဤကား သညာသုံးပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပာယ် ဖြစ်
ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး သညာအပြား ဘယ်မျှရှိပါသေး
သနည်း။

ဖြေ။ သညာစေတသိက်သည် စိတ်အကျဉ်း- ၁၉၊ စိတ်
အကျယ် ၁၂၁-ပါးတို့၌ ယှဉ်သောကြောင့် သညာပေါင်း
အကျဉ်း- ၁၉၊ အကျယ် ၁၂၁-ပါး အပြားရှိပါသေးသည်။
ထိုသညာတို့ကိုပင် သညာက္ခန္ဓာဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရားဟော
ကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ သညာအပြားကို ခြားနားစွာ သိရပါပြီ။ ထို သညာကို အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ အနတ္တ သဘောထင်အောင် အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောကြား တော်မူပါသနည်း။ ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မြန်မာသက်သက်ဖြင့်ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ အို-ချစ်သားရဟန်းတို့... သညာသည် အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသာတည်း။ အို-ချစ်သားရဟန်းတို့... သညာသည် အကယ်၍ အတ္တဖြစ်ပါမူကား-ဤသညာသည် အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက် ဘောက်ပြန် ခြင်းမဖြစ်လေရာ၊ “ငါ၏သညာသည် ဤသို့ဖြစ်ပစေ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ သညာ၌ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း အခွင့် ရလေရာ၏။

အို-ချစ်သားရဟန်းတို့.. အကြင်သို့သော အကြောင်း ကြောင့် သညာသည် အနတ္တ အစစ်မှန်၏။ ထို့ကြောင့် သညာသည် အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့် ရှက်ဘောက်ပြန်၍နေ၏။ “ငါ၏သညာသည် ဤသို့ ဖြစ်ပ စေ၊ဤသို့မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍သညာ၌ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း အခွင့်မရနိုင်၊...ဤကဲ့သို့သညာ၌ အနတ္တသဘောကို ရှင် တော်ဘုရား ဟောကြားတော် မူပါသည်။

သညာက္ခန္ဓာပြီး၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ သညာက္ခန္ဓာ၏ သရုပ်များ နှင့်တကွ သညာ၏ အနတ္တ ဖြစ်ပုံ သဘောကို ကောင်းစွာဖြေကြားသဖြင့် သိရပေပြီ၊ အဘယ် တရားကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ စေတသိက် ငါးဆွဲနှစ်ပါးရှိရာဝေဒနာ၊ သညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက်ပေါင်း ငါးဆယ်ကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဆိုပါသည်။

မေး။ အဘယ့်ကြောင့် သင်္ခါရ-ဟူ၍ ဆိုပါသနည်း၊ ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ကုသလံ အကုသလံ ကမ္မံ သင်္ခရေန္တိတိ သင်္ခါ ရာ။ ။ ကုသလံ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ အကုသလံ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံအမျိုးမျိုးကို။ သင်္ခ ရေန္တိ၊ ပြုလုပ်စီရင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရမည်ကုန်၏။

ကျမ်းဂန်တို့၌ ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဆိုအပ်သော အတိုင်းကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူ၍ ထိုထိုကံအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ် စီရင်တတ် သောကြောင့် သင်္ခါရဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ သင်္ခါရ တရားကိုယ်ပေါင်း ငါးဆယ်ရှိရာတွင် အဘယ်တရားသည် ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ စေတနာ စေတသိက်သည် သင်္ခါရ တရားတို့၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစေတနာ စေတသိက်ကို ပင် ကံဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုရပါသေးသည်။

မေး။ စေတနာ စေတသိက်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဦးစီးခေါင်းဆောင်- ဟူ၍ ခေါ်ဆို ရပါ သနည်း။ ဥပမာနှင့်တကွ ထင်ရှားစွာ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ တခုသောစစ်တပ်အဖွဲ့၌ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် လက်အောက်ငယ်သား စစ်သည်တော်များကို မိမိတို့ဆိုင်ရာ အလုပ်တို့၌ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြလေအောင် အစဉ်မပြတ် ဆော်အောတိုက်တွန်းကာ အုပ်စီး၍ နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ထိုစစ်တပ်၌ ဦးစီးခေါင်းဆောင်-ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။

ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ စေတနာစေတသိက်သည် မိမိနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ကြကုန်သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သဒ္ဓါ၊ သတိ-အစရှိကုန်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို မိမိတို့ဆိုင်ရာ ဖြစ်သော ကိစ္စတို့၌ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက် ကြလေအောင် အစဉ်မပြတ် ဆော်အော တိုက်တွန်းကာ အုပ်စီး၍ နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် စေတနာ စေတသိက်ကို သင်္ခါရတရားတို့၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ကြီး-ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။

မေး။ စေတနာ၏ ဝိဂြိုဟ်ကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ စေတေတီတိ စေတနာ။ ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ အတူတကွ ဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ စေတေတိ၊ စေတေတီတိ။ ဝါ-ဆော်အောတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စေတနာ၊ စေတနာမည်၏။ . . . ဤကား စေတနာ၏ ဝိဂြိုဟ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုစေတနာ အုပ်စီးလျက်ရှိသော သင်္ခါရသည် အဘယ်မျှ အပြားရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ကာယသင်္ခါရ၊ ဝစီသင်္ခါရ၊ မနောသင်္ခါရအား ဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိပါသည်။

မေး။ ထိုသင်္ခါရ သုံးပါးတို့၏ သဘော အဓိပ္ပါယ်ကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ကိုယ်ဖြင့် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဟူသမျှကို ကာယသင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

၂။ နှုတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဟူသမျှကို ဝစီ သင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

၃။ စိတ်ဖြင့်ကြံစည် ပြုလုပ်သမျှကို မနော သင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး သင်္ခါရအပြား ဘယ်မျှရှိပါသေး သနည်း။

ဖြေ။ ပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အာနေဇ္ဇာ ဘိသင်္ခါရ-အားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုသင်္ခါရ သုံးပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စေတနာ ရှစ်ခု၊ ရူပါဝစရ ကုသိုလ် စေတနာ ငါးခုကို ပုညာဘိသင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

၂။ အကုသိုလ်စေတနာ တဆွဲနှစ်ခုကို အပုညာဘိ သင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

၃။ အရူပကုသိုလ် စေတနာ လေးခုကို အာနေဇ္ဇာ ဘိသင်္ခါရခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး သင်္ခါရအပြား ဘယ်မျှ ရှိပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ကုသိုလ် သင်္ခါရ၊ အကုသိုလ် သင်္ခါရ၊ အဗျာကတ သင်္ခါရ အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုသင်္ခါရ သုံးပါးတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကုသိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သောအခါ ကုသိုလ်သင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

၂။ အကုသိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သောအခါ အကုသိုလ်သင်္ခါရ ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဝိပါက်စိတ်၊ ကြိယာစိတ်တို့နှင့် ယှဉ်သောအခါ အဗျာကတသင်္ခါရခေါ်ပါသည်။

ထိုသင်္ခါရတို့ကိုပင်၍ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟူ၍ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော် မူပါသည်။

မေး။ သင်္ခါရ အပြားကို ခြားနားစွာ သိရှိပါဦး၊ ထိုသင်္ခါရကို အနတ္တလက္ခဏ သုတ္တန်၌ အနတ္တသဘောကို အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း၊ ပါဠိတော်၏အဓိပ္ပာယ်ကို မြန်မာသက်သက်ဖြင့် ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ အိုချစ်သားရဟန်းတို့... သင်္ခါရသည် အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘာဝတည်း၊ အို-ချစ်သားရဟန်းတို့... သင်္ခါရသည် အကယ်၍ အတ္တဖြစ်ပါမူကား-ဤသင်္ခါရသည်

အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်း မဖြစ်လေရာ၊ “ငါ၏သင်္ခါရသည် ဤသို့ဖြစ်ပစေ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း အခွင့်ရလေ ရာ၏။

အိုချစ်သားရဟန်းတို့... အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရသည် အနတ္တ အစစ်မှန်၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ခါရသည် အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်၍နေ၏။ “ငါ၏သင်္ခါရသည် ဤသို့ဖြစ်ပစေ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ သင်္ခါရ၌ မိမိအလို ဆန္ဒအတိုင်း အခွင့်မရနိုင်... ဤကဲ့သို့ သင်္ခါရ၌ အနတ္တ သဘောကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာပြီး၏။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ သရုပ်များနှင့်တကွ သင်္ခါရ၏အနတ္တ ဖြစ်ပုံသဘောကို ကောင်းစွာဖြေကြားသဖြင့် သိရပေပြီ၊ အဘယ်တရားကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အလုံးစုံသောစိတ်အကျဉ်း တခုယုတ်ကိုးဆယ်၊ အကျယ် ၁၂၁-ပါးကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် ဝိညာဏဟူ၍ ဆိုရပါသနည်း၊ ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ အာရမ္မဏံ ဝိဇာနာတီတိ ဝိညာဏံ။ ။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံအမျိုးမျိုးကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ-

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိညာဏံ။ ဝိညာဉ်မည်၏။...ကျမ်း
ဝန်တို့၌ ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဆိုအပ်သောအတိုင်း အာရုံ အမျိုးမျိုး
ကို သိတတ်သောကြောင့် ဝိညာဏဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။ ထို
ဝိညာဉ်သည် နာမ်တရားတို့၏ ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ကြီး
ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုဝိညာဉ်သည် ဘယ်မျှအပြားရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ စက္ခုဝိညာဉ်၊ သောတဝိညာဉ်၊ ယာနဝိညာဉ်၊
ဇိဝှါဝိညာဉ်၊ ကာယ ဝိညာဉ်၊ မနောဝိညာဉ် အားဖြင့်
ခြောက်ပါးအပြားရှိပါသည်။

မေး။ ထိုဝိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်
ကို သိလွယ်အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ရူပါရုံ ထိခိုက်လာသောအခါ စက္ခုပသာဒ၌
ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို စက္ခုဝိညာဉ် ခေါ်ပါ
သည်။

၂။ သဒ္ဓါရုံ ထိခိုက်လာသောအခါသောတပသာဒ
၌ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို သောတ ဝိညာဉ်
ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဝဇ္ဇာရုံ ထိခိုက်လာသောအခါ ယာန ပသာဒ
၌ ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို ယာနဝိညာဉ်ခေါ်
ပါသည်။

၄။ ရသာရုံ ထိခိုက်လာသောအခါ ဇိဝှါပသာဒ၌
ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို ဇိဝှါဝိညာဉ်ခေါ်ပါ
သည်။

၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ထိဒိုက်လာသောအခါ ကာယ
ပသာဒ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို ကာယ
ဝိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၆။ ဓမ္မာရုံ ထိဒိုက်လာသောအခါ မနောဒွါရ၌
ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို မနောဝိညာဉ် ခေါ်
ပါသည်။

ဤကား ဝိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ဖြစ်
ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး ဝိညာဉ်အပြား ဘယ်မျှ ရှိပါ
သေးသနည်း။

ဖြေ။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၊ ပဝတ္တိဝိညာဉ်၊ စုတိဝိညာဉ်
အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုဝိညာဉ် သုံးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်
အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ပဋိသန္ဓေ တည်နေဆဲအခါ၌ ဖြစ်ပေါ်သော
ဝိညာဉ်ကို ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ ပဋိသန္ဓေနှင့် စုတိတို့၏ အကြား၌ ဖြစ်ပေါ်
သော ဝိညာဉ်များကို ပဝတ္တိ ဝိညာဉ် ခေါ်ပါ
သည်။

၃။ စုတိဆဲအခါ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဉ်ကို စုတိ
ဝိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး ဝိညာဉ်အပြား အဘယ်မျှ ရှိပါ
သေးသနည်း။

ဖြေ။ ကုသိုလ် ဝိညာဉ်၊ အကုသိုလ် ဝိညာဉ်၊ အဗျာ
ကတဝိညာဉ်အားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိသေးသည်။

မေး။ ထိုဝိညာဉ် သုံးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်အောင်ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကုသိုလ်စိတ် ၂၁-ပါးကို ကုသိုလ်ဝိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ပါးကို အကုသိုလ်ဝိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဝိပါက်စိတ် ၃၆-ပါး, ကြိယာစိတ် ၂၀-တို့ကို အဗျာကတ ဝိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော ဝိညာဉ်တို့ကို ပင်လျှင် ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ဝိညာဉ်အပြားကို ခြားနားစွာ သိရပါပြီ၊ ထိုဝိညာဉ်ကို အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ အနတ္တသဘောကို အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောကြားတော် မူပါသနည်း၊ ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မြန်မာသက်သက်ဖြင့်ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ အို-ချစ်သား ရဟန်းတို့... ဝိညာဉ်သည် အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တသာတည်း၊ အို-ချစ်သား ရဟန်းတို့... ဝိညာဉ်သည် အကယ်၍ အတ္တ ဖြစ်ပါမူကား-ဤဝိညာဉ်သည် အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းမဖြစ်လေရာ၊ “ ဝါ၏ဝိညာဉ်သည် ဤသို့ဖြစ်ပစေ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ ဝိညာဉ်၌ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း အခွင့်ရလေရာ၏။

အို-ချစ်သား ရဟန်းတို့... အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနတ္တ အစစ်မှန်၏၊ ထို့ကြောင့်

ဝိညာဉ်သည် အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်၍နေ၏။ “ငါ၏ဝိညာဉ်သည် ဤသို့ဖြစ်ပစေ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်” ဟူ၍ ဝိညာဉ်၌ အမိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း အခွင့်မရနိုင်၊... ဤကဲ့သို့ ဝိညာဉ်၌ အနတ္တသဘောကို ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာပြီး၏။

ခန္ဓာ၌ အထူးမှတ်ဖွယ်

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ သရုပ်အမျိုးမျိုးနှင့် သဘောသဘာဝတ္ထု၊ အနတ္တဖြစ်ပုံများကို ကောင်းစွာ ဖြေကြားပေးသဖြင့် ခြားနားစွာသိရပေပြီ။ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို ရုပ်၊ နာမ်နှင့်ပါးခွဲခြမ်းဝေစာန်၍ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ ရူပက္ခန္ဓာသည် ရုပ်တရား သက်သက် ဖြစ်ပါသည်။ ကြွင်းသော ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် နာမ်တရား သက်သက်ဖြစ်ကြပါသည်။

မေး။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန် အားဖြင့် ပရမတ္ထတရားလေးပါးရှိရာ ခန္ဓာငါးပါးတို့တွင် မပါဝင်သော ပရမတ္ထတရားများ ရှိပါသေးသလား။

ဖြေ။ နိဗ္ဗာန်တရား တပါးသာလျှင် ခန္ဓာငါးပါး၌ မပါဝင်ဘဲရှိပါသည်။ ကြွင်းသော ပရမတ္ထတရား အလုံးစုံတို့သည် အကုန်ခန္ဓာငါးပါး၌ ပါဝင်ကြပါသည်။

မေး။ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ့်ကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး၌ မထည့်ဘဲ ချွင်းချန်၍ထားရပါသနည်း။

ဖြေ။ နိဗ္ဗာန်တရားသည် အခြားသော ပရမတ်တရားတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းလည်း မရှိ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့် ခြားနားခြင်းလည်းမရှိ၊ ယှဉ်ဘက်ဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားလည်းမရှိ၊ တေဘုမ္မကဝင်ဒုက္ခမှလည်း လွတ်ကင်း၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို ခန္ဓာငါးပါး၌ မထည့်သွင်းဘဲ ချန်ချွင်း၍ထားရပါသည်။

မေး။ နိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါးသော ပရမတ္ထတရားတို့ကို အဘယ့်ကြောင့် ငါးပါးမျှသာ စုပုံခဲ့ဝေ၍ ခန္ဓာဘွဲ့ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါဟူ၍ ထင်မြင်ခြင်းငှါ အချက်ကြီးငါးခုမျှသာ ရှိသောကြောင့် ပရမတ္ထတရားတို့ကို ငါးပါးစုပုံခဲ့ဝေ၍ ခန္ဓာဘွဲ့ရပါသည်။

မေး။ ခန္ဓာ ငါးပါး တည်းဟူသော တရား ငါးစုံ၌ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ ထင်မြင်ပုံ အချက်ကြီးများကို ဘော်ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ ရူပက္ခန္ဓာသည် ဗြဟ္မသဏ္ဍာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါ အထည် ဗြဟ္မဟူ၍ ထင်မြင်ခြင်းကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်ပါသည်။
- ၂။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် အာရုံ အမျိုးမျိုးကို ငါခံစားနိုင်သည်ဟူသော ကိစ္စကို ပြီးစီးစေနိုင်ပါသည်။

၃။ သညာက္ခန္ဓာသည် အာရုံ အမျိုးမျိုးကို ငါမှတ် သားနိုင်သည်ဟူသောကိစ္စကို ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အမှုကိစ္စအမျိုးမျိုးကို ငါပြု လုပ်စီရင်နိုင်သည်ဟူသော ကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်ပါ သည်။

၅။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံအမျိုးမျိုးကို ငါသိ နိုင်သည်ဟူသောကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ ဘော်ပြအပ်သောအတိုင်း ခန္ဓာငါးပါးတို့က ဆိုင် ရာဆိုင်ရာ ကိစ္စကို ဆောင်ရွက် ကြသောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ-ဟူ၍ အထင်အ မြင်ကြီး ပေါ်လာပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မှတ် ထင်ရန် ပဓာနအချက်ကြီး ငါးခုရှိလေသောကြောင့် နိဗ္ဗာန် မှတ်တပါးသော ပရမတ္ထတရားတို့ကို ငါးပါးစုပုံကာ ခန္ဓာ ဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား ဘွဲ့စည်းတော်မူပါသည်။

မေး။ ရုပ်ခန္ဓာနှင့် နာမ်ခန္ဓာ နှစ်ပါးတို့၏ သတ္တဝါ ထင်ခြင်းကိစ္စကို ပြည့်စုံအောင် အဘယ်သို့ရွက် ဆောင်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ရုပ်ခန္ဓာသည်သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကောင်အထည် ခြိမ်ကြီး ထင်အောင် ကာယ သဘောကို ရွက်ဆောင်ပါ သည်။ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် ထိုကိုယ်ကောင် အထည် ခြိမ်ကြီးအတွင်း၌ အသက်ရှိသည် ဟူသော ဇီဝသဘောကို ရွက်ဆောင်ပါသည်။

မေး။ ရှင်တော်ဘုရားသည် ခန္ဓာငါးပါး တည်းဟူ သော ဒေသနာကို အဘယ် အလို့ငှါ ဟော တော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား
မိန်းမ-ဟူ၍ ပုထုဇဉ်တို့ထင်မှတ်စွဲလမ်း၍ နေသော သက္ကာ
ယ မှောင်ကြီးကို ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းငှါ ခန္ဓ ဒေသနာကို
ဟောကြားတော် မူပါသည်။

မေး။ ထိုခန္ဓ ဒေသနာဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူ
တပါး, ယောက်ျား, မိန်းမ, အတ္တ-ဟူ၍ ထင်မြင်
သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မှောင်ကြီးကို အဘယ်
ကဲ့သို့ဖျက်ဆီးပါသနည်း။

ဖြေ။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကာယဟု ထင်မှတ်၍ နေ
သော ခြိမ်သဏ္ဍာန်ကြီးသည် စင်စစ် အားဖြင့်
သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကာယမဟုတ်၊ ရူပက္ခန္ဓာအစု
အဝေးမျှသာ ဖြစ်၏ဟူ၍ အသိဉာဏ်ပေါ်ပေါက်
စေခြင်းငှါ ရူပက္ခန္ဓာ တရားကို ဟောကြား
တော်မူပါသည်။

၂။ ခံစားခြင်း ဟူသမျှသည် ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါတို့၏
ခံစားခြင်းမဟုတ်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစုအဝေးမျှ
သာ ဖြစ်၏ဟူ၍ အသိဉာဏ် ပေါ်ပေါက်စေ
ခြင်းငှါ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားကို ဟောကြား
တော်မူပါသည်။

၃။ မှတ်သားခြင်း ဟူသမျှသည် ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါတို့
၏ မှတ်သားခြင်း မဟုတ်၊ သညာက္ခန္ဓာ အစု
အဝေးမျှသာ ဖြစ်၏ဟူ၍ အသိဉာဏ် ပေါ်
ပေါက် စေခြင်းငှါ သညာက္ခန္ဓာ တရားကို
ဟောကြားတော်မူပါသည်။

၄။ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း ဟူသမျှသည် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ တို့၏ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းမဟုတ်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ အစု အဝေးမျှသာ ဖြစ်၏ ဟူ၍ အသိဉာဏ် ပေါ်ပေါက်စေခြင်းငှါ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတရားကို ဟောကြားတော် မူပါသည်။

၅။ အာရုံကိုသိခြင်း ဟူသမျှသည် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ တို့၏ သိခြင်းမဟုတ်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ အစုအဝေး မျှသာဖြစ်၏ဟူ၍ အသိဉာဏ် ပေါ်ပေါက်စေခြင်းငှါ ဝိညာဏက္ခန္ဓာတရားကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ထိုခန္ဓာငါးပါးကိုအဘယ် ဥပမာနှင့်တူသည်ဟု ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်ကြီး၌- ခန္ဓာငါးပါးသည် အလွန်လေးလံလှစွာသော ဝန်ထုပ်ကြီးနှင့် တူ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ ဒိန်းမ- ဟူသမျှသည် ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီးကို ထမ်းရွက် သယ်ပိုး၍ နေသော ဝန်ထမ်းသမားနှင့်တူ၏။ ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီးကို ထမ်းရွက်သည်ပိုးရခြင်းသည် လွန်စွာဆင်းရဲလှ၏။ ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီးကို မထမ်းမရွက်ဘဲ ဗြိုးကနဲပစ်ချ လိုက်ခြင်းသည် အလွန် တရာချမ်းသာလှ၏-ဟူ၍ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ထိုနှင့်ဆိုင်ရာ ပါဠိတော် ဆောင်ပုဒ်ကို ထုတ်၍ ငြပါ။

ဖြေ။ ဘာရာ ဟဝေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊
 ဘာရာဟာရော ဟိ ပုဂ္ဂလော။
 ဘာရာဒါနံ ဒုက္ခံ လောကော၊
 ဘာရနိက္ခေပနံ သုခံ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကော၊ လောကသုံးဖြာ
 ဘုံသုံးရွာ၌။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာ
 ဏာဟု ဓမ္မထွေလာ ငါးခန္ဓာတို့သည်။ ဟဝေ၊ ကေနစင်စစ်။
 ဘာရာ၊ လေးလံ လှစွာသော ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးကြီးတို့ ပေ
 တည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား
 မိန်းမဟူသမျှသည်။ ဟိ၊ ကေနစင်စစ်။ ဘာရာဟာရော၊
 ပင်ပင်ပန်းပန်း ဝန်ကိုထမ်းသော ဝန်ထမ်း ကုလိသမား
 ကြီးပေတည်း။ ဘာရာဒါနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကို အားသွန်ကြီးပမ်း
 မချဘဲထမ်း၍ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ တပန်းဟိုက်ဟိုက်
 တရှိုက်ငင်ငင် တငြင်ငြိုငြို ဆင်းရဲပိုသော အလုပ်ကြီးပေ
 တည်း။ ဘာရနိက္ခေပနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကို အားသွန် ကြီးပမ်း
 မထမ်းမရွက်ဘဲ ပုံးခနဲပစ်ချလိုက်ရခြင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်း
 သာမှု အားလုံးတို့၏ အထွတ်ဆုံးအမြတ်ဆုံး အချမ်းသာ
 ဆုံး အစစ်ကြီးပေတည်း။

ဤသည်ကား ပါဠိတော် ဆောင်ပုဒ်ကို တုတ်ပြခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။

မေ။ ကျမ်းဂန်တို့၌ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အသီးသီးခွဲခြား
 ပြီးလျှင် မည်သို့ရှုသင့်သည်ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကြ
 ပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကာယအရပ်သဏ္ဍာန်ကြီး ဖြစ်၍နေသော ရူပက္ခန္ဓာကိုမတင့်တယ် မဘွယ် ရာသော အသုဘဟု ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။

၂။ ဝေဒနာကို ဒုက္ခဟု ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။

၃-၄။ သညာက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရက္ခန္ဓာ နှစ်ပါးကို အနတ္တ ဟုရှုဆင်ခြင်ရာ၏။

၅။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို အနိစ္စဟု ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။

ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အသီးသီး ခွဲခြားပြီးလျှင် ဤသို့ရှု ဆင်ခြင်ရမည်ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌မိန့်ဆိုတော်မူကြပါသည်။

မေး။ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ဖြေဆိုခဲ့ ပြီးသော နည်း အတိုင်း ရှုဆင်ခြင်သောအခါ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စကြီးလေးပါးတို့၏ ပြီးစီးပုံကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ရူပက္ခန္ဓာကို အသုဘဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်သောအခါ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ ပြီးစီး ပါသည်။

၂။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်သော အခါ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စပြီးစီး ပါသည်။

၃။ သညာက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို အနတ္တဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်သောအခါ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာန်ကိစ္စ ပြီးစီးပါသည်။

၄။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို အနိစ္စဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်သော အခါ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ ပြီးစီး ပါသည်။

ဤသည်ကား ခန္ဓာငါးပါးကိုရှုဆင်ခြင်ရာ၌ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စကြီးလေးပါးပြီးစီးပုံကို ဖြေဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဘုံသုံးဆွဲတဘုံရှိရာ ဘုံတိုင်းမှာပင် ခန္ဓာငါးပါး ကို ရနိုင်ပါသလော။

ဖြေ။ ဘုံတိုင်းမှာ ခန္ဓာငါးပါးကို မရနိုင်ပါ။

မေး။ ဘုံနှင့်ခန္ဓာကို ရထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ဝေ ဘန်၍ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ကာမတဆွဲတဘုံ၊ အသညသတ်ကြဉ်သော ရူပ တဆွဲငါးဘုံ၊ ဤနှစ်ဆွဲခြောက်ဘုံတို့မှာ ခန္ဓာ ငါးပါးအလုံးစုံကို အကုန်ရနိုင်ပါသည်။ ထိုဘုံ တို့ကို ပဉ္စဝေါကာရဘုံခေါ်ပါသည်။

၂။ အရူပလေးဘုံတို့မှာ ရူပက္ခန္ဓာကို မရပါ။ နာမ် ခန္ဓာလေးပါးတို့ကိုသာ ရပါသည်။ ထိုအရူပ လေးဘုံကို စတုဝေါကာရဘုံ ခေါ်ပါသည်။

၃။ အသညသတ်ဘုံမှာ ရူပက္ခန္ဓာ တပါးကိုသာ ရပါသည်။ ထိုအသညသတ်ဘုံကို ဧကဝေါကာ ရဘုံခေါ်ပါသည်။

ခန္ဓာ၌အထူးမှတ်ဘွယ်ပြီး၏။

ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တဉာဏ်အလင်း ဖွင့်ဖော်ပြီး၏။

၃-လက္ခဏာရေးသုံးပါး စစ်တမ်း

အနိစ္စ

မေး။ ဘုန်းတော်အမြိုက် ထွတ်မကိုဋ်ကို ဆောင်းစိုက် လူလူ အောင်လံထူ၍ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါ တို့၏မှန်ကင်း တရားမင်း ဖြစ်တော် မူသော ရှင်တော်ဘုရားသည် ဤ အနတ္တလက္ခဏာ သုတ္တန်၌အနတ္တလက္ခဏာ သဘောများကိုသာ ဟောကြားတော် မူပါသလော၊ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာများကို မဟောကြားဘဲ ချန်ထားတော်မူခဲ့ပါသလော။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆူ အောင်လံထူ၍ ပြိုင်သူ ဘက်ကင်း တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား သည် ဤအနတ္တလက္ခဏာသုတ္တန်၌ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခ လက္ခဏာများကိုလည်း ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ အဘယ်ပုံ အဘယ်နည်းအားဖြင့် ဟောကြား တော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ရှင်တော်ဘုရားသည် ကြားနာလျက် ရှိကြကုန် သော ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့အား အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာများကို အမေးအဖြေ နည်းအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ အမေး အဖြေနည်းအားဖြင့် ဟောကြားတော် မူပုံ ပါဠိကို ထုတ်ဆောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ၊ အနိစ္စံဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံဝါတိ။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော် မူ ပါသည်။

မေး။ ယခု ထုတ်ဆောင်တော်ပြခဲ့သော ပါဠိတော်ကို အနက်ပြန်ဆို၍ တော်ပြပါ။

ဖြေ။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုသို့ ငါ ဘုရားမေးတော်မူသောစကားကို။ ကိံမညထ၊ အဘယ်လို မှတ်ထင်ကြကုန် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရုပ်တရားသည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ရူပံ၊ ရုပ်တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ရုပ်တရား သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရုပ်တရားသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီး သော မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ရုပ်တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား ကြကုန်၏။

ဤသည်ကား ထုတ်ဆောင်တော်ပြခဲ့သော ပါဠိတော်၏ အနက်ပြန်ဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ မမြဲသော အနိစ္စသဘောသည် ဘယ်မျှ အပြား ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ သမ္မုတိအနိစ္စ၊ သန္တတိအနိစ္စ၊ ခဏိကအနိစ္စ- အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိပါသည်။

မေး။ ထိုအနိစ္စ သုံးမျိုးတို့တွင် သမ္မုတိ အနိစ္စ- သဘောကို ထင်ရှားစွာ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ လောကီ လူအပေါင်းတို့ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆို သမုတ်လေ့ရှိသော ထင်ရှားသော မမြဲမှု သဘောများကို သမ္မုတိအနိစ္စခေါ်ပါသည်။

၁။ လူတို့၏သေဆုံးခြင်း၊

၂။ လေပြင်း၊ မုန်တိုင်း စသော ဘေးတို့ ကြောင့် ကျောင်းကန်၊ အိမ်ရာ၊ တိုက်တာ၊ ဥယျာဉ်၊ တော တောင်၊ မြို့ရွာတို့၏ပျက်စီးခြင်း။

၃။ တစုံတခုသော ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် စည်း စိမ်ဥစ္စာ ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့၏ပျက်စီးခြင်း၊

ဤသို့စသောအားဖြင့် ထင်ရှားသော ပျက်စီးမှု၊ မမြဲမှု များကို သမ္မုတိအနိစ္စခေါ်ပါသည်။

မေး။ သန္တတိ အနိစ္စ သဘောကို ထင်ရှားစွာ ဘော် ပြပါ။

ဖြေ။ ရုပ်အစဉ် နာမ်အစဉ်တို့၏ တမျိုးမှ တမျိုးသို့ ပြောင်းလဲ ချုပ်ပြတ်ခြင်းအားဖြင့် မမြဲသော သဘောကို သန္တတိ အနိစ္စခေါ်ပါသည်။

၁။ အေးသော ရုပ်အစဉ် ချုပ်ပျောက်၍ ပူသော ရုပ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊

- ၂။ ပေါ့ပါးသော ရုပ်အစဉ် ချုပ်ပျောက်၍ လေးလံသော ရုပ်အစဉ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊
- ၃။ လောဘစိတ်အစဉ် ချုပ်ပျောက်၍ ဒေါသစိတ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊
- ၄။ ချမ်းသာသော သုခဝေဒနာအစဉ် ချုပ်ပျောက်၍ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခဝေဒနာ အစဉ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊
- ၅။ အကုသိုလ်စိတ်အစဉ် ချုပ်ပျောက်၍ ကုသိုလ်စိတ်အစဉ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊
- ၆။ အဆင်းရူပါရုံကို စွဲလမ်းသောစိတ်အစဉ် ချုပ်ပျောက်၍ အသံ သဒ္ဒါရုံကို စွဲလမ်းသော စိတ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

ဤသို့စသောအားဖြင့် ရုပ်အစဉ်, နာမ်အစဉ်တို့၏ တမျိုးမှတမျိုးသို့ ပြောင်းလဲ ချုပ်ပြတ်ခြင်း သဘောကို သန္တတိ အနိစ္စ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ခဏိက အနိစ္စသဘောကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း, တည်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဥပါဒ်, ဘင်သုံးမျိုးရှိရာတွင် ဘင်သဘောအားဖြင့် ချုပ်ဆုံးမှုကို ခဏိက အနိစ္စ ခေါ်ပါသည်။ ထိုခဏိက အနိစ္စမှာ လွန်စွာ သိမ်မွေ့လှပါသည်။

မေး။ ထိုခဏိက အနိစ္စ၏ ချုပ်ပျက်ပုံသည် အဘယ်မျှ သိမ်မွေ့ လျော်မြန်သည်-ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ မျက်စိတမှိတ် လျှပ်တပြိက် အတွင်း၌ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတို့သည် ကုဋေတသိန်းဖြစ်၍ ကုဋေတသိန်းပျက်သည်- ဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး အနိစ္စအပြား အဘယ်မျှ ရှိပါ သေးသနည်း။

ဖြေ။ ပါကဋအနိစ္စ၊ အပါကဋအနိစ္စအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိပါသေးသည်။

မေး။ ထိုအနိစ္စ နှစ်ပါးတို့၏ သဘောကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ လူသေသည်၊ ကျောင်းကန်၊ အိမ်ရာ ပျက်စီး သည်၊ ဤသို့စသောအားဖြင့် ပေါ်လွင် ထင်ရှား သော မမြဲမှုများကို ပါကဋအနိစ္စခေါ်ပါသည်။

၂။ ရုပ်အစဉ်၊ နာမ်အစဉ်တို့၏ ပျက်စီး ပြောင်းလဲ ခြင်း၊ ဘင်သဘောအားဖြင့် ချုပ်ဆုံးခြင်း၊ ဤမမြဲ မှုများကို မထင်ရှား သောကြောင့် အပါကဋ အနိစ္စ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အနိစ္စမျိုးတို့တွင် ဘယ်အနိစ္စ သဘောကိုမြင်မှ ဝိပဿနာဉာဏ် အစစ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ သမ္ပုတိအနိစ္စကို မြင်ရုံမျှနှင့် ဝိပဿနာဉာဏ် အစစ်ဟူ၍ မဆိုနိုင်ပါ။ သန္တတိ အနိစ္စကို မြင်ခဲ့ပါလျှင် ဝိပဿနာဉာဏ် အစစ်ဟူ၍ဆိုနိုင်ပါသည်။ ခဏိကအနိစ္စကို ဉာဏ်မှီအောင် လိုက်၍ မြင်နိုင်ရန် အချက်မှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှပါသည်။

မေး။ အနိစ္စလက္ခဏာနှင့် အနိစ္စာနုပဿနာ မည်ကဲ့သို့ ခြားနားသည်ဟု ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ရှင်,နာမ် ခန္ဓာတို့၏ မမြဲခြင်းသဘောကို အနိစ္စလက္ခဏာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ထိုမမြဲမှု အနိစ္စသဘောကို ထင်မြင် အောင်ရှုဆင်ခြင်နိုင်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကိုအနိစ္စာနုပဿနာခေါ်ပါသည်။

ဤသည်ကား အနိစ္စလက္ခဏာ နှင့် အနိစ္စာနုပဿနာ နှစ်ပါးတို့၏ ထူးခြားပုံအချက်ဖြစ်ပါသည်။

အနိစ္စပြီး၏။

ဒုက္ခ

မေး။ သာဓု- သာဓု-သာဓု၊ အနိစ္စ သဘော များကို ထင်ရှားစွာဖြေကြားသောကြောင့် ကောင်းမွန်စွာ သိရပေပြီ၊ထိုမှတစ်ပါး ဒုက္ခအပြား ဘယ်မျှရှိသည်ဟု ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ သင်္ခါရဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမဒုက္ခ, ဒုက္ခဒုက္ခအားဖြင့် သုံးပါးရှိပါသည်။

မေး။ ထိုဒုက္ခသုံးပါးတို့ကို အဓိပ္ပာယ် ထင်ရှားအောင် ဖွင့်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ဖြစ်ပေါ် လာအောင် ထူထောင်အားထုတ် ပြုလုပ်ကြိုးစားရသော ဆင်းရဲသဘောကို သင်္ခါရဒုက္ခခေါ်ပါသည်။

၂။ ထူထောင်ပြုလုပ်ပြီးစီး၍ ဖြစ်ပေါ်လာပါသော် လည်း အစဉ်အမြဲတည်တံ့ခြင်းမရှိဘဲ ဘောက် ပြန်ပျက်စီးမြဲသဘောကို ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခခေါ် ပါသည်။

၃။ ဘေးဒဏ် ဥပဒ် ကပ်ရောက်ဖြစ်ပွား၍ များစွာ ဆင်းရဲခြင်း သဘောကို ဒုက္ခ, ဒုက္ခ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ထို့ပြင်တပါး ပဋိစ္ဆန္ဒဒုက္ခ, အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဒုက္ခဟူ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခနှစ်မျိုး ရှိခဲ့ပြန်ရာ ထိုဆင်းရဲ နှစ်မျိုး တို့၏သဘောကို ထင်ရှားအောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ဆင်းရဲပင် အမှန်ဖြစ်ပါ သော်လည်း သတ္တဝါ တို့၏စိတ်မှာ ကွယ်ကာ ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့် ဆင်း ရဲမှန်းမသိရသော ဒုက္ခမျိုးကို ပဋိစ္ဆန္ဒ ဒုက္ခခေါ် ပါသည်။

၂။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးငြိုငြင် နာကျင်ပြင်းပြ ဖုံး လွှမ်း၍မရသောဆင်းရဲမျိုးကို အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ ဒုက္ခ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ လိုရင်းအချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ခသဘောကို ဘော် ပြပါ။

ဖြေ။ အလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးပါးကို လိုရင်းအချုပ် အားဖြင့် ဒုက္ခအစစ်ဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကဲ့သို့သော ဒုက္ခသဘောကို မြင်ပါမှ ဝိပဿနာဉာဏ် အစစ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါ သ နည်း။

ဖြေ။ ဘုံသုံးပါးအတွင်း၌ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ချမ်းသာမဘက် ဆင်းရဲ

သက်သက်ဟူ၍ ထင်မြင်နိုင်သောဉာဏ်ကို ဝိပဿနာဉာဏ် အစစ်ဟူ၍ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ဒုက္ခလက္ခဏာ နှင့် ဒုက္ခာနုပဿနာ မည်ကဲ့သို့ ခြားနားသည်ဟု ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ ရုပ်, နာမ် ခန္ဓာတို့၏ ချမ်းသာမဘက် သက် သက်ဆင်းရဲမှု သဘောကြီးကို ဒုက္ခလက္ခဏာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ထိုဆင်းရဲမှု ဒုက္ခသဘောကို ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဒုက္ခာ နုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

ဤသည်ကား ဒုက္ခလက္ခဏာနှင့် ဒုက္ခာနုပဿနာတို့၏ ထူးခြားပုံအချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဒုက္ခပြီး၏။

အနတ္တ

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ အမေး အဖြေ သဘော အားဖြင့် အနိစ္စ လက္ခဏာ, ဒုက္ခ လက္ခဏာတို့ကို ရှင်တော် ဘုရားဟောကြားပုံနှင့်တကွ အကျယ်တဝင့် ဖွင့် ပြ ဖြေကြား သောကြောင့် သိရပေပြီ၊ အနတ္တ လက္ခဏာကို အမေးအဖြေ သဘော အားဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောကြားတော် မူပါသနည်း၊ ပါဠိတော်နှင့်တကွ ထုတ်ဆောင် ၍ပြပါ။

ဖြေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမနုပဿိတုံ“ ဧတံ မမ၊ဧသောဟမသ္မိ၊ဧသော မေအတ္တာ”တိ။နောဟေတံ ဘန္တေ။

ဘိက္ခဝေ၊ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ရုပ်တရား သည်။အနိစ္စံ၊မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏။ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ဘောက် ပြန်ပြောင်းလဲ တတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထို မြဲလဲမမြဲ ဆင်းရဲလဲဆင်းရဲ၍ ဘောက်လွှဲဘောက်ပြန် ဖြစ်သော ရုပ် တရားကို။“ ဧတံ၊ ဤရုပ်တရားကား။ မမ၊ ငါပိုင်သောဥစ္စာ တည်း။ဧသော၊ဤရုပ်အစုကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော၊ဤရုပ်အစုကား။မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက် သော အတ္တတည်း”။ဣတိ၊ဤသို့၊သမနုပဿိတုံ၊ စွဲလမ်းထင် မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ကလ္လံန၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်ပါ မည်လော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော် မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ဧတံ၊ဤသို့စွဲလမ်း ထင် မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊မသင့်ပါဘုရား။

ဤအနတ္တလက္ခဏာသုတ္တန်၌ အမေးအဖြေသဘောအား ဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကို ရှင်တော်ဘုရား ဤကဲ့သို့ ဟော ကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ဘော်ပြခဲ့သောပါဠိတော်၏ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် ကို အချုပ်အားဖြင့် ဖြေကြားဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ မမြဲရိုးအမှန်၊ ဆင်းရဲရိုး အမှန်ဖြစ်သော ရုပ် တရားကို ငါပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သည်၊ ငါကိုယ်တိုင် ဖြစ်၍နေသည်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်၍ နေသည်ဟု မစွဲလမ်းထိုက်ချေ။

ဤသည်ကား ဘော်ပြခဲ့သော ပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်ချုပ် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ပြဆိုခဲ့သော ပါဠိတော်၌- “တေံ မမ၊ ဒေသော ဟမသ္မိ၊ ဒေသောမေအတ္တာ” ဟူ၍ ပုဒ်သုံးချက်တို့ ဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်မှာ အဘယ်ကဲ့သို့ သောအဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူ ခြင်းဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ တဏှာ၏ စွဲလမ်းပုံ၊ မာန၏ စွဲလမ်းပုံ၊ ဒိဋ္ဌိ၏စွဲ လမ်းပုံ၊ ဤစွဲလမ်းပုံ အဓိပ္ပါယ်သုံးမျိုးကို သိတော်မူစေလို သောကြောင့် ပုဒ်သုံးချက်တို့ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုပုဒ်သုံးချက်တို့နှင့် စွဲလမ်းပုံ သုံးမျိုးကို ဝေ ဘန်၍ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ တေံ၊ ဤရုပ်တရားကား။ မမ၊ ငါပိုင်သောဥစ္စာ တည်း။ ဤသို့ တေံမမ-သဘောဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း ကို တဏှာစွဲလမ်းပုံ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ဒေသော၊ ဤရုပ်အစုကား၊ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဤသို့ ဒေသောဟမသ္မိ-သဘောဖြင့် စွဲ လမ်းခြင်းကို မာနစွဲလမ်းပုံခေါ်ပါသည်။

၃။ ဒေသော၊ ဤရုပ်အစုကား။ အတ္တာ၊ အလိုသို့ လိုက်သော အတ္တတည်း။ ဤသို့ ဒေသောမေ အတ္တာ-သဘောဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းကို ဒိဋ္ဌိ စွဲလမ်း ပုံခေါ်ပါသည်။

ဆိုလိုရင်းအချုပ်မှာ-

၁။ ငါ့ဥစ္စာဟုစွဲလမ်းလျှင် တဏှာ၏စွဲလမ်းမှု။

၂။ ငါတကားဟု ထောင်လွှားသော အနေအား
ဖြင့် စွဲလမ်းလျှင် မာန၏စွဲလမ်းမှု။

၃။ အစိုးတရ ငါ့အတ္တဟု စွဲလမ်းလျှင် ဒိဋ္ဌိ၏စွဲ
လမ်းမှု။

ဤသည်ကား စွဲလမ်းချက် သုံးမျိုး၏ ဆိုလိုရင်း
အဓိပ္ပာယ်ချုပ် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးတို့၏ သဘော
အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်ရုံတော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ သိမ်းပိုက် သာယာသောသဘောကို တဏှာ
ခေါ်ပါသည်။

၂။ တက်ကြွ ထောင်လွှားသော သဘောကို မာန
ခေါ်ပါသည်။

၃။ အမြင်မှောက်မှားသော သဘောကို ဒိဋ္ဌိ ခေါ်
ပါသည်။

မေး။ ထိုတဏှာ၊မာန၊ဒိဋ္ဌိသုံးပါးတို့အား ကျမ်းဂန်
တို့၌ အဘယ်ကဲ့သို့သော အမည် ခွဲထူးများကို
ပေးထားခဲ့ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပပဉ္စ တရားသုံးပါးဟု အမည် ခွဲထူးများကို
ပေးထားခဲ့ပါသည်။

မေး။ ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွ ပပဉ္စ တရား၏အဓိပ္ပာယ်ကို သိ
လွယ်အောင် တော်ပြပါ။

ဖြေ။ ဝဋုဒုက္ခံ ပပဉ္စေန္တိ ဝိတ္တာရေန္တိတိ ပပဉ္စာ။ ။
ဝဋုဒုက္ခံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ပပဉ္စေန္တိ ဝိတ္တာရေန္တိ၊ မဆုံး

နိုင်အောင် ချဲ့ထွင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စမည်ကုန်၏။ ကျမ်းဂန်တို့၌ ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဆို
 သောအတိုင်း တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးတို့သည် သံသရာ
 ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဆုံးနိုင်အောင် ချဲ့ထွင် တတ်သောကြောင့်
 ပပဉ္စ ဟူသော ဘွဲ့ထူးကိုရကြပါသည်။ ထိုတဏှာ၊ မာန၊
 ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးတို့ ပျက်စီး ချုပ်ငြိမ်းခဲ့ပါလျှင် သံသရာဝဋ်
 ဒုက္ခကြီးသည်လည်း အဆုံးတိုင် ပျက်စီး ချုပ်ငြိမ်း၍သွား
 ပါတော့သည်။

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ အနတ္တလက္ခဏာကို အ
 မေးအဖြေ သဘောအားဖြင့် ဟောကြားတော်
 မူပုံနှင့်တကွ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးတို့၏
 စွဲလမ်းပုံအဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြဖြေ
 ကြားသောကြောင့် သိရပေပြီ။ ရှင်တော်ဘုရား
 သည် ရူပက္ခန္ဓာ၏ အနိစ္စသဘော၊ ဒုက္ခသ
 ဘော၊ အနတ္တသဘော ကို ဟောကြားတော်မူ
 သည်မှာ မိမိကိုယ်သန္တာန် တခုအတွက် မျှကို
 သာ ဟောပါသလော။

ဖြေ။ မိမိကိုယ်သန္တာန် တခုအတွက်မျှကိုသာ ဟော
 ကြားသည်မဟုတ်ပါ။ ရုပ်ရှိသမျှ အားလုံးကို သိမ်းကျုံး၍
 မချန်မချင်း အထင်အလင်း ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ထိုသို့ ဟောကြားတော် မူပုံကို ပါဠိတော်နှင့်
 တကွ ထုတ်ဆောင်၍ပြပါ။

ဖြေ။ တဿ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ ယံကိဉ္စိရူပံ အတီတာ-
 နာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ။

ဩဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ
ယံဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံရူပံ “နေတံမမ၊
နေသော ဟမသ္မိ၊ နမေသောအတ္တာ” တိ ဝေ
မေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မမြဲမှုသ
ဘော၊ ဆင်းရဲမှုသဘော၊ အလိုမလိုက်မှု သဘော တို့၏
ပေါလောကြီးထင်ရှား၍ နေသောကြောင့်။ အတိတာနာဂ
တပစ္စုပ္ပန်၊ လွန်ပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့
သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာ
လ၌ဖြစ်သော။ ယံကိစ္ဆိရူပံ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ရုပ်တရား
သည်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိ၏ အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
ရုပ်တရားသည်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော
ရုပ်တရားသည်၎င်း။ ဩဠာရိကံဝါ၊ ကြမ်းတန်းသော ရုပ်
တရားသည်၎င်း။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သော ရုပ်တရားသည်
၎င်း။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော ရုပ်တရားသည်၎င်း။ ပဏီတံ
ဝါ၊ မြင့်မြတ်သော ရုပ်တရားသည်၎င်း။ ယံဒူရေဝါ၊ အကြင်
အဝေး၌ ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်၎င်း။ ယံသန္တိကေဝါ၊
အကြင်အနီး၌ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရုပ်
ပေါင်းများထွေ ရှိကြလေ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းဥသ္မံအလုံး
စုံသော။ ဧတံရူပံ၊ ထိုရုပ်ဟူသမျှသည်။ “နမမ၊ ငါပိုင်ဥစ္စာ
မဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုရုပ်အပေါင်းသည်။ နဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍
နေသည်မဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုရုပ် အပေါင်းသည်။ မေ၊
ငါ၏။ နအတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သောအတ္တမဟုတ်”။ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုခပ်သိမ်းဥသ္မံ
ရုပ်ဟူသမျှအလုံးစုံကို။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်

မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဘောက် ထွင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ဤသည်ကား ရုပ်ရှိသမျှအလုံးစုံကို အကုန်သိမ်းကျုံး ပြီးလျှင် ရူပက္ခန္ဓာ၌ တွယ်တာစွဲလမ်းမှုမရှိအောင် အထင် အရှားဟောကြားတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ကို ထုတ် ဆောင်၍ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထုတ်ပြခဲ့သော ပါဠိတော်၌ အတိတ်ရုပ်, အနာဂတ်ရုပ်, ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် သုံးပါးတို့၏ သဘောကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ချုပ်လေပြီးသော ရုပ်ဟူသမျှကို အတိတ်ရုပ် ခေါ်ပါသည်။

၂။ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ်ဟူသမျှကို အနာဂတ်ရုပ် ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဖြစ်ဆဲရှိနေသော ရုပ် ဟူသမျှကို ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် ခေါ်ပါသည်။

ဘဝအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ဖြေဆိုရသည်ရှိသော်—

၁။ လွန်ခဲ့ပြီးသောဘဝတို့၌ ဖြစ်ခဲ့သောရုပ်ဟူသမျှ ကို အတိတ်ရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ နောင်လာလတ္တံ့သောဘဝ၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့ သော ရုပ်ဟူသမျှကို အနာဂတ်ရုပ် ခေါ်ပါ သည်။

၃။ ယခုမျက်မှောက်ဘဝ၌ မြစ်ရေအယဉ် ကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်၍ နေသော ရုပ်ဟူသမျှကို ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဇ္ဈတ္တရုပ်၊ ဗဟိဒ္ဓရုပ် သဘောကို ဘော် ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ရုပ်ဟူသမျှကို အဇ္ဈတ္တရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ မိမိကိုယ်မှအပ သန္တာန်၌ ဖြစ်သောရုပ် ဟူ သမျှကို ဗဟိဒ္ဓရုပ်ခေါ်ပါသည်။

အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် ဖြေကြားရမည်ဆိုသော်—

၁။ ပသာဒရုပ် ငါးခုကို အဇ္ဈတ္တရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ ပသာဒရုပ်ငါးခုမှတစ်ပါးသော ရုပ်နှစ်ဆဲ့ သုံး ပါးကို ဗဟိဒ္ဓရုပ်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ သြဠာရိကရုပ်၊ သုခုမရုပ် တို့၏ သဘောကို ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော ရုပ်ဟူသမျှကို သြဠာ ရိကရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ရုပ်ဟူသမျှကို သုခုမရုပ် ခေါ်ပါသည်။

အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်—

၁။ စက္ခု၊ သောတ၊ ယာနု၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ-ပသာဒရုပ် ငါးပါး၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဝန္ဓု၊ ရသ၊ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော- ဂေါစရရုပ်ခုနှစ်ပါး၊ ဤရုပ်ပေါင်း တဆဲ့နှစ်ပါးကို သြဠာရိကရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ ကြွင်းသောရုပ်တဆဲ့ခြောက်ပါးကို သုခုမရုပ် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ဟီနရုပ်,ပဏိတရုပ်တို့၏သဘော အဓိပ္ပါယ်ကို
ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ အောက် အောက်ဘုံ၌ဖြစ်သော ရုပ်ဟူသမျှ
သည် အထက်အထက်ဘုံနှင့်စာလျှင် ယုတ်ညံ့
သောကြောင့် ဟီနရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ အထက်အထက်ဘုံ၌ဖြစ်သောရုပ်ဟူသမျှသည်
အောက်အောက်ဘုံနှင့်စာလျှင် မြင့်မြတ်သော
ကြောင့် ပဏိတရုပ်ခေါ်ပါသည်။

တနည်းအားဖြင့် ဖြေဆိုရသည်ရှိသော်—

၁။ အလိုမရှိအပ်သော အနိဋ္ဌာရုံ ရုပ်ဟူသမျှကို
ဟီနရုပ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ အလိုရှိအပ်သောဣဋ္ဌာရုံရုပ်ဟူသမျှကိုပဏိတ
ရုပ်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ဒုရေရုပ်,သန္တိကေရုပ် နှစ်ပါးတို့၏ သဘောကို
ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။၁။ အဝေး၌ဖြစ်သောရုပ်ဟူသမျှကို ဒုရေရုပ်ခေါ်
ပါသည်။

၂။ အနီး၌ဖြစ်သော ရုပ်ဟူသမျှကို သန္တိကေရုပ်
ခေါ်ပါသည်။

အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်—

၁။ သုခုမရုပ် တဆွဲခြောက်ပါးကို ဒုရေရုပ်ခေါ်
ပါသည်။

၂။ သြဋ္ဌာရိကရုပ် တဆွဲနှစ်ပါးကို သန္တိကေရုပ်
ခေါ်ပါသည်။

ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ စစ်တမ်း ပြီး၏။

နာမက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တစစ်တမ်း

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ အနတ္တ လက္ခဏာသုတ္တန် ဒေသနာနည်း အားဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စ အချက်, ဒုက္ခအချက်, အနတ္တအချက်များကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်လှစ် ဖြေကြား သောကြောင့် စုံလင်စွာသိရပေပြီ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသော နာမ် ခန္ဓာလေးပါးတို့၌ အနိစ္စသဘော, ဒုက္ခသဘော, အနတ္တသဘောများကို ဟောကြားတော် မူပါ သလော။

ဖြေ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသော နာမ်ခန္ဓာ လေးပါးတို့၌ လည်း အနိစ္စအချက်, ဒုက္ခအချက်, အနတ္တ အချက်များကို ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့အား ရူပက္ခန္ဓာ၌ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းအတိုင်း မေးပုံ, ဖြေပုံနှင့်တကွ စုံလင်စွာ ဟောကြား တော်မူပါသေးသည်။

[မှတ်ချက်။ ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စစစ်တမ်း, ဒုက္ခစစ်တမ်း အနတ္တစစ်တမ်းများကိုစုံလင်စွာ ရေးသားဘော်ပြခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့၌ အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆိုရေးသားရန်မလိုတော့ပေ။ အကျယ်ကိုအလို နှိုပါလျှင် ရူပက္ခန္ဓာဘော်ပြခဲ့သောနည်းလမ်းကို မှီငြမ်းပြု၍ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။]

မေး။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး အချက် များကို ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားတော်မူသော အတိုင်း ပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ချုပ် ကိုဘော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ချစ်သားရဟန်းတို့...ဝေဒနာသည် အမြဲမရှိ၊ မမြဲသော ဝေဒနာသည် ဆင်းရဲရိုး အမှန် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ မြဲလည်းမမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၍နေသော ဝေဒနာကို “ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်သည်” ဟု စွဲလမ်းခြင်းငှါ မထိုက်။

ချစ်သားရဟန်းတို့...ချုပ်ပြီးသောဝေဒနာ၊ မဖြစ်သေးသောဝေဒနာ၊ ဖြစ်တုန်းဖြစ်ဆွဲ ရှိသော ဝေဒနာ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ ဂုဏ်ရင်းကြမ်းတန်းသော ဝေဒနာ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော ဝေဒနာ၊ ယုတ်ညံ့သော ဝေဒနာ၊ မြင့်မြတ်သော ဝေဒနာ၊ အဝေး၌ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ အနီး၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာအလုံးစုံကို “ငါ့ဟာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်” ဟူ၍ မှန်သော အတိုင်း ထင်မြင်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုစားရမည် ဟူ၍ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး အချက်များကို အချုပ်အားဖြင့် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ သညာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါးအချက်များကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော် မူသောအတိုင်း ပါဠိတော်၏လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ချုပ်ကိုဘော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ချစ်သားရဟန်းတို့... သညာသည် အမြဲမရှိ၊ မမြဲသော သညာသည် ဆင်းရဲရိုး အမှန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့မြဲလည်းမမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၍နေသော သညာကို “ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ ငါ့အတ္တ ဖြစ်သည်” ဟု စွဲလမ်းခြင်းငှါမထိုက်။

ချစ်သား ရဟန်းတို့... ချုပ်ပြီးသောသညာ၊ မဖြစ်သေးသောသညာ၊ ဖြစ်တုန်း ဖြစ်ဆဲ သညာ၊ အတွင်းသန္တာန် ဌဖြစ်သော သညာ၊ အပသန္တာန် ဌ ဖြစ်သောသညာ၊ ရုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသော သညာ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော သညာ၊ ယုတ်ညံ့သောသညာ၊ မြင့်မြတ်သော သညာ၊ အဝေး၌ ဖြစ်သောသညာ၊ အနီး၌ ဖြစ်သော သညာ၊ ထိုသညာအလုံးစုံကို “ငါ့ဟာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်” ဟူ၍မှန်သော အတိုင်း ထင်မြင်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုစားရမည် ဟူ၍ သညာကွန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးအချက်များကို အချုပ်အားဖြင့် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော် မူပါသည်။

မေး။ သင်္ခါရကွန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါးအချက်များကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား တော်မူသောအတိုင်း ပါဠိတော်၏ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ် ချုပ်ကို ဘော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ချစ်သား ရဟန်းတို့... သင်္ခါရသည် အခြေမရှိ၊ မမြဲသောသင်္ခါရသည် ဆင်းရဲရိုး အမှန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့မြဲလည်း မမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၍နေသော သင်္ခါရကို “ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်သည်” ဟု စွဲလမ်းခြင်းငှါ မထိုက်။

ချစ်သားရဟန်းတို့... ချုပ်ပြီးသောသင်္ခါရ၊ မဖြစ်သေးသောသင်္ခါရ၊ ဖြစ်တုန်းဖြစ်ဆဲသင်္ခါရ၊ အတွင်းသန္တာန် ဌဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ အပသန္တာန် ဌ ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ ရုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသောသင်္ခါရ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ သောသင်္ခါရ၊ ယုတ်ညံ့သောသင်္ခါရ၊ မြင့်မြတ်သောသင်္ခါရ၊ အဝေး၌ဖြစ်သော သင်္ခါရ၊ အနီး၌ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ ထိုအလုံးစုံသော သင်္ခါရ

ကို “ငါ့ဟာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်” ဟူ၍ မှန်သောအတိုင်း ထင်မြင်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုစားရမည်-ဟူ၍ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး အချက်များကို အချုပ်အား ဖြင့် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး အချက် များကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူ သော ပါဠိတော်၏ လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ချုပ်ကို တော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ ချစ်သားရဟန်းတို့... ဝိညာဉ်သည် အမြဲမရှိ၊ မမြဲသော ဝိညာဉ်သည် ဆင်းရဲရိုးအမှန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့မြဲ လည်းမမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ၍နေသော ဝိညာဉ်ကို “ငါ့ ဥစ္စာဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်သည်” ဟု စွဲလမ်း ခြင်းငှါမထိုက်။

ချစ်သား ရဟန်းတို့... ချုပ်ပြီးသောဝိညာဉ်၊ မဖြစ် သေးသောဝိညာဉ်၊ ဖြစ်တုန်းဖြစ်ဆဲဝိညာဉ်၊ အတွင်းသန္တာန် ၌ဖြစ်သော ဝိညာဉ်၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သောဝိညာဉ်၊ ဂုဏ် ရင်းကြမ်းတန်းသောဝိညာဉ်၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဝိညာဉ်၊ ယုတ်ညံ့သောဝိညာဉ်၊ မြင့်မြတ်သောဝိညာဉ်၊ အဝေး၌ဖြစ် သောဝိညာဉ်၊ အနီး၌ဖြစ်သောဝိညာဉ်၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝိညာဉ်ကို “ငါ့ဟာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်” ဟူ၍ မှန်သောအ တိုင်း ထင်မြင်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ် ရှုစားရမည်-ဟူ၍ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးအချက်များကို အချုပ် အားဖြင့်ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ခန္ဓာငါးပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စစ်တမ်းပြီး၏။

၄-သစ္စာခွဲပုံ

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တ လက္ခဏာသုတ္တန် ဒေသနာနည်းအတိုင်း အနိစ္စ အချက်၊ ဒုက္ခအချက်၊ အနတ္တအချက် များကို ထင်ရှား ပွင့်လင်းစွာ ရှင်းရှင်းကြီး ဖြေကြား သောကြောင့် ကောင်းစွာ သိရပေပြီ၊ ထိုခန္ဓာ ငါးပါးကို သစ္စာဒေသနာ နည်းအားဖြင့် အ သီးသီး သစ္စာဘွဲ့၍ပြပါ။

ဖြေ။ ထိုခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့တွင်-

- ၁။ လောဘ စေတသိက်မှတစ်ပါး အလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးပါးကို ဒုက္ခသစ္စာဆိုရပါသည်။
- ၂။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ ပါဝင်သော လောဘ စေတ သိက်ကို သမုဒယသစ္စာဆိုရပါသည်။
- ၃။ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ချုပ်မှုကြီးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ကို နိရောဓသစ္စာ ဆိုရပါသည်။
- ၄။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးတရားအစုကို မဂ္ဂသစ္စာဆိုရပါသည်။

[သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရား အလုံးစုံသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကုန်ပါဝင်ကြပါသည်။]

သစ္စာခွဲပုံပြီး၏။

၅- အနုပဿနာဉာဏ်သုံးပါး

မေး။ ခန္ဓာငါးပါးကို အသီးအသီး သစ္စာဘွဲ့၍ ပြသောကြောင့် သိရပေပြီ။ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ရာ၌ အနုပဿနာသုံးမျိုးရှိသည်ဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုရာတွင် ထိုအနုပဿနာ သုံးပါးတို့၏ သရုပ်ကို ဘော်ထုတ်၍ပါသည်။

ဖြေ။ အနိမိတ္တာနုပဿနာ၊ အပဏီဟိတာနုပဿနာ၊ သုညတာနုပဿနာ-ဟူ၍ ဆင်ခြင်ပုံ အနုပဿနာတရား သုံးပါးရှိပါသည်။

မေး။ အဘယ်သို့သော သဘောများကို နိမိတ် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ်၍ နေကြသော အထည်ခြံကြီး၌ ခြေ၊ လက်၊ အင်္ဂါ၊ မျက်နှာ ပုံပန်းမှစ၍ အသွင်သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးကို နိမိတ်-ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၊ ဆန်းတကြယ်၊ မှတ်ဘွယ် နိမိတ္တာ။

မေး။ အဘယ် ကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင်ပါမှ အနိမိတ္တာနုပဿနာ ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ် ပုံအသွင်၊ သတ္တဝါ ပုံအသွင်၊ ယောက်ျားအသွင်၊ မိန်းမအသွင်၊ ဦးခေါင်းအသွင်၊ မျက်နှာအသွင်၊ ခြေအသွင်၊ လက်အသွင်၊ ဤသို့စသောအားဖြင့် အသွင်နိမိတ် သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးကို ပျောက်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါမှ အနိမိတ္တာ နုပဿနာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ အကုန်နိမိတ်၊ ပျောက်အောင်ကြိတ်၊ အနိမိတ္တသာ။

မေး။ အဘယ် သဘောမျိုးကို ပဏိဟိတ ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ တင့်တယ်သည်၊ ဘွယ်ရာသည်၊ ကြက်သရေ မင်္ဂလာ ရှိသည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်ကောင်းသည်၊ ချမ်းသာ သည်၊ ဤသို့ထင်မြင်သောသဘောမျိုးကို ပဏိဟိတ ခေါ် ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ အတင့်အတယ်၊ အဘွယ်အရာ၊ မင်္ဂလာသုဘ၊ သုခဇ္ဇာ၊ ဟူသမျှ၊ မှတ်ကြ ပဏိဟိတာ။

မေး။ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင်ပါမှ အပဏိဟိတာ နုပဿနာဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ မတင့်တယ်၊ မဘွယ်ရာ၊ ကြက်သရေ မင်္ဂလာ မရှိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မကောင်း၊ မချမ်းသာရိုးအမှန်၊ ဤသို့ ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါမှ အပဏိဟိတာနုပဿနာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ အကုန်ပဏိဟိ၊ ပျောက်စေဘိ၊ အပဏိဟိတာ။

မေး။ အဘယ်သဘောမျိုးကို အသုည ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ သတ္တဝါဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ သူဖြစ်သည်၊ ယောက်ျားဖြစ်သည်၊ မိန်းမဖြစ်သည်၊ အစိုး ရသည်၊ အလိုလိုက်သည်၊ အသက်ရှိသည်၊ ငါခံစားနိုင် သည်၊ ငါပြုလုပ်နိုင်သည်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလ၊ သတ္တ၊ အတ္တ၊ ဇီဝထင်မြင်မှုများကို အသုညဆိုပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင်ပါမှ သုညတာနုပဿ နာ ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ သတ္တဝါမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ သူမဟုတ်၊ ယောက်ျားမဟုတ်၊ မိန်းမ မဟုတ်၊ အစိုးမရ၊ အလိုမလိုက်၊ အသက်မရှိ၊ မခံစားနိုင်၊ မပြုလုပ်နိုင်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်ပုဂ္ဂိုလ်သဘော, သတ္တဝါသဘော, အတ္တသဘော, ဇီဝသဘော များကိုပျောက်ကင်းအောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါမှ သုညတာနုပဿနာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ အတ္တဇီဝေ၊ပျောက်ကင်းစေ၊မှတ်လေသုညတာ။

မေး။ သုညတ သဘောထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင် ပါလျှင် အဘယ်အကျိုးထူးများ ဖြစ်ပေါ်လာ သည်ဟု ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားတော်မူပါ သနည်း။

ဖြေ။ မောဃရာဇမည်သော ရဟန်းတော်တပါးအား သုညတ ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို သေမင်းက မမြင်နိုင်၊ သေမင်းနိုင်ငံကို လွန်မြောက်နိုင်၏- ဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ အနု ပဿနာ သုံးပါးကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆို ဖြေကြားသောကြောင့် သိရပေပြီ၊ ထိုအနုပဿနာသုံးပါးကို လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ အနိစ္စလက္ခဏာ ဉာဏ်ကိုပင် အနိဗ္ဗိတ္တာ နုပဿ နာခေါ်ပါသည်။

၂။ ဒုက္ခလက္ခဏာ ဉာဏ်ကိုပင် အပဏိဟိတာ နုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

၃။ အနတ္တလက္ခဏာဉာဏ်ကိုပင် သုညတာနုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

ဤသည်ကား လက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့် အနုပဿနာ သုံးပါးကို ယှဉ်တွဲ၍ ပြဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။၁။ အနိဇ္ဈိ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ-ပဏီဟိတာ။

၂။ အနတ္တမ္မ၊ သုညယူ၊ သုံးဆူအနုပဿနာ။

မေး။ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်သဘောအားဖြင့် အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ အဘယ်လက္ခဏာ ဉာဏ်မျိုးထက်သန် လေ့ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။၁။ သဒ္ဓိန္ဒြေ လွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အနိစ္စ လက္ခဏာဉာဏ် ထက်သန်လေ့ရှိပါသည်။

၂။ သမာဓိန္ဒြေလွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒုက္ခလက္ခဏာဉာဏ်ထက်သန်လေ့ရှိပါသည်။

၃။ ပညိန္ဒြေလွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အနတ္တလက္ခဏာဉာဏ်ထက်သန်လေ့ရှိပါသည်။

အနုပဿနာဉာဏ်သုံးပါးကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

၆- အနုပဿနာဉာဏ်သုံးပါး၏အကျိုး

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ် တရားတို့၌ အနုပဿနာဉာဏ်သုံးပါးဖြင့် မမြဲမှု ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်ပုံ၊ ဆင်းရဲမှု ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်ပုံ၊ အစိုးမရမှု ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်ပုံအချက်များကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆို

ဖြေကြားသောကြောင့်သိရပေပြီ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုဆင်
ခြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်ကဲ့သို့
သော အကျိုးထူးများဖြစ်ပေါ်လာပါ သနည်း။

ဖြေ။ အနုပဿနာဉာဏ်သုံးပါးဖြင့် မမြဲပုံသဘော၊
ဆင်းရဲပုံသဘော၊ အလိုမလိုက်ပုံသဘောကိုထင်မြင်အောင်
ရှုဆင်ခြင်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနှစ်
သာရမတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ပျင်းမုန်းခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

မေး။ အနှစ်သာရ မတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ ပျင်းမုန်း လေ
သောအခါ အဘယ်သို့သောအကျိုးထူးများဖြစ်
ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ငြီးငွေ့ ပျင်းမုန်းသောအခါ ငါးပါးသောခန္ဓာ
တို့၌ မတွယ်မတာဘဲ သာယာမှု ပြတ်ကင်းပါသည်။

မေး။ သာယာမှုပြတ်ကင်းသောအခါ အဘယ်အကျိုး
ထူးများဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ သာယာမှု ပြတ်ကင်းသောအခါ ကိလေသာ
ဝဋ်တွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက် ပါသည်။

မေး။ ကိလေသာ ဝဋ်မှ ကျွတ် လွတ်သော အခါအ
ဘယ်အကျိုးထူးများ ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ကိလေသာ ဝဋ်တွင်းမှ လွတ်ကင်း ထွက်
မြောက်သောအခါ ဘဝအသစ် အဖြစ်မစဲ ထပ်တလဲလဲ
ပဋိသန္ဓေ ငနရခြင်းတည်းဟူသော ဇာတိဝဋ် ပြတ်ငြိမ်း၍
ဒုက္ခဇာတ်ကြီးသိမ်းပါသည်။ ထိုအခါ ကျင့်သုံးဘွယ် ကိစ္စ
အလုံးစုံ အကုန်ငြိမ်း၍သွားပါသည်။

အနုပဿနာ ဉာဏ်သုံးပါး၏အကျိုးကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

၇-ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါး

မေး။ အနိစ္စ လက္ခဏာဉာဏ်၊ ဒုက္ခလက္ခဏာဉာဏ်၊ အနတ္တလက္ခဏာဉာဏ်သုံးပါးတို့၏ အကျိုးကို ပြဆိုသောကြောင့် သိရပေပြီ၊ ဖြေကြားခဲ့သော အတိုင်း ခန္ဓာ ငါးပါးတို့၌ ငြီးငွေ့အောင်၊ သာယာခြင်း ပြတ် ကင်း အောင် ဝိပဿနာ အလုပ်ထူထောင်ပုံ နည်းများကို ကျင့်ရိုး ကျင့် စဉ်အတိုင်း သိရှိရန် ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုသော အတိုင်း အချုပ်အားဖြင့် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ဝိပဿနာ အလုပ်တည်ထောင်ပုံ ကျင့်လမ်း စဉ်မှာ ဝိသုဒ္ဓိ ခုနစ်ပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုဝိသုဒ္ဓိ ခုနစ်ပါး သရုပ်ကို ဘော်ထုတ်၍ ပြပါ။

ဖြေ။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ၊ လောကုတ္တရာ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဤသည်ကား ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါး ဖြစ်သည်။

သီလဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင် သီလ ဝိသုဒ္ဓိ၏ သဘောကို အချုပ်အားဖြင့် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ အကျင့်သီလ စင်ကြယ်မှုကို သီလ ဝိသုဒ္ဓိခေါ် ပါသည်၊ ရဟန်းဖြစ်လျှင် စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကြီး လေးပါး ကို စင်ကြယ်အောင် ကျင့်ဆောင်ရပါသည်၊ လူဖြစ်လျှင်

ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလများကို စင်ကြယ်အောင် ကျင့်ဆောင်ရပါသည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပါမှ အထက်စခန်းများသို့ တက်လှမ်းနိုင်ပါသည်။ သမာဓိအခြေခံ၊ ပညာအခြေခံ ဖြစ်သော သီလမျိုးကို အဓိသီလ ခေါ်ပါသည်။

သီလဝိသုဒ္ဓိပြီး၏။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ အဘယ် သဘောမျိုးကို စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ နိဝရဏအညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်၍ သမာဓိမဏ္ဍိုင် ခံ့နိုင်တည်ကြည်သော စိတ်မျိုးကို စိတ္တဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသည်။ အချုပ် အားဖြင့် ဖြေဆို ရပါကွင်း- အပ္ပနာဈာန်စိတ် အပေါင်းကို စိတ္တဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသည်။ ထိုစိတ္တဝိသုဒ္ဓိကိုပင်လျှင် အဓိစိတ္တခေါ်ပါသည်။

မေး။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ စခန်းကို ထူထောင်ရန် အဘယ် တရားကို ပွားများရပါသနည်း။

ဖြေ။ သမာဓိတရားကို တဆင့်ထက် တဆင့် ကြီးရင့်ထက်သန်အောင် ပွားများရပါသည်။

မေး။ ထိုသမာဓိကို ပွားများ ကြောင်း ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံတို့သည် အဘယ်မျှ အပြားရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ သမာဓိ၏ အာရုံဖြစ်သော သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အပြားအားဖြင့် လေးဆယ်ရှိပါသည်။

မေး။ ထိုသမထကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တို့၏ သရုပ်ကို အချုပ်အားဖြင့် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ကသိုဏ်းဆယ်ပါး၊ အသုဘဆယ်ပါး၊ အနုဿတိဆယ်ပါး၊ မြဟ္မစိုရ တရားလေးပါး၊ အာဟာရေ ပဋိကူလသညာလေးပါး၊ စတုဓာတုဝတ္ထုတန်တပါး၊ အာရပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထို လေးဆယ်တို့တွင် ကသိုဏ်း ဆယ်ပါးကို သဘော အဓိပ္ပာယ်နှင့် တကွ သိလွယ် အောင် ဘော်ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ ပထဝီ-မြေကသိုဏ်း၊
 - ၂။ အာပေါ-ရေကသိုဏ်း၊
 - ၃။ တေဇော-မီးကသိုဏ်း၊
 - ၄။ ဝါယော-လေကသိုဏ်း၊
 - ၅။ နီလ-ညိုသောကသိုဏ်း၊
 - ၆။ ပီတ-ရွှေသောကသိုဏ်း၊
 - ၇။ လောဟိတ-နီသောကသိုဏ်း၊
 - ၈။ သြဒါတ-ဖြူသောကသိုဏ်း၊
 - ၉။ အာကာသ-အပေါက်ဟင်းလင်းကသိုဏ်း၊
 - ၁၀။ အာလောက-အလင်းရောင်ကသိုဏ်း၊
- ဤသည်ကား ကသိုဏ်းဆယ်ပါးဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ မြေ-ရေ-မီး-လေ၊ ညို-ရွှေ-နီ-ဖြူ၊ ပေါက်၊ လင်း-ဟု၊ ဆယ်ဆူ ကသိဏ။

မေး။ အသုဘ ဆယ်ပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဘော် ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ ဥဒ္ဓါမာတက-ဖူးဖူးရောင်သော အကောင်၊
- ၂။ ဝိနိလက-ညိုမဲ၍ နေသောအကောင်၊
- ၃။ ဝိပုဗ္ဗက-ပြည်လိမ်းကျံ၍ နေသောအကောင်၊
- ၄။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓက-အပိုင်း၊ အပိုင်း ဖြတ်၍ ထားအပ် သော အကောင်၊
- ၅။ ဝိက္ခာယိတက-ခွေး၊ ကျီး၊ လင်းတတို့ ကိုက်ခဲ့ အပ်သောအကောင်၊
- ၆။ ဝိက္ခိတ္တက- ဖရိုဖရဲ ပစ်၍ ထားအပ်သော အ ကောင်၊
- ၇။ ဟတဝိက္ခိတ္တက- သတ်ဖြတ်၍ ပစ်ထားအပ် သောအကောင်၊
- ၈။ လောဟိတက-သွေးပွက်ပွက်ယိုစီး၍ နေသော အကောင်၊
- ၉။ ပုဠုဝက-တရွရွနှင့် ပိုးလောက်ကျ၍ နေသော အကောင်၊

၁၀။ အဋ္ဌိက-အရိုးကောင်၊
ဤသည်ကား အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဆယ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အနုဿတိ ဆယ်ပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ-ဘုရားဂုဏ်တော်ကို သတိစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊

- ၂။ ဓမ္မာနုဿတိ-တရားဂုဏ်ကို သတိစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၃။ သံဃာနုဿတိ- သံဃာ့ဂုဏ်ကို သတိစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၄။ သီလာနုဿတိ- အကျင့်သီလဂုဏ်ကို သတိစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၅။ စာဂါနုဿတိ-အလှူဒါနဂုဏ်ကို သတိစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၆။ ဒေဝတာနုဿတိ-နတ်တို့၏ ကုသိုလ်ဂုဏ်နှင့် မိမိ၏ကုသိုလ်ဂုဏ်ကို နှိုင်းယှဉ်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၇။ ဥပသမာနုဿတိ- ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အရှင်မြတ်ကြီးတို့၏ ငြိမ်းမှုဂုဏ်ကို အာရုံစူးစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၈။ မရဏာနုဿတိ-သေရမည် အရေးကို မြော်တွေးစူးစိုက်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၉။ ကာယဂတာသတိ-ဆံအစရှိသော ကိုယ်အစုံကို သတိစိုက်၍ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၁၀။ အာနာပါဏသတိ- ထွက်သက် ဝင်သက်နှစ်ပါးကိုသတိစိုက်၍ဆင်ခြင်ခြင်း၊

ဤသည်ကား အနုဿတိဆယ်ပါးဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဗြဟ္မစိုရတရားလေးပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့် တကွ ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌ မိမိအသွင် ချစ်ခင်
 ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာတပါး၊
 ၂။ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခိတသတ္တဝါတို့၌ ညှာတာ
 သနားခြင်းဟူသော ကရုဏာတပါး၊
 ၃။ ချမ်းသာသော သုခိတသတ္တဝါတို့၌ ဝမ်းသာ
 နှစ်ခြိုက်ခြင်းဟူသော မုဒိတာတပါး၊
 ၄။ ဆင်းရဲသော သတ္တဝါ၊ ချမ်းသာသော သတ္တဝါ
 အလုံးစုံတို့၌ မုန်းချစ်မပြု လျစ်လျူရှုသော
 ဥပေက္ခာတပါး၊
 ဤသည်ကား ဗြဟ္မစိုရ တရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောမျိုးကို အာဟာရေ ပဋိကုလ
 သညာခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စားသောက်အပ်သော အစာအာဟာရ တို့၌
 နှစ်သက်တွယ်မတင်ဘဲ စက်ဆုပ်တွယ်ဟု ဆင်ခြင်ခြင်းကို
 အာဟာရေ ပဋိကုလ သညာခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ် သဘောမျိုးကို စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်
 ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ပထဝီ-မြေဓာတ်၊
 ၂။ အာပေါ-ရေဓာတ်၊
 ၃။ တေဇော-မီးဓာတ်၊
 ၄။ ဝါယော-လေဓာတ်၊

ဤဓာတ်ကြီး လေးပါးတို့၏ သဘောကို အသီးအသီး
 ပိုင်းခြားဝေဘန်မှုကို စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါးကိုဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ အာကာသာနဉ္စာယတနတပါး၊

၂။ ဝိညာဏဉ္စာယတနတပါး၊

၃။ အာကိဉ္စညာယတနတပါး၊

၄။ နေဝသညာ နာသညာ ယတနတပါး၊

ဤသည်ကား အာရုပ္ပ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ အလုံးစုံကိုပေါင်း၍ ရေတွက်သောအခါ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါင်းလေးဆယ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တို့ကို ဆင်ခြင်သော အခါ အဘယ်သို့သော နိမိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ပရိကမ္မနိမိတ်၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂ နိမိတ်၊ ဤနိမိတ်သုံးပါးထင်လာပါသည်။

မေး။ ထိုနိမိတ်သုံးပါးတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်ရုံ အကျဉ်းမျှဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းစ အခါ၌ ထင်မြင် လာသော နိမိတ်မျိုးကို ပရိကမ္မနိမိတ် ခေါ်ပါသည်။

၂။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမှုကျင့်သားရ၍ ခိုင်ခိုင် မြဲမြဲ စိတ်၌စွဲထင်သော နိမိတ်အာရုံကို ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ခေါ်ပါသည်။

၃။ ထိုနောက်တဘက် ရှုစားပြန်သည်ရှိသော် ထို နိမိတ်အာရုံသည် တဖိတ်ဖိတ်ဝင်းပြောင်လျက် နေရောင်၊ လရောင်၊ ကြယ်တာရာရောင်တို့ကဲ့

သို့ အံ့ဩစဘွယ်အဆန်းတကြယ်ဖြစ်၍လာပါသည်။ ထိုနိမိတ်အာရုံကို ပဋိဘာဂနိမိတ်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ နိမိတ်သုံးပါးကို ခွဲခြား၍ သိရပေပြီ။ ထိုနိမိတ်သုံးပါးတို့၌ စူးစိုက် တည်တံ့သော သမာဓိအပြား ဘယ်နှစ်ပါးရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ပရိကမ္မသမာဓိ, ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိအားဖြင့် သုံးပါးရှိပါသည်။

မေး။ ထိုသမာဓိ သုံးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုသိလွယ်အောင်တော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ပရိကမ္မနိမိတ်, ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ဤနိမိတ်နှစ်ပါး ဖြစ်ပေါ်ခိုက်၌ စူးစိုက်တည်တံ့သော သမာဓိကို ပရိကမ္မသမာဓိခေါ်ပါသည်။

၂။ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်ပေါ်ခိုက်၌ စူးစိုက်တည်တံ့သော သမာဓိကို ဥပစာရ သမာဓိခေါ်ပါသည်။

၃။ ဈာန် ဖြစ်ပေါ်သောအခါ ထိုဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို အပ္ပနာ သမာဓိ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်၍ ဥပစာရသမာဓိဖြစ်ပေါ်သောအခါ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်မှာ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးများ ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုအခါယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်မှာ နီဝရဏအညစ်အကြေးကင်းကွာ၍ စိတ်ဓာတ် အလွန်စင်ကြယ်ပါသည်။ ထိုနောက်တစ်ဘဝ ပွားများပြန်သည်ရှိသော် ပဌမဈာန်တရားဘွားခနဲပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်...၁။ ပဋိဘာဝ၊ထင်လာက၊နီဝရဏကွာ။

၂။ နီဝရဏ၊ကွာတုံက၊ဥပစာရလာ။

၃။ ထိုနောက်တစ်ဘဝ၊ပွားတုံပြန်၊ပ-ဈာန်အပ္ပနာ။

မေး။ အဓိ စိတ္တခေါ်သော သမာဓိဈာန်တရားများသည် အဘယ်မျှလောက် ခရီးပေါက်အောင် ပြီးမြောက် ကြီးပွားနိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပဌမဈာန်က အစပြု၍ အဘိညာဉ်စခန်းဝိဇ္ဇာလမ်းပေါက်အောင်ပြီးမြောက် ကြီးပွားနိုင်ပါသည်။

မေး။ ဖြေကြားခဲ့သော စကားရပ်၌ ပါရှိသည့် အဘိညာဉ်သဘောကို သရုပ် အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ သိလွယ်အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ မိုးပျံ့၊မြေလျှိုးရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးတန်ခိုးအစုံဘန်ဆင်း နိုင်ခြင်းကို ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၂။ အဆင်းမျိုးစုံ မြင်နိုင်ခြင်းကို ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၃။ အသံမျိုးစုံ ကြားနိုင်ခြင်းကို ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် ခေါ်ပါသည်။

၄။ သူတပါးတို့၏ စိတ်အကြံမျိုးစုံ သိနိုင်ခြင်းကို စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

၅။ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဘဝအမျိုးစုံသိနိုင်ခြင်းကို ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ အဘိညာဉ် ခေါ်ပါသည်။

၆။ သတ္တဝါတို့၏ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်မှုအမျိုးစုံသိနိုင်ခြင်းကို ယထာကမ္မုပဂ အဘိညာဉ် ခေါ်ပါသည်။

၇။ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ အမျိုးစုံသိနိုင်ခြင်းကို အနာဂတံသအဘိညာဉ်ခေါ်ပါသည်။

ဤသည်ကား အဘိညာဉ်၏သရုပ်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖြေဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိပြီး၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ အဘယ် သဘောမျိုးကို ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား, မိန်းမ, အတ္တဇီဝ ဟု ဆိုအပ်သော အထင်အမြင်တို့၏ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းမှုကို ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသည်။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိပြီး၏။

ကင်္ခါရိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ အဘယ် သဘောမျိုးကို ကင်္ခါရိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ရုပ်,နာမ်ခန္ဓာတို့၏ အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြပုံများကို ထင်ရှားစွာ သိမြင်သောအခါ ငါဖြစ်သည်၊ သူဖြစ်သည်၊ ယောက်ျားဖြစ်သည်၊ မိန်းမဖြစ်သည်၊ ဤသို့စသော အားဖြင့် ယုံမှားခြင်းအမျိုးမျိုးပျောက်ကင်းစင်ကြယ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ယုံမှားခြင်းအမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်း စင်ကြယ်မှုကို ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသည်။

ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိပြီး၏။

မဂ္ဂါ မဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ အဘယ်သဘောမျိုးကို မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် ရုပ်,နာမ်ခန္ဓာတို့၏ မမြဲပုံ, ဆင်းရဲပုံ, အစိုးမရပုံများကို စုံလင်စွာ ရှုဆင်ခြင်၍ မဂ်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည် ခွဲခြားပြီးလျှင် ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်မှုကို မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ဖြေကြား အပ်သော စကားတွင် ပါရှိသည့် ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါးကို သရုပ်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ သိလွယ်အောင် ဘော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို ခန္ဓာ, အာယတန စသည်ဖြင့် ဘွဲ့စည်းကာ လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့တင်၍ အကြမ်းအားဖြင့် ရှုစားဆင်ခြင်သောဉာဏ်သည် သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ ခန္ဓာဒိနည်း၊ ဘွဲ့စည်းပြီးခါ၊ သုံးဖြူလက္ခဏာ၊ သုံးသပ်ရာ၊ သမ္မသနဉာဏ်။

၂။ ထို ရုပ်,နာမ် ခန္ဓာတို့၏အဖြစ်အပျက်နှစ်ပါးစုံကို ရှုဆင်ခြင်သောဉာဏ်သည် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ ဖြစ်ပွား,ပျက်မှုအစုံရှု၊ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်။

၃။ ဖြစ်မှုကိုလွှတ်၍ ပျက်မှု သက်သက်ကိုသာ ရှုသော ဉာဏ်သည် ဘင်္ဂဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ အပျက်ကိုသာ၊ရှုတုံပါ၊သညာ-ဘင်္ဂဉာဏ်။

၄။ ပျက်မှုတွေမြင်သဖြင့် ရုပ်,နာမ်ခန္ဓာတို့၌ ကြောက် တွယ်ဘေးကြီး ထင်လာသော ဉာဏ်သည် ဘယဉာဏ် မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ အပျက်မြင်က၊ဘယမစွ၊ပျက်မှုခပင်း၊ဘေးသေမင်း ဟု၊ကြောက်ခင်းထွေထွေ၊ရှုတုံပေ၊မှတ်လေ-ဘယ ဉာဏ်။

၅။ ရုပ်,နာမ်ခန္ဓာမျိုး၌ ဒိုကိုးတွယ်မရှိ၊အပြစ်အတိသာ ဟု ထင်မြင်သော ဉာဏ်သည် အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ ကြောက်တွယ်ခပင်း၊ မြင်တုံလျှင်းက၊ ဘေးဘယ မျိုး၊ရုပ်နာမ်ဆိုး၌၊ကိုးရာမပျို၊ခက်မှန်းသိ၊အာဒိနဝ ဉာဏ်။

၆။ အပြစ်ကို ထင်ရှားစွာ မြင်သဖြင့် ရုပ်,နာမ်ခန္ဓာ တို့၌ လွန်စွာငြီးငွေ့သော ဉာဏ်သည် နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ ကိုးရာမထင်၊ခက်ပုံမြင်က၊မရှင်မလန်း၊စိတ်ကုန်ခန်း ၍၊မချမ်းမမြေ့၊ ငြီးငွေ့သောထွေ၊စိတ်အနေ၊မှတ် လေ-နိဗ္ဗိန္ဒ။

၇။ ငြီးငွေ့လှသဖြင့် အမြန်ထွက်ရအောင် လိုလား သောဉာဏ်သည် မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ ငြီးငွေ့အားသန်၊စိတ်ပူပန်က၊ လျှင်မြန်တစ်၊လွတ် လိုဘိ၊မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်။

၈။ ထွက်မြောက် လိုလှသဖြင့် ရှေးကထက် တိုး၍ အားတိုက် ကြိုးစားကာ ရှုဆင်ခြင်သော ဉာဏ်သည် ပဋိသင်္ခါဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ လွတ်ဆိုသ၍၊ လွတ်ရတဲ့ငှါ၊ ဘာဝနာလေးဆယ်၊ အကျယ်ဖြန့်ချိ၊ အားတိုက်ဘိ၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်။

၉။ ရုပ်၊ နာမ် ခန္ဓာတို့၌ မုန်းချစ်မပြု လျစ်လျူ ရှုနိုင်သော ဉာဏ်သည် သင်္ခါရူပေက္ခာဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ အားတိုက်ရှု၍၊ လွတ်မှုလွတ်ရန်၊ အမြင်သန်ကာ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရဝယ်၊ မတွယ်သမှု၊ လျစ်လျူ၊ ရှု၊ သင်္ခါရူပေက္ခာဉာဏ်။

၁၀။ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်အောင် သင့်လျော်စွာ ရင့်သန်၍ နေသောဉာဏ်သည် အနုလောမဉာဏ်မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ မဂ်ရောက်လိုသော်၊ အဆော်အနှူး၊ မဂ်လေးဦးအား၊ အထူးလျော်မှု၊ ကျေးဇူးပြု၊ အနုလောမဉာဏ်။

ဤသည်ကား- ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါးကို သရုပ်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ အကျယ်ဖြေဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါး ရင့်သန်လာသောအခါ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်မှာ အဘယ်ကဲ့သို့သော အန္တရာယ်များ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုအခါ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်မှာ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ထွက်ပေါ်၍လာခြင်း၊ အနှစ်သိမ့်ကြီး နှစ်သိမ့်ခြင်း၊ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ အစရှိသော အန္တရာယ်ဆယ်ပါးဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါသည်။

မေး။ ထိုအန္တရာယ် ဆယ်ပါး ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်တွင် အဘယ်ကဲ့သို့ ထင်မြင်လာတတ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ထွက်ခြင်းမှစ၍ အန္တရာယ် ဆယ်ပါး ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ကို မရသေးပါဘဲလျက် ငါသည် မဂ်ကိုရပြီဟု မှားယွင်းသော အထင်အမြင်များ ဖြစ်ပေါ်၍ လာတတ်သည်။

မေး။ ထိုသို့ ထင်မြင်သောအခါ အဘယ်ဉာဏ်ဖြင့် ရှင်းလင်းရပါသနည်း။

ဖြေ။ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည် အတည်တကျ ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အဘန်ဘန် ဆင်ခြင်၍ ရှင်းလင်းရပါသည်။ ထိုဉာဏ်ကိုပင် မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ခေါ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်...၁။ ဥဒယဉာဏ်၊ ရင့်သန်တုံလတ်၊ ဖြစ်လာတတ်၊ ဆယ်ရပ်အန္တရာယ်။

၂။ ထိုဆယ်ချက်တွင်၊ မဂ်အထင်ကို၊ ပယ်ထွင်ရှင်းကာ၊ အလင်းသာ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ပြီး၏။

ပဋိပဒါဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ အဘယ်ကဲ့သို့သောဉာဏ်မျိုးကို ပဋိပဒါ ဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဟု ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို ဆုံးဖြတ်ပြီး နောက် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကစ၍ဝိပဿနာဉာဏ် ကိုးပါးတို့ဖြင့် တဘန်ကြီးစား၍ ဆင်ခြင်သောဉာဏ်ကို ပဋိပဒါဉာဏသေန ဝိသုဒ္ဓိ ခေါ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ဥဒယဉာဏ်၊ တဘန်ပျိုးကာ၊ ကိုးဖြာဉာဏ်စဉ်၊ စခန်းထွင်၍၊ အမြင်လင်းဘိ၊ ထိုးတွင်းသိ၊ ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ပြီး၏။

လောကုတ္တရာဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မေး။ အဘယ်ကဲ့သို့သော ဉာဏ်မျိုးကို လောကုတ္တရာ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါးဖြင့် ရှုစားဆင်ခြင်၍ ဉာဏ်အမြင် စူးရှ ထက်သန် လာသော အခါ ရှေးဦးစွာ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဉာဏ် ပေါ်ပေါက် လာပါသည်။ ထို သောတာပတ္တိမဂ်မှ စ၍ လောကုတ္တရာစိတ် ရှစ်ပါးတို့၌ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ပွားပါရှိသော ဉာဏ်ကို လောကုတ္တရာ ဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိခေါ်ပါသည်။

လောကုတ္တရာဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓိ ခုနစ်ပါးပြီး၏။

၈-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး သဘော

မေး။ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သောအခါ အဘယ် ကိလေသာကိုပယ်၍ အဘယ်သံသရာမှ ထွက် မြောက်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောအခါ ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိ ကိစ္ဆာကိုပယ်၍ ဒုဂ္ဂတိသံသရာမှထွက်မြောက် နိုင်ပါသည်။

မေး။ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောအခါ အဘယ် ကိလေသာကိုပယ်၍ အဘယ်သံသရာမှ ထွက် မြောက်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောအခါကာမတဏှာ နှင့်ဒေါသကို ခေါင်းပါးရုံမျှ ပယ်ရှား၍ ဒုဂ္ဂတိ သံသရာမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသည်။

မေး။ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောအခါ အဘယ် ကိ လေသာကို ပယ်၍ အဘယ် သံသရာမှ ထွက် မြောက်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောအခါ ကာမတဏှာ နှင့် ဒေါသကို အလုံးစုံ ပယ်ရှားပြီးလျှင် ကာမဆွဲတဘုံ တည်းဟူသော ကာမသံသရာကြီးမှ ထွက်မြောက် နိုင်ပါ သည်။

မေး။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ အ ဘယ် ကိလေသာကိုပယ်၍ အဘယ် သံသရာမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ ကိလေသာအလုံးစုံကို အကုန်ပယ်ရှားပြီးလျှင် ဘုံသုံးပါး တည်းဟူသော ဒုက္ခဝင်္ဂမှကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်၍နိဗ္ဗာန် သို့ ဆိုက်ရောက်ပါတော့သည်။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးသဘောပြီး၏။

၉-အထူးမှတ်ဘွယ်

မေး။ သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ထူထောင်ရန် ကျမ်းဂန်မှလာသော နည်းအတိုင်း သီလဝိသုဒ္ဓိမှစ၍ လောကုတ္တရာ မဂ်ဉာဏ်ပေါ်ပေါက်လာသည် တိုင်အောင် အစဉ် အတိုင်း အကျယ်တဝင့် ဘွဲ့ပြုဖြေဆိုသောကြောင့် သိရပေပြီ။ ထိုဝိပဿနာ နည်းလမ်းများသည် အနတ္တလက္ခဏသုတ်တွင်ပါဝင်ပါသလော။

ဖြေ။ ရှင်တော်ဘုရားသည် သောတာပန် တည်ပြီးသော ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့အား အကျဉ်းအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အနတ္တလက္ခဏသုတ် နည်းအားဖြင့် အနိစ္စသဘော၊ ဒုက္ခသဘော၊ အနတ္တသဘောတို့ကို ဟောကြားတော်မူရာတွင် အကျယ်ဘွဲ့၍ ဆင်ခြင်ပါလျှင် ထိုဝိပဿနာ နည်းလမ်းများသည် အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ အကျုံးဝင်လျက် ရှိကြောင်းကောင်းစွာထင်ရှားပါသည်။

မေး။ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်ကို ဟောတော် မူသော အခါ ကြားနာကြကုန်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အဘယ်ကဲ့သို့သော အကျိုးထူးကို ရရှိကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အနတ္တလက္ခဏ သုတ္တန်ကိုကြားရသောအခါ ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ် သို့ရောက်ကြပါသည်။

မေး။ ဓမ္မစကြာသုတ်၌ ဟောတော် မူအပ်သော ဒေသနာ၊ အနတ္တ လက္ခဏသုတ်၌ ဟောတော်

မူအပ်သောဒေသနာ၊ ဤဒေသနာနှစ်ပါးသည် အဘယ်သို့ ထူးခြားပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဓမ္မစကြာသုတ်၌ သစ္စာ လေးပါးကို ပဓာနအချက်ထား၍ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

၂။ အနတ္တလက္ခဏသုတ်၌ ခန္ဓာငါးပါးကို မူတည်ပြီးလျှင် ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အနတ္တ ဖြစ်ပုံသဘောကို ပဓာန အချက်ထား၍ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဤသည်ကား-သုတ္တန်ဒေသနာ နှစ်ပါးတို့၏ ထူးခြားပုံအချက်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ယခု ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အနတ္တလက္ခဏာသဘောကို ရှေးဦးစွာ ဟောသော သုတ္တန်ကား အဘယ်သုတ္တန် ဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ဤအနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တန်သည်ပင်လျှင် ယခု ရှင်တော်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အနတ္တလက္ခဏာ သဘောကို ရှေးဦးစွာ ဟောသော သုတ္တန်ထူး၊ သုတ္တန်မြတ်ကြီးဖြစ်ပါသည်။

အထူးမှတ်တမ်း ပြီး၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမေးအဖြေပြီး၏။

အနုမောဒနာပွဲသိမ်း

သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ မကုဋ-ကုဋ၊ အတုလထွတ်ခေါင်၊
 ရွှေဘုန်းရောင်ဖြင့်၊ သုံးဘောင်တိုက်တွင်း၊ ပြောင်ပြောင်
 လင်း၍၊ မင်းမင်းတို့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ မြတ်ထက်မြတ် ဖြစ်တော်မူ
 သော ရှင်တော်ဘုရား၏၊ ဟောကြားထုတ်ပြန်၊ အနတ္တ
 လက္ခဏာ သုတ္တန်ကို၊ ဉာဏ်ပထျာ ဖြန့်ကျင်းလျက်၊ ရှင်း
 လင်းပုံသေ၊ သိကြစေဟု၊ အမေးအဖြေပွဲကြီးကို၊ ဝှဲချီး
 ကျင်းပခဲ့လေပြီ။

ခန္ဓာပရမတ်၊ ရုပ်နာမ်ဓာတ်၌၊ အတ္တအစွဲ၊ မြကြီးမြ၍၊
 ငါဘဲသူဘဲ၊ အလွဲထင်ကာ၊ သညာဘောက်ပြန်၊ မှောက်မှား
 ဉာဏ်ကို၊ ပယ်လှန်ဖျက်ချီး၊ အညွန့်ကျိုးအောင်၊ တန်ခိုး
 ထက်မြက်၊ အနတ္တဉာဏ်လက်နက်ဖြင့်၊ အချက်ကျကျ၊ ဖြို
 ဖျက်ကြရအောင်၊ အနတ္တသမုတ်၊ လက္ခဏာဤသုတ်ကို၊ ရွှေ
 နှုတ်တော်ရင့်ကျူး၍၊ အထူးဟောတော်မူသည်အားလျော်
 စွာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သဒ္ဓါ၊ မြတ်နိုးသော အာသာဖြင့်၊
 များကလျာ သူတော်ကောင်းတို့၊ စုပေါင်း ရွတ်ဆိုတော်မူ
 ကြပါကုန်လော့။

အနုမောဒနာပွဲသိမ်းပြီး၏။

နိဂုံး

- ၁။ ပုဂ္ဂိုလ်အကြိုက်၊ လိုမလိုက်၊ စရိုက်ဓာတ်အခြေ။
- ၂။ အကာအတိ၊ နှစ်မရှိ၊ ဖြစ်ဘိဓာတ်မျိုးတွေ။
- ၃။ ငါလဲမဟုတ်၊ သူမဟုတ်၊ သမုတ်ဝေါဟာရေ။

- ၄။ ဇီဝနတ္ထိ၊ သက်မရှိ၊ ဓာတ်သိအောင်သာမ္မေ။
- ၅။ ပြိုင်နိုင်-လုပ်နိုင်၊ ခံစားနိုင်၊ အပိုင်မရှိချေ။
- ၆။ ပြင်ဗဟိဒ္ဓ၊ ဓာတ်ပရ၊ နတ္ထသဘောတွေ။
- ၇။ သိဘို့ဉာဏ်ချဲ့၊ ရေးသားခဲ့၊ တကဲ့အချက်တွေ။
- ၈။ လယ်တီအစ၊ ပဏ္ဍိတ၊ နာမသညာပေ။
- ၉။ တံစ်, နှစ်, ရှစ်, ရှစ်, သက္ကရာဇ်၊ ဘွင့်လှစ်ဉာဏ်ကွန့်
ချွေ။
- ၁၀။ ဝါခေါင်မာသ၊ ဆန်းပက္ခ၊ ဒိန-ဒသမေ။
- ၁၁။ ကြာသပတေး၊ ပြီးအောင်ရေး၊ ရှုပ်ထွေးမရှိချေ။
- ၁၂။ ဓမ္မဒါန၊ ကုသလ၊ ပုညမကိုဋ်ပေ။
- ၁၃။ ဤသည့်ကုသိုလ်၊ တောင်းဆုဆို၊ အလိုစိတ်အနေ။
- ၁၄။ အနတ္တဉာဏ်၊ ပွင့်လင်းရန်၊ ရင့်သန်ကြပါစေ။
- ၁၅။ လိုရင်းအချက်၊ တရားနက်၊ ဉာဏ်စက် တမ္မေမ္မေ။
- ၁၆။ များသတ္တဝါ၊ ဘေးရန်ကွာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။
- ၁၇။ မေတ္တာဓာတ်မင်း၊ တသင်းသင်း၊ ချင်းချင်းချစ်ကြ
စေ။
- ၁၈။ သာသနာရောင်၊ ပြောင် ထက် ပြောင်၊ နောက်
နောင် ရှည်လျားစေ။

နိဂုံးပြီး၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဒါန

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ
ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ၊ တဏှ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စ
ဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ”တိ။ ဘဒ္ဒန္တေ-
တိ ဝတေ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။

ဘဂဝါ တေ ဒဝေါစ-

အနတ္တကထာ

ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၂။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ
အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘ-
ထ စ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ
အဟောသီ” တိ။ ယဿှာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊
တဿှာ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ရူပေ
“ဧဝံမေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ” တိ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၃။ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ
အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊

လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။

သညာက္ခန္ဓာန္တံ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၄။ သညာ အနတ္တာ၊ သညာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ သညာယ “ဧဝံ မေ သညာဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ သညာယ “ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာန္တံ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၅။ သင်္ခါရ အနတ္တာ၊ သင်္ခါရ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿံသု၊ နယိဒံ သင်္ခါရ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရ မာ အဟောသု”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သင်္ခါရ အာဗာဓာယ သံဝတ္တန္တိ၊ န စ လဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရ မာ အဟောသု”န္တိ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာန္တံ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၆။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ

သံဝတ္ထေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ
ဟောတု၊ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။ယသ္မာ စ
ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊တသ္မာဝိညာဏံ အာဗာ-
ဓာယ သံဝတ္တတိ၊န စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာ-
ဏံ ဟောတု၊ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

အနုပညာ

ရူပက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

၇။ တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ တိ။
အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါ တိ။ ဒုက္ခံ
ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမ
နုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”
တိ။ နောဟေတံ ဘန္တေ။

နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

၈။ ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါ တိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။
ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါ တိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာ
နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ
မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နောဟေတံ
ဘန္တေ။

၉။ သညာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါ တိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။
ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါ တိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာ
နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ
မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နောဟေတံ
ဘန္တေ။

၁၀။ သင်္ခါရာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။
ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာ
နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမနုပဿိတုံ “တေံ
မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။ နောဟေတံ
ဘန္တေ။

၁၁။ ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။
ယံ ပနာ နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါ တိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ
ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမနုပဿိတုံ
“တေံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။ နော
ဟေတံ ဘန္တေ။

ရုပ်တရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
* ရှုကြည့်အပ်ပုံ

၁၂။ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ ယံ ကိဋ္ဌိ ရူပံ အတီတာနာ
ဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ
ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ။ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ ရူပံ
“နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ” တိ
ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ဗုပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဝေဒနာတရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
* ရှုကြည့်အပ်ပုံ

၁၃။ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ
ပဏီတာ ဝါ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ

၁-ယံဒူရေဝါ (သျှာ)

“နေတံ မမ၊နေသော ဟမသ္မိ၊န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝ
မေတံ ယထာဘူတံ သမ္ဗုပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သညာတရားကို တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
မရကြည့်အပ်ပုံ

၁၄။ ယာ ကာစိ သညာ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ သြဠာရိကာံဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာဝါ
ပဏီတာ ဝါ ယာဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗာ သညာ
“နေတံ မမ၊နေသော ဟမသ္မိ၊န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝ
မေတံ ယထာဘူတံ သမ္ဗုပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သင်္ခါရတရားတို့ကို တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
မရကြည့်အပ်ပုံ

၁၅။ ယေကေစိ သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာဝါ ဟိနာ ဝါ
ပဏီတာဝါ ယေဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ “နေတံ
မမ၊ နေသောဟ မသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝ မေတံ
ယထာဘူတံ သမ္ဗုပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဝိညာဉ်တရားကို တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
မရကြည့်အပ်ပုံ

၁၆။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ သြဠာရိကာံဝါ သုခုမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ
ပဏီတံဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ “နေတံ
မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ
ယထာဘူတံ သမ္ဗုပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အာနိသံသကထာ

နိဗ္ဗိန္ဒြဉာဏ်မှစ၍ မဂ်ကိစ္စတဆဲ့ခြောက်ချက်ဖြစ်ပုံ

၁၇။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ရှုပသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒြတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒြတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒြတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒြတိ၊ ဝိညာဏသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒြတိ။

၁၈။ နိဗ္ဗိန္ဒြံ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိ ညာဏံ ဟောတိ၊ ဒိဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတီတိ။

နိဂမနကထာ

ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းများ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

၁၉။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုန္တိ။

၂၀။ ဣမသ္မိံ စပန၊ ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခူနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံ သူတိ။

အနတ္တ လက္ခဏသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဿယ အကြောင်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆-ခုနှစ်အတွင်း မုံရွာမြို့လယ်တီတိုက်
ကြီး၌ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်း
သုံးတော်မူစဉ်အခါ အဘိဓမ္မာအသင်းလူကြီး လေးကျိပ်
ကျော်တို့က—

“ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် အနတ္တ လက္ခဏ
သုတ် ပါဠိတော်နှင့်တကွ အနတ္တလက္ခဏသုတ်
နိဿယကို ကျက်မှတ်လိုပါသည်။ အမှာ အထားမပါ
ဘဲ အခြံနှုတ်တက်ဆောင်ထားရန် အဓိပ္ပာယ်ပေါ်
ပေါ်နှင့် အနက်ချောချောကို ရေးပေးတော်မူပါ။”

ဤကဲ့သို့ လျှောက်ထား တောင်းပန် ကြသောကြောင့်
အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဿယကို ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာ
တော်ဘုရားကြီး ရေးသားချီးမြှင့်တော်မူသည်။

အဘိဓမ္မာ အသင်းလူကြီး လေးကျိပ်ကျော် တို့လည်း
ထိုအနတ္တ လက္ခဏသုတ် နိဿယကို အရကျက်၍ နှုတ်တက်
ဆောင်ထားကြသည်။ ထိုနိဿယကို ပျောက်ပျက် တိမ်ကော
ခြင်းမရှိစေရန် ဤ“အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမေးအဖြေ”
စာအုပ်၌ ထည့်သွင်းနှိုက်နှိပ်ထားပါသည်။

လယ်တီပဏ္ဍိတ
ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဿယသစ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဒါန်း

၁။ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှောက် ထားလတ္တံ့သော အတိုင်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီး သောမြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဆည်းကပ် ရောက် လံ တော်မှောက်မှ။ သုတံ၊ ကိုယ်တိုင် သုတ ကြားလိုက်ရပါ သည်ဘုရား။ ဧကံသမယံ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဗာရာဏ သီယံ၊ ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏ အနီး၌။ ဣသိပတ နေ၊ ရှေးခါခေတ်ဟောင်း ရသေ့ သူမြတ် အပေါင်းတို့၏ သက်ဆင်းရာဖြစ်သော။ ဓိဂဒါယေ၊ သားသမင် အပေါင်း တို့ကို ဘေးမှပေး၍ ဖွေးရာဖြစ်သော ဓိဂဒါရုံနိ တောကြီး ၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ တို့သို့ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကောဏ္ဍည အမှူး ငါးဦး အစုအဝေးရှိ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခုရဟန်း တို့-ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဖေဘိက္ခု၊ လိုပဋ္ဌ- ဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည်။ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ အရှင်ဘုရား-ဟူ၍။ ဘဂဝ- တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စယောသုံ၊ လျှောက်ထား

ကြကုန်၏။ ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဧတံ၊ ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ် စကားတော်ကို။
အဝေါစ၊ မိန့်မြွက်ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

အနတ္တစစ်တမ်း

ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရုပ်တရားအ
ပေါင်းသည်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သော
အနတ္တ အမှန်ပင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။
ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တရားအပေါင်းသည်။ ဟိ၊ ကေန်စင်စစ်။ အတ္တာ၊
အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘောရှိသည်။ အဘဝိဿ၊
ဖြစ်ပါမှုကား။ ဣဒံရူပံ၊ ဤရုပ်တရားသည်။ အာဗာဓာယ၊
အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက် ဘောက်ပြန်
ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်လေရာ။ “မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်
သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊
ရုပ်သည်။ ဧဝံ မာအဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း။ ရူပေ၊ ရုပ်တရား၌။ လဗ္ဗေထ၊
အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယသ္မာစ၊
အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ရူပံ၊ ရုပ်တရား
သည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိ
ချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ရူပံ၊ ရုပ်တရားသည်။ အာဗာ
ဓာယ၊ အလိုသို့ မလိုက်ဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်
ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ “မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊

ရုပ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊
ရုပ်သည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း။ ရူပေ၊ ရုပ်တရား၌။ နစ
လဗ္ဘတိ။ အခွင့်မရနိုင်။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ ဝေဒနာ၊ ခံစားမှု
ဝေဒနာအပေါင်းသည်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်
သော အနတ္တ အမှန်ပင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်း
တို့။ ဝေဒနာစ၊ ခံစားမှု ဝေဒနာအပေါင်းသည်။ ဟိ၊
ကေနစင်စစ်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘော
ရှိသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ ဣဒံ-အယံဝေဒနာ၊
ဤဝေဒနာသည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်
နာခံခက် နှောင့်ရှက် ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊
မဖြစ်လေရာ။ “မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဧဝံ
ဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
သည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊
ဤသို့မိမိတို့ အလိုဆန္ဒအတိုင်း။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာတရား
၌။ လဗ္ဘထ၊ အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယသ္မာစ၊
အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
တရားသည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသ
ဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတရား
သည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက်
နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ “မေ၊

ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ ဖြစ်ပ
လေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဧဝံမာအ
ဟောသိ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတို့ အလိုဆန္ဒ
အတိုင်း။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာတရား၌။ နစလပ္ပတိ၊ အခွင့်
မရနိုင်။

သညာက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သညာ၊ မှတ်သားမှု
သညာအပေါင်းသည်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်
သော အနတ္တအမှန်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။
သညာစ၊ မှတ်သားမှုသညာအပေါင်းသည်။ ဟိ၊ ကေနစင်
စစ်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့ လိုက်သော အတ္တသဘောရှိသည်။
အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ပါမှုကား။ ဣဒံ-အယံသညာ၊ ဤသညာ
သည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက်
နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်လေ
ရာ။ “မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့
ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဧဝံမာအ
ဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတို့ အလိုဆန္ဒ
အတိုင်း။ သညာယ၊ သညာတရား၌။ လပ္ပေထ၊ အခွင့်ရနိုင်
လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယသ္မာစ၊
အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သညာ၊ သညာ
တရားသည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တသဘော
ရှိချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သညာ၊ သညာတရားသည်။
အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်
ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ “မေ၊ ငါ၏။

သညာ၊ သညာသည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။
မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့
မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတို့ အလိုဆန္ဒ အတိုင်း။
သညာယ၊ သညာတရား၌။ နစလဗ္ဘတိ၊ အခွင့်မရနိုင်။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌အနတ္တဖြစ်ပုံ

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်
စီရင်မှု သင်္ခါရတရားအပေါင်းတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ
အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တအမှန်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ချစ်သားရဟန်းတို့။ သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်စီရင်မှု သင်္ခါရတရားအ
ပေါင်းတို့သည်။ ဟိ၊ ကေနစင်စစ်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်
သောအတ္တသဘောရှိကုန်သည်။ အဘဝိဿံသု၊ ဖြစ်ပါကုန်မှု
ကား။ ဣဒံ-ဣမေသင်္ခါရာ၊ ဤသင်္ခါရတို့သည်။ အာဗာဓာယ၊
အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်
ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျံ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်ရာ။ “မေ၊ ငါ၏။
သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံဟောန္တု၊ ဤသို့ ဖြစ်ပလေ
စေကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံမာ
အဟောသု၊ ဤသို့မဖြစ်စေကုန်လင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတို့အလို
ဆန္ဒအတိုင်း။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတရားတို့၌။ လဗ္ဘေထ၊
အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယသ္မာစ၊
အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ
တရားတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တ
သဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ
တရားတို့သည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့မလိုက်ပါဘဲ ကျင်

နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ “မေ၊ ငါ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံဟောန္တု၊ ဤသို့ဖြစ်ပလေစေကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံ မာ အဟောသုံ၊ ဤသို့မဖြစ်စေကုန်လင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတရားတို့၌။ နစလဗ္ဘတိ၊ အခွင့်မရနိုင်။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝိညာဏံ၊ သိမှုဝိညာဉ်သည်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တ အမှန်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝိညာဏဉ္စ၊ သိမှုဝိညာဉ်အပေါင်းသည်။ ဟိ၊ ကေနစင်စစ်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘောရှိသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ပါမှုကား။ ဣဒံဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်လေရာ။ “မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံမာ အဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း။ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်တရား၌။ လဗ္ဘေထ၊ အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယသ္မာစ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်တရားသည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်

တရားသည်။ အာဗာဓာယ၊ အလိုသို့ မလိုက်ပါဘဲ ကျင်နာ
 ခံခက် နှောင့်ရှက်ဘောက်ပြန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 “မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့
 ဖြစ်ပလေစေ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံမာ
 အဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့မိမိတို့ အလို
 ဆန္ဒအတိုင်း။ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်၌။ နစလတ္တတိ၊ အခွင့်
 မရနိုင်။

အနုတ္တစစ်တမ်းပြီး၏။

အနုပဿနာဥာဏ် ၃-ပါး

ရူပက္ခန္ဓာ၌လက္ခဏာရေးသုံးပါး

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုသို့ငါဘုရား
 မေးတော်မူသောစကားကို။ ကိံမညထ၊ အဘယ်လိုမှတ်
 ထင်ကြကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊
 ရုပ်တရားသည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်
 ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ရူပံ၊ ရုပ်တရားသည်။ အနိစ္စံ၊
 မမြဲပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ရုပ်တရား
 သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုသို့မမြဲသော ရုပ်တရားသည်။
 ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 သော မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ရုပ်တရားသည်။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား
 ကြကုန်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ရုပ်တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန် ပြောင်းလဲတတ်သောသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမြဲလည်းမမြဲ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ဘောက်လွဲဘောက်ပြန် ဖြစ်နေသော ရုပ်တရားကို။ “ဧတံ၊ ဤ ရုပ်တရားကား။ မမ၊ ငါပိုင်သောဥစ္စာတည်း။ ဒေသော၊ ဤရုပ်တရားကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဒေသော၊ ဤရုပ်တရားကား။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တတည်း။” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ကံလ္လံနု၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌လက္ခဏာရေးသုံးပါး

၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝေဒနာ၊ ခံစားမှု ဝေဒနာအပေါင်းသည်။ နိစ္စာဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စာ၊ မမြဲပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ဝေဒနာ တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောဝေဒနာတရား သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်

ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ဝေဒနာ
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမ
ဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်ပြောင်းလဲတတ်သောသဘောရှိ၏။ တံ၊
ထိုမြဲလည်းမမြဲ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ဘောက်လွဲဘောက်
ပြန်ဖြစ်နေသော ဝေဒနာတရားကို။ “ဧတံ၊ ဤဝေဒနာတရား
ကား။ မမ၊ ငါပိုင်သောဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤဝေဒနာတရား
ကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော၊ ဤဝေဒနာတရား
ကား။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သောအတ္တတည်း”။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်း
ငှါ။ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်ပါမည်လော။ ဣတိ၊
ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
အရှင်ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်း
သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား
ကြကုန်၏။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သညာ၊ မှတ်သားမှု
သညာအပေါင်းသည်။ နိစ္စာဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စာဝါ၊
မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊
ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စာ၊ မမြဲပါဘုရား။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်သညာ
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော သညာတရား
သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသလော။

ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်သညာ
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊
ဘောက်ပြန်ပြောင်းလဲတတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမြဲ
လည်းမမြဲ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ဘောက်လွဲ ဘောက်ပြန်
ဖြစ်နေသော သညာတရားကို။ “တံ၊ ဤသညာတရားကား။
မမ၊ ငါပိုင်သောဥစ္စာတည်း။ ဒေသော၊ ဤသညာတရား
ကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဒေသော၊ ဤသညာတရား
ကား။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တတည်း။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်
ခြင်းငှါ။ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်ပါမည်လော။

ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ တံ၊ ဤသို့စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်
ခြင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားကြကုန်၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်စီရင်
မှု သင်္ခါရအပေါင်းတို့သည်။ နိစ္စာဝါ၊ မြဲကုန်သလော။
အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်
ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။
အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား
ကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်သင်္ခါရ
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော သင်္ခါရတရား

သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်သင်္ခါရတ
ရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊
ဘောက်ပြန်ပြောင်းလဲတတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမြဲ
လည်းမမြဲ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ဘောက်လွဲ ဘောက်ပြန်
ဖြစ်နေသော သင်္ခါရတရားကို။ “ဧတံ၊ ဤသင်္ခါရတရား
ကား။ မမ၊ ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ 'ဤသင်္ခါရ
တရားကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော၊ ဤသင်္ခါရ
တရားကား။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တ
တည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ စွဲလမ်းထင်မြင် ရှု
ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်ပါမည်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်း
တော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းထင်မြင်
ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားကြကုန်၏။

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝိညာဏံ၊ သိမှုဝိညာဉ်
အပေါင်းသည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ဝိညာဉ်
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ဝိညာဉ်

တရားသည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာ
သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊
ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရိုး အမှန်
ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယံပန၊ အကြင်ဝိညာဉ်
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊
ဘောက်ပြန် ပြောင်းလဲတတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမြဲ
လည်းမမြဲ ဆင်းရဲလည်းဆင်းရဲ ဘောက်လွှဲ ဘောက်ပြန်
ဖြစ်နေသော ဝိညာဉ်တရားကို။ “တေ၊ ဤဝိညာဉ်တရား
ကား။ မမ၊ ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ သော၊ ဤဝိညာဉ်
တရားကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ သော၊ ဤဝိညာဉ်
တရားကား။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တံ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တ
တည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ စွဲလမ်းထင်မြင် ရှု
ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ကလ္လံန၊ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်ပါမည်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုန်း
တော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤသို့စွဲလမ်းထင်မြင်
ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရှင်တရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဂါဟတို့ဖြင့်
မရှုကြည်အပ်ပုံ

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထိုမမြဲမှုသ
ဘော၊ ဆင်းရဲမှုသဘော၊ အလိုမလိုက်မှုသဘောတို့၏ ပေါ
လောကြီးထင်ရှား၍ နေသောကြောင့်။ အတိတာနာဂတ
ပစ္စုပ္ပန်၊ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော

အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်
 သော။ ယံကိစ္စိရူပံ။ အကြင်အလုံးစုံသော ရုပ်တရားသည် ၎င်း။
 အဇ္ဈတ္တံဝါ။ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်
 ၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ။ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်
 ၎င်း။ ဩဠာရိကံဝါ။ ကြမ်းတန်းသော ရုပ်တရားသည် ၎င်း။
 သုခုမံဝါ။ သိမ်မွေ့သော ရုပ်တရားသည် ၎င်း။ ဟီနံဝါ။ ယုတ်
 ညံ့သော ရုပ်တရားသည် ၎င်း။ ပဏီတံဝါ။ မြင့်မြတ်သော
 ရုပ်တရားသည် ၎င်း။ ယံဒူရေဝါ။ အကြင်အဝေး၌ဖြစ်သော
 ရုပ်တရားသည် ၎င်း။ ယံသန္တိကေဝါ။ အကြင် အနီး၌ဖြစ်
 သော ရုပ်တရားသည် ၎င်း။ အတ္ထိ။ ရုပ်ပေါင်းများထွေ ရှိ
 ကြလေ၏။ သဗ္ဗံ။ ခပ်သိမ်းဥသယံ အလုံးစုံသော။ ဧတံရူပံ။
 ထိုရုပ်ဟူသမျှသည်။ “နမမ၊ ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊
 ထိုရုပ်အပေါင်းသည်။ နအဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေသည်မဟုတ်။
 ဧသော၊ ထိုရုပ်အပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ အလို
 သို့လိုက်သော အတ္တမဟုတ်”။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုခပ်သိမ်းဥသယံ ရုပ်ဟူသမျှ အလုံး
 စုံကို။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက် မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။
 သမ္မပ္ပညာယ၊ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်အလင်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ဝေဒနာတရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဂါဟတို့ဖြင့်
 မရကြည့်အပ်ပုံ

၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ အတိတာနာဂတ
 ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့
 သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ

၌ဖြစ်သော။ ယာကာစိဝေဒနာ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ဝေဒနာတရားသည်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တိဝါ၊ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၎င်း။ သြဠာရိကာဝါ၊ ကြမ်းတန်းသောဝေဒနာသည်၎င်း။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့သော ဝေဒနာသည်၎င်း။ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော ဝေဒနာသည်၎င်း။ ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ်သောဝေဒနာသည်၎င်း။ ယာဒူရေဝါ၊ အကြင်အဝေး၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၎င်း။ ယာသန္တိကေဝါ၊ အကြင်အနီး၌ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ဝေဒနာများထွေ ရှိကြလေ၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းဥသယံ အလုံးစုံသော။ တေ-သောဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာဟူသမျှသည်။ “နမမ၊ ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုဝေဒနာအပေါင်းသည်။ နအဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍ နေသည်မဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုဝေဒနာအပေါင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တမဟုတ်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုခပ်သိမ်းဥသယံ ဝေဒနာဟူသမျှ အလုံးစုံကို။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

သညာတရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိန္နိဂါဟတို့ဖြင့်
မရှုကြည်အပ်ပုံ

၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သာရေးဟန်းတို့။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်

ကောလ၌ဖြစ်သော။ ယာကာစိသညာ၊ အကြင် အလုံးစုံသော သညာသည်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော သညာသည်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော သညာသည်၎င်း။ သြဠာရိကာ၊ ကြမ်းတန်းသော သညာသည်၎င်း။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့သော သညာသည်၎င်း။ ဟိနာ၊ ယုတ်ညံ့သော သညာသည်၎င်း။ ပဏီတာ၊ မြင့်မြတ်သော သညာသည်၎င်း။ ယာဒူရေ၊ အကြင် အဝေး၌ ဖြစ်သော သညာသည်၎င်း။ ယာသန္တိကေ၊ အကြင်အနီး၌ ဖြစ်သော သညာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ သညာများထွေ ရှိကြလေ၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းဥသယုံ အလုံးစုံသော။ ဧတံ-သော သညာ၊ ထိုသညာဟူသမျှသည်။ “နမမ၊ ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုသညာအပေါင်းသည်။ နအဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေသည်မဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုသညာအပေါင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သော အတ္တမဟုတ်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုခပ်သိမ်းဥသယုံ သညာဟူသမျှအလုံးစုံကို။ ယထာဘူတံ၊ မတောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ပြုခဲ့ဖောက်ထွင်းဝိပဿနာ ဉာဏ်အလင်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

သင်္ခါရတရားတို့ကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
မရှုကြည့်အပ်ပုံ

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေကေစိသင်္ခါရာ၊ အကြင် အလုံးစုံသော

သင်္ခါရ တရားတို့သည်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တဝါ၊ မိမိအံတွင်းသန္တာန်
 ဌဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌
 ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်၎င်း။ သြဠာရိကာဝါ၊ ကြမ်းတန်း
 သောသင်္ခါရတို့သည်၎င်း။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရ
 တို့သည်၎င်း။ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော သင်္ခါရတို့သည်၎င်း။
 ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ်သော သင်္ခါရတို့သည်၎င်း။ ယေဒူရေ
 ဝါ၊ အကြင်အဝေး၌ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်၎င်း။ ယေ
 သန္တိကေဝါ၊ အကြင်အနီး၌ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်၎င်း။
 အတ္ထိ၊ သင်္ခါရများထွေရှိကြလေကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း၂သံ့
 အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတံ-ဧတေသင်္ခါရ၊ ထိုသင်္ခါရ ဟူသမျှ
 တို့သည်။ “နမမ၊ ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ -သော၊ ထိုသင်္ခါရ
 အပေါင်းသည်။ နအဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေသည်မဟုတ်။
 သော၊ ထိုသင်္ခါရ အပေါင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊
 အလိုသို့လိုက်သော အတ္တမဟုတ်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုခပ်သိမ်း၂သံ့ သင်္ခါရဟူသမျှ
 အလုံးစုံကို။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း
 ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ဝိညာဉ်တရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဝါဟတို့ဖြင့်
 မရှုကြည့်အပ်ပုံ

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ အတီတာနာဂတ
 ပစ္စုပ္ပန်၊ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော
 အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌ဖြစ်
 သော။ ယံကိဗ္ဗိဝိညာဏံ၊ အကြင် အလုံးစုံသော ဝိညာဉ်

တရားသည်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိ၏ အတွင်း သန္တာန်၌ဖြစ်
 သောဝိညာဉ်သည်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
 ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ ဩဠာရိကံဝါ၊ ကြမ်းတန်းသော ဝိညာဉ်
 သည်၎င်း။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သော ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ ဟီနံ
 ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ ပဏီတံဝါ၊ မြင့်မြတ်
 သော ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ ယံဒူရေဝါ၊ အကြင် အဝေး၌
 ဖြစ်သော ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ ယံ သန္တိကေဝါ၊ အကြင်အနီး
 ၌ဖြစ်သော ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ဝိညာဉ်များထွေ
 ရှိကြလေ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းဥသယံ အလုံးစုံသော။ ဧတံ ဝိညာ
 ဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်ဟူသမျှသည်။ “နမမ၊ ငါပိုင် ဥစ္စာမဟုတ်။
 ဧသော၊ ထိုဝိညာဉ်အပေါင်းသည်။ နအဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ
 သည်မဟုတ်။ ဧသော၊ ထိုဝိညာဉ်အပေါင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။
 နအတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်သောအတ္တ မဟုတ်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုခပ်သိမ်းဥသယံ ဝိညာဉ်
 ဟူသမျှအလုံးစုံကို။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်
 သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း
 ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်။ ဒဠုပ္ပံ၊ ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

အနုပဿနာဉာဏ် ၃-ပါးပြီး၏။

အာနိသင်ပြ မိန့်ခွန်းတော်

နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်မှစ၍မဂ်ကိစ္စတဆဲ၊ ခြောက်ချက်ဖြစ်ပုံ

၁၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ခန္ဓာငါး
 ပါးတို့၌ မပြုသော အနိစ္စသဘော၊ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခ
 သဘော၊ အစိုးမရသောအနတ္တ သဘောကို ဟောခဲ့ပြီး

သော အတိုင်း။ ပဿိ-ပဿန္တော၊ ပိုင်ပိုင်ထင်ထင် ရှုဆင်
 ခြင်သည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ ရုပ်၊ နာမ် တရားတို့၌ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသဘဝကော၊ ငါဘုရား၏
 တပည့်မြတ်သည်။ ရူပသ္မိံ ပါ၊ ရုပ်တရားအစဉ်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
 အနှစ်သာရမတွေ့ဘဲ ပြီးငွေ့ပျင်းမုန်း လေ၏။ ဝေဒနာယ ပါ၊
 ခံစားမှု စံစားမှုဝေဒနာအစဉ်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ အနှစ်သာရ
 မတွေ့ဘဲ ပြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေ၏။ သညာယ ပါ၊ မှတ်မှုသားမှု-
 သညာအစဉ်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ အနှစ်သာရမတွေ့ဘဲ ပြီးငွေ့
 ပျင်းမုန်းလေ၏။ သင်္ခါရေ သု ပါ၊ ပြုပြင်မှုသင်္ခါရ အစုတို့၌
 လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ အနှစ်သာရမတွေ့ဘဲ ပြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေ
 ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ ပါ၊ အာရုံသိမှုဝိညာဏအစဉ်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
 အနှစ်သာရမတွေ့ဘဲ ပြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေ၏။

၁၀။ နိဗ္ဗိန္ဒ-နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ခန္ဓာပဉ္စက၌ အနှစ်သာရ
 မတွေ့ဘဲ ပြီးငွေ့ပျင်းမုန်း လေသည် ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊
 မတွယ်မတာ မသာယာဘဲ တဏှာပြတ်ကင်းလေ၏။ ဝိရာဂါ၊
 မတွယ်မတာ မသာယာဘဲ တဏှာ ပြတ်ကင်းမှုကြောင့်။
 ဝိမုစ္ဆတိ၊ ကိလေသာဝင်္ဂတွင်းမှ လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်
 လေ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာ ဝင်္ဂတွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်
 မြောက်လေသည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တမိတိ၊ ကျွတ်ပေပြီ လွတ်လေ
 ပြီဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ဟုတ်တိုင်းအမှန် သိသောဉာဏ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်ပေလေ၏။

ဇာတိ၊ ဘဝအသစ် အဖြစ်မစဲ အသစ်အသစ် လဲရမှု
 သည်။ ဧဏာ၊ အစတုံး၍ ကုန်ဆုံးခဲ့ရလေပြီ။ မြဟ္မစိုယံ၊
 မြတ်သောအကျင့်ဟူသမျှကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးခြင်းကိစ္စ ပြီး

စီးခဲ့လေပြီ။ ကရဏီယံ၊ သစ္စာလေးသွယ်၌ ပြုဘွယ်ဟူသမျှ
မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ကိစ္စတုံးအောင် လုံးလုံးကြီး ပြုအပ်
လေပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊
တပါးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ ကင်းပြတ်ကုန်ကြော
မရှိချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ထွန်းလင်းထိန်တောက်
အသိဉာဏ်ပေါ်ပေါက်လေ၏။

အာနိသင်ပြမိန့်ခွန်းတော်ပြီး၏။

နိဂုံးချုပ် မိန့်ခွန်းတော်

ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းများ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

၁၉။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်စကားတော်ကို။
ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
အဝေါစ၊ အနတ္တဉာဏ် အမြင်သန်အောင် ဉာဏ်ရောင်အ
လင်းတွင်၍ ကျူးရင့်ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊
ကောဏ္ဍညအမှူး ငါးဦး အစုအဝေးရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ အနတ္တဉာဏ် ထက်သန်ပွင့်
လင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊
ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော အနတ္တ လက္ခဏ သုတ်တော်ကြီးကို။
အဘိနန္ဒ၊ ရှင်လန်းအားရ နှစ်သက်ကြလေကုန်သတည်း။

၂၀။ ဣမသ္မိံ စပနဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဂါယာမဘက်
စုဏ္ဍိယ သက်သက် ဖြစ်သော ဤအနတ္တလက္ခဏ သုတ်
တော်ကြီးကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။
ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ကောဏ္ဍညအမှူး ငါးဦး အစုအဝေးရှိကုန်

သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနုပါဒါယ၊ ရုပ်နာမ်
ခန္ဓာတို့၌ သာယာစွဲငြိခြင်းမရှိဘဲ။ အာသဝေဟိ၊ စီးသွန်ကျ
လျှော အာသဝေတို့မှ။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဝိမုစ္ဆိံ သု၊
ကျွတ်လွတ်ကြလေကုန်သတည်း။

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဿယပြီး၏။

သစ္စကဝတ္ထုကြီး

မှာထာချက်။ ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ် အမေးအဖြေနှင့် စပ်
.လျဉ်း၍ အနတ္တအချက်နှင့် လွန်စွာသက်ဆိုင်သော ဝတ္ထု
ကို ထုတ်ဆောင်ပြသင့်သောအတိုင်း မူလပဏ္ဏာသပါဠိ
တော်ကြီး၌ လာသော သစ္စကဝတ္ထု အချုပ်ကို ထုတ်
ဆောင်၍ ပြလိုက်ပါသည်။

ရှင် အဿဇိနှင့် တွေခဏ်း

မဟာဘဂဝန္တ သုံးလောကမကိုင့် ဘဝဂ်ဆိုက်အောင်
ဘုန်းတော်ရောင်ကို ဖြန့်လွှား၍ ခြောက်ပါးသော အောင်
လံဖြင့် ပြိုင်စံတူကင်း မင်းထက်မင်း ဖြစ်တော်မူသော ရှင်
တော်မြတ်ဘုရား ထင်ရှား ရှိတော်မူတဲ့ ရှေ့လက်ထက်
တော်အခါ ဝေသာလီ ပြည်တော်ကြီးမှာ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်
ရယ်လို့ အသမုတ်ခံရတဲ့ သစ္စကဆိုတာရှိတယ်။ ဝေသာလီ
မင်းအများတို့ ဝပ်တွားပူဇော်ပြီး ကော်ရော်နေတဲ့ မင်း
ဆရာကြီးပေါ့၊ တနေ့သ၌ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးတွင် အပါအဝင်
ဖြစ်တော်မူတဲ့ ရှင်မဟာအဿဇိသည် ဝေသာလီ မြို့တော်
အတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူလေရာ သစ္စကဆရာကြီးနှင့်
ပက်ပင်းပါတွေ့ပါရော၊ တွေ့လျှင်တွေ့ခြင်း သစ္စကဆရာ
ကြီးက ရှင်ဂေါတမ၏တပည့် ရဟန်းတော်မှန်း သိတဲ့အ
တွက် “နေရာကျပြီ ရှင်ဂေါတမကို ဝါဒတင်ရန်အကြောင်း
လက်စကို ရှာရတော့မယ်” ဆိုတဲ့အကြံနှင့် ရှင်ရဟန်း
ဆိုင်းပါဦး ဆိုကာ အနားလာပြီး အလ္လာပ သလ္လာပ စ
ကားများကို အကြည်အသာ ပြောဆိုတယ်၊ သို့ကလို့ အ
ကြည်အသာ ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး သစ္စက ဆရာကြီးက

သည်လိုမေးလိုက်တယ်။ အို-ရဟန်း... သင်တို့ဆရာ ရှင်
ဂေါတမသည် သူ၏တပည့်များကို ဘယ်လို ဆုံးမလေ့ရှိပါ
သလဲ။ ဘယ်ကဲ့သို့သော အဆုံးအမ မျိုးကို လက်သုံးပြုကာ
များစွာဆုံးမလေ့ရှိပါသလဲ။

သို့ကလို မေးလိုက်တဲ့အခါ ရှင်အသုဇိက သည်လို
ဖြေကြားတော်မူတယ်။

ချစ်သား ရဟန်းတို့....

- ၁။ ရုပ်ဟူသမျှသည် အနိစ္စ-အမြဲမရှိဘူး။
- ၂။ ဝေဒနာဟူသမျှသည် အနိစ္စ-အမြဲမရှိဘူး။
- ၃။ သညာဟူသမျှသည် အနိစ္စ-အမြဲမရှိဘူး။
- ၄။ သင်္ခါရ ဟူသမျှသည် အနိစ္စ-အမြဲမရှိဘူး။
- ၅။ ဝိညာဉ် ဟူသမျှသည် အနိစ္စ-အမြဲမရှိဘူး။

ချစ်သား ရဟန်းတို့....

- ၁။ ရုပ်ဟူသမျှသည် အနတ္တ-အလိုမလိုက် ငါမဟုတ်
ဘူး။
- ၂။ ဝေဒနာဟူသမျှသည် အနတ္တ- အလိုမလိုက် ငါမ
ဟုတ်ဘူး။
- ၃။ သညာ ဟူသမျှသည် အနတ္တ- အလိုမလိုက် ငါမ
ဟုတ်ဘူး။
- ၄။ သင်္ခါရဟူသမျှသည် အနတ္တ- အလိုမလိုက် ငါမ
ဟုတ်ဘူး။
- ၅။ ဝိညာဉ်ဟူသမျှသည် အနတ္တ-အလိုမလိုက် ငါမ
ဟုတ်ဘူး။

အဲ-သို့ကလို ငါတို့၏ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက တပည့် သားတို့အား ဟောကြား ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိတယ်လို့ ဖြေ ကြားတော်မူလိုက်တယ်။

ရှင်အဿဇိကဖြေကြားလိုက်တဲ့အခါ သစ္စကဆရာကြီး က လက်ခုတ် လက်ဝါးတီးပြီး-

“သည်လိုမှ ဟုတ်ပါရဲ့လား ရှင်ရဟန်း၊ ရှင် ကြီးဂေါတမဟာ သည်လိုပင် ဆုံးမလေ့ ရှိပါ သလား”

လို့ ထပ်မံမေးမြန်းပြန်တော့ ရှင်အဿဇိက-

“သည်အတိုင်း ဆုံးမတော်မူရိုး မှန်ပါတယ်”

လို့ တဘန်ထပ်ပြီး မိန့်တော်မူရပြန်တယ်။ သည်တော့ သစ္စကဆရာကြီးက-

“ကြားရချက်ကနွယ် ဆိုးလိုက်လေရှင်ရဟန်း၊ သည်လိုအယူရှိတဲ့ ရှင်ကြီးဂေါတမ အကြောင်းကို ကြားမှ ကြားရပလေတယ်။ ဆိုးဝါးလိုက်တဲ့အယူ ကြီးပါကလား၊ မှားချက်ကနွယ် နာလိုက်လေ” လို့ နစ်နစ်နာနာကြီး ဆိုလိုက်ရော။

သစ္စကဆရာကြီး-ကြိမ်းဝါးခဏ်း

အဲ-သည်နေ့မှာပင် လိစ္ဆဝီမင်းသား ငါးရာတို့လဲ စည်း ဝေးရာဖြစ်တဲ့ လွှတ်ရုံးတော်ကြီးမှာ ကိစ္စတခုနှင့် စည်းဝေး နေကြတယ်။ သစ္စကဆရာကြီးသည် ရှင်အဿဇိယံမှ ခွာခွဲ ပြီး အစည်းအဝေး ပြုလုပ်နေကြတဲ့ ရုံးတော်ကြီးပေါ်သို့ ပြုံးကနဲတက်လာတယ်။ ဆရာကြီးဖြစ်တဲ့အတွက် လိစ္ဆဝီမင်း

များကလဲ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဆရာကို အရိုအသေပေးနေကြ တယ်။ သည်အခါ သစ္စကဆရာကြီးက သို့ကလို ကြိမ်းဝါး သတဲ့။

“ကဲ..... ကဲ..... တပည့်တို့.....နားထောင်ကြ၊ ယနေ့ ရှင်ကြီးဂေါတမနှင့် ဝါဒစကား ပြောကြား ပြိုင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်။ ရှင်ကြီးဂေါတမ၏ တပည့် ရှင် အဿဇိ ပြောတဲ့အတိုင်းသာ ရှင်ကြီးဂေါတမဆုံးမ ရိုး မှန်ပါလျှင် ဝါဒနှင့် ဝေ့ရမ်း၍ ရဟန်းဂေါတမ ကို ညှဉ်းပန်းရလိမ့်မည်။ အို-တပည့် လိစ္ဆဝီမင်း တို့.....အသင်တို့ကြည့်ကြကုန်၊ အင်အား ပြည့်စုံတဲ့ ယောက်ျားတယောက်သည် အမွေးရှည်တဲ့ သိုးကြီး ၏ အမွေးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ပတ်ချာလည်အောင် ဝေ့ရမ်းသလို ရဟန်းဂေါတမကို ဝါဒဖြင့် ပတ်ချာ လည်အောင်ရမ်း၍ပြလိုက်မယ်။ အင်အားနှင့်ပြည့် စုံတဲ့ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ရေထဲမှာ စိမ်၍ထား တဲ့ ပိုက်ဆံလျှော်ထုံးကြီးတွေကို အားရှိတိုင်းဝေ့ ရမ်း၍ ကစားသလို ရဟန်းဂေါတမကိုလဲ ဝါဒဖြင့် ဝေ့ရမ်းကာ ကစားပြလိုက်မယ်။

အဲ-သို့ကလိုကြိမ်းဝါးသတဲ့”။

သည်လို သစ္စက ဆရာကြီးက ကြိမ်းဝါးပြီး“ယနေ့ပင် ရှင်ကြီးဂေါတမရှိရာ မဟာဝုန်တောသို့ ဆရာသွားမည်။ လိုက်ပါ ကြည့်ရှုကြ” လို့ ဆိုတဲ့ အတွက် လိစ္ဆဝီမင်းသား ငါးရာတို့လဲ ဆရာသစ္စကကို ဒြီရံကာ လိုက်ပါကြတယ်။ သစ္စကဆရာကြီး မြတ်စွာဘုရားထံသို့သွား၍ ဝါဒပြိုင်မယ်

တို့သတင်းဟာခဏခြင်းပြန်နွံသွားတဲ့အတွက်ဝေသာလီ ပြည်သူပြည်သားတွေဟာလဲ ပညာရှိကြီးနှစ်ဦးဝါဒပြိုင်ဆိုင် တာကို ကြည့်ရှုနားထောင်ရအောင်ဆိုတဲ့ အကြံနှင့် မဟာ စုံနဲတောကြီးသို့ထွက်လိုက်ကြတာ ပရုတ်ဆိတ်တွေတွင်းက ထွက်သလိုဘဲတဲ့၊ လူဆိုတာ ပြိုင်ပွဲ ဆိုင်ပွဲမျိုးကို လွန်စွာ ကြည့်ရှုချင်ကြတာကလား။

သစ္စကဆရာကြီးကတော့ သူ့နောက်က ပရိသတ်တွေ များလေလေ အားရလေလေပေါ့လေ၊ သူကအနိုင်ရပြီလို့ ထင်ပေသကိုး။

ဘုရားထံသို့ ရောက်ခင်း

မဟာစုံနဲ တောကြီးထဲသို့ ရောက်သွားကြတဲ့ အခါ ဘုရားရှင်ရှိတော်မူရာသို့ချဉ်းကပ်ပြီး တွေ့ဦးစအခါ ကောင်း မွန်စွာနှုတ်ဆက်မေးမြန်းခြင်းစကားတို့ဖြင့်ပြောကြားတယ်။ ရှင်တော်ဘုရားလဲ “ယနေ့အခါ ဝါဒဖြင့် မာန်တက်သော သစ္စကကြီးကို အနတ္တဒေသနာဖြင့် ကောင်းစွာ နှိပ်နင်း တော်မူရမယ်” လို့ ရှေ့နှလုံးတော်ပိုက်သွင်းပြီး ကောင်းစွာ ပိန့်ကြား၍ စကားလက်ခံတော်မူတယ်။

အဲ- သည်အခါ သစ္စကဆရာကြီးက စကားချီး စပြီး “ရှင်ဂေါတမ အခွင့်ဓပးပါမူကား အမြွက်ကလေးလောက် မေးပါရစေ” လို့ လျှောက်ထားလိုက်တယ်။ သည်တော့ရှင် တော်ဘုရားက “အို-သစ္စက...သင့်ကို အခွင့်ပေး၏၊မေးလို သမျှမေးပါ” လို့ မိန့်တော်မူတယ်။ သည်လို အခွင့်ပေးတဲ့ အခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် သစ္စက ဆရာကြီးက “ရှင်

ဂေါတမ.....အရှင်၏ တပည့်များကို ဘယ်လို ဟောကြား ဆုံးမတော်မူလေ့ ရှိပါသလဲ” လို့ မေးတယ်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကလဲ အဿဇိ ဖြေကြားခဲ့တဲ့ အကြောင်းများကိုသိတော်မူပြီးဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် “အို-သစ္စက.....ရုပ်ဟူသမျှသည် အမြဲမရှိ-အနိစ္စ၊အို-သစ္စက.....ရုပ်ဟူသမျှသည် အနတ္တ-အလိုမလိုက်, ငါမဟုတ်”၊ သို့ကလို့ စသည်ဖြင့် ရှင်အဿဇိဖြေကြားခဲ့တဲ့အတိုင်း တသဝေမတိမ်း ဖြေကြားတော်မူတယ်။

အဲ-သို့ကလို့ ရှင်တော်ဘုရားက မိန့်ကြားတော်မူတော့ သစ္စက ဆရာကြီးက “လှလှကြီးအချက်ရပြီ၊ သည်အချက်ကိုကိုင်ပြီး နိုင်နိုင်ကြီး နှိပ်ရတော့မယ်” ဆိုတဲ့စွဲနှင့် “အို-ရှင်ဂေါတမ..... တပည့်သာဝကတို့အား အများအားဖြင့် ဆုံးမလေ့ ရှိသည်မှာ သည်အတိုင်း မှန်ပါသလား” လို့ ထပ်၍ ချည်နှောင်ပြန်တဲ့အခါ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားက “သည်အတိုင်းပင် သာဝကတို့အား များစွာ ဆုံးမလေ့ရှိတယ်” လို့ ဖြေကြားတော်မူပြန်တယ်။

သည်တော့ သစ္စကဆရာကြီးက “အို-ရှင်ဂေါတမ.....ဤစကားအတိုင်းသာ မြဲစွဲပါစေ၊ မလွဲပါစေလင့်” လို့ ထပ်၍ ဆိုပြန်တဲ့အခါ “အို- သစ္စက..... သင်အလိုရှိတဲ့ အတိုင်း လျှောက်ထားလော့” ဟုမိန့်တော်မူရပြန်တယ်။ ဆရာသစ္စကကြီးက အလိုမလိုက်တဲ့ အနတ္တဆိုတဲ့ အချက်ကိုပင် မခံနိုင်အောင်ရှိသဖြင့် အတ္တ မှန်ကြောင်းကို ဘော်ပြ လိုတဲ့ အတွက်—

- ၁။ ရှင်ဂေါတမ...ရှိရှိသမျှ သတ္တဝါတွေဟာ ရုပ်အတ္တ ရှိကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်ပေါ်၌တည်၍ ကောင်း တဲ့အမှု၊ မကောင်းတဲ့အမှု များကို ပြုနိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါလော။
- ၂။ ဝေဒနာအတ္တရှိကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ဝေဒနာပေါ်၌ တည်၍ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုများကို ပြုလုပ် နိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါလော။
- ၃။ သညာအတ္တရှိကြတဲ့အတွက်ကြောင့် သညာပေါ်၌ တည်၍ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်နိုင် ကြသည်မဟုတ်ပါလော။
- ၄။ သင်္ခါရ အတ္တရှိကြတဲ့အတွက်ကြောင့် သင်္ခါရပေါ်၌ တည်၍ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုများကိုပြုလုပ်နိုင် ကြသည်မဟုတ်ပါလော။
- ၅။ ဝိညာဉ်အတ္တရှိကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ဝိညာဉ်ပေါ်၌ တည်၍ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုများကိုပြုလုပ်နိုင် ကြသည် မဟုတ်ပါလော။

ရှင်တော်ဘုရား၏ အမိန့်

အဲ-သို့ကလို သစ္စက ဆရာကြီးက အတ္တမှန်ကြောင်းကို ပြောဆိုတဲ့အခါ ရှင်တော်ဘုရားက သစ္စကကို ဝါဒဖြင့်ချည် နောင်တော်မူလိုတဲ့အတွက် “အို-သစ္စက... သတ္တဝါများတို့ ၏ အတ္တအထင်တွေကို သင်မလျှောက်ထားနှင့်၊ သင့်ကိုယ် တိုင် အထင်အမြင်များကိုသာ မသွယ်မပိုက်ဘဲ တိုက်ရိုက် ကြီး လျှောက်ထားစမ်း။

အို-သစ္စက.....

- ၁။ ရုပ်သည်အတ္တလော။
- ၂။ ဝေဒနာသည် အတ္တလော။
- ၃။ သညာသည် အတ္တလော။
- ၄။ သင်္ခါရသည် အတ္တလော။
- ၅။ ဝိညာဉ်သည် အတ္တလော။

သင့်သဘောအတိုင်း ဖြေကြားဝန်ခံရမယ်” လို့ ခပ်တင်းတင်း စစ်ကြောတော်မူတယ်။

သည်တော့ သစ္စကကြီးက “ရှင်ဂေါတမသည် ငါ့ကိုပြန်၍ စစ်ကြောပြန်တယ်၊ တကယ်လို့ ငါ့စကား မှားသွားလို့ရှိလျှင် “ကိုယ့်ရှူးကိုယ့်ပတ်” ဆိုသလို အတ္တဆိုတဲ့ ငါ့စကားဖြင့် ငါ့ကို ပြန်ပတ်လျှင် အခက်သားဘဲ၊ ငါ့အပေါ်မှာလဲ ပြန်၍ မပတ်မိအောင် ငါ့စကားသက်သက် မဟုတ်ဘဲ အများနှင့်ရောပြီးပြောလိုက်မှ တော်မယ်” ဆိုတဲ့ အကြံပျိုးနှင့် ပရိသတ်တွေကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီး “ အို-ရှင်ဂေါတမ.. ကျွန်ုပ်လဲ ရုပ်ကိုအတ္တမှန်ကြောင်း ယုံကြည် ပြောဆိုပါ၏။ သည် ပရိသတ်တွေလဲ သည်အတိုင်းပင် ယုံကြည်ပြောဆိုပါ၏” ၊ အဲ-သို့ကလို အတ္တအယူဟာ မိမိတယောက်တည်း၏ အယူမဟုတ်ဘဲ အများ၏အယူဖြစ်ကြောင်းကို ရောနှောကာ ပြောဆိုလျှောက်ထားတယ်။

အဲ-သို့ကလို ခပ်ရှောင်ရှောင် ပြောဆိုတဲ့အခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “အို-သစ္စက..... သည်ပရိသတ်တွေကို ငါဘုရားအလိုမရှိဘူး၊ ပရိသတ်တွေအများနှင့် ငါဘုရားမေးမြန်းမိန့်ဆိုတော်မူတာ မဟုတ်ဘူး၊ သင်နှင့် ငါဘုရား မိန့်ဆို

တော်မူခြင်းဖြစ်တယ်၊ ပရိသတ်တွေအလိုကို မလျှောက်ထားနှင့်၊ သင်၏အလိုကိုသာ တိုက်ရိုက် လျှောက်ထား။

“ရုပ်သည် အတ္တမှန်သလား”

အဲ-သို့ကလို ရှင်တော်ဘုရားက သစ္စကကို အသီးခွဲထုတ်ကာ စစ်ဆေးတော်မူတယ်။

သည်အခါ မရှောင်သာတဲ့ အတွက် သစ္စကဆရာကြီးက ရှင်ဂေါတမ....

၁။ “ကျွန်ုပ်သည် ရုပ်ကို အတ္တဟု အမှန် ယုံကြည်ပြောဆိုပါ၏။

၂။ ကျွန်ုပ်သည် ဝေဒနာကို အတ္တဟု အမှန်ယုံကြည်ပြောဆိုပါ၏။

၃။ ကျွန်ုပ်သည် သညာကို အတ္တဟု အမှန်ယုံကြည်ပြောဆိုပါ၏။

၄။ ကျွန်ုပ်သည် သင်္ခါရတို့ကို အတ္တဟု အမှန် ယုံကြည်ပြောဆိုပါ၏။

၅။ ကျွန်ုပ်သည် ဝိညာဉ်ကို အတ္တဟု အမှန်ယုံကြည်ပြောဆိုပါ၏”-

လို့ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အတ္တအစစ်ဖြစ်ကြောင်းကို တင်းတင်းကြီးကြီး ဝန်ခံရတယ်။

သစ္စကဆရာကြီးက တဦးတည်း ဝန်ခံတဲ့အခါ ရှင်တော်ဘုရားက သို့ကလို မေးတော်မူတယ်။ “အိုသစ္စက...ဥပမာ အားဖြင့် သင့်အား မေးတော်မူမယ်၊ ကောသလ တိုင်းကို အစိုးရတဲ့ ပဿေနဒီကောသလမင်း၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရတဲ့ အဇာတသတ်မင်း၊ သည်မင်းများဟာ ရာဇာဘိသိက်၊

မုဒ္ဒါဘိသိက်ကိုခံယူကာ နိုင်ငံစိုးအုပ်၍ မင်းလုပ်ကြတယ်။ သို့ကလို့ အဘိသိက်သွန်းခံတဲ့ မင်းတွေဟာ မိမိတို့စိုးပိုင်တဲ့ နိုင်ငံမှာ သတ်သင့်သူကို သတ်နိုင်တဲ့အခွင့်၊ ရှုံးသင့်သူကို အရှုံးပေးနိုင်တဲ့ အခွင့်၊ နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်သင့်သူကို နှင်ထုတ် နိုင်တဲ့ အခွင့်၊ သည်အခွင့်များကို စိုးပိုင်၍ စွမ်းနိုင်ကြသည် မဟုတ်လား”။ အဲ-သို့ကလို့မေးတော်မူတယ်။

သစ္စကဆရာကြီးက-“အို-ရှင်ဂေါတမ... မုဒ္ဒါဘိသိက် ကိုမခံရသောမင်းငယ်တို့ပင် သော်လည်း သည်လို အခွင့်မျိုး ကို စိုးပိုင်ကြပါတယ်။ မုဒ္ဒါ ဘိသိက်ကို သွန်းခံကြကုန်သော ဧကရာဇ်မင်းတို့မှာမူကား ပြောဘွယ်မရှိပါ။ မိမိစိုးပိုင်သော နိုင်ငံတော် တဝှမ်းလုံးမှာ အလိုရှိတဲ့အတိုင်း ပြုလုပ်စိုးပိုင် ခွင့်ကို ရရှိကြပါတယ်လို့” လျှောက်ထားတယ်။

သည်အခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “အို-သစ္စက... နိုင်ငံတဝှမ်းလုံးသည် စိုးပိုင်သော မင်း၏ အလိုသို့လိုက် ကြရတယ် မဟုတ်လား”လို့ မေးတော်မူပြန်ရာ-“စိုးပိုင် တဲ့မင်း၏ အလိုသို့ လိုက်ကြရပါတယ်”လို့ သစ္စကကြီးက လျှောက်ထားပြန်တယ်။ သည်အခါ ရှင်တော်ဘုရားက-

“အို-သစ္စက... သင်သည် ရုပ်ကို အတ္တဟုဆို ၏။ ထိုရုပ်ကို ဧကရာဇ် မင်းတို့ အုပ်စိုးသလို သင် အစိုးရပါ၏လား။ သင်၏ရုပ်သည် သင့်အလိုသို့ လိုက်ပါရဲ့လား။ ငါ၏ရုပ်ဟာ သည်လိုဖြစ်စေ၊ သည် လိုမဖြစ်စေနှင့်-လို့ အမိန့်ပေးခြင်းကို နာခံပါရဲ့ လား”။

အဲ-သို့ကလို့ အဝသဝတ္တန သဘောနှင့် အချက်ကိုကိုင် ပြီး ပိုင်ပိုင်ကြီးမေးတော်မူပါရော။

သစ္စက ချိုင်တွေခဏ်း

သို့ကလို မေးတော်မူတဲ့အခါ သစ္စကကြီးဟာ အခက်ထဲမှာ လှောင်မိနေရောပေါ့လေ။ “အစိုးရပါတယ်၊ အလိုသို့လိုက်ပါတယ်” လို့ ဘယ်မှာ ဖြေနိုင်တော့မလဲ။ သူလဲ ပညာရှိတယောက် လုပ်နေတာ မရိပ်မိဘဲနေပမလား။

သစ္စကဆရာကြီးကြံပုံမှာတော့ “တကယ်လို့ အလိုလိုက်ပါတယ်လို့ ငါဖြေကြားလိုက်လျှင် ငါ့တပည့် လိစ္ဆာဝီမင်း သားကလေးတွေက ဆရာကြီးရဲ့ ရုပ်ဟာ အလိုလိုက်ပါလျှင် ဆရာကြီး ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့လို လှအောင် လုပ်ပါတော့လား။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ တာဝတိံသာ နတ်သားကလေးတွေလို လှပချောမွန်ကြတယ်။ ဆရာကြီးမှာ ဗိုက်ကားကြီးနှင့် အရှုပ်ဆိုးပြီး အမြင်ကပ်စရာကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ပျိုပျိုရွယ်ရွယ်နှင့် ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး ရှိကြတယ်။ ဆရာကြီးမှာတော့အိုမင်း၍ ကိုယ်အင်္ဂါတွေယိုယွင်းကုန်ပြီး သွားတွေကကြွေ၊ ပါးရေကလိပ်သနှင့် အိုတဲ့နိမိတ်ထင်အောင် ဆံပင်တွေကလဲ ဖြူကုန်ပါပေါ့ကလား။ ရုပ်ကိုအစိုးရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့လို ပြန်ပျိုအောင် လုပ်ပါတော့လား”။ အဲ-သို့ကလို ဆိုကြ ပေလိမ့်မယ်လို့ သစ္စကဆရာကြီး စဉ်းစားမိသတဲ့။

သစ္စက ဆရာကြီးက တနည်း ကြံစည်ပုံမှာတော့-ရုပ်ကိုအစိုးရပါဘူးလို့ ငါဖြေလိုက်ပါလျှင် ငါ့ကိုယ်တိုင်ကပင် အနတ္တမှန်ကြောင်း ဝန်ခံရာ ကျသွားလိမ့်မယ်။ သည်အခါ ရှင်ဂေါတမက ဝါဒဖြင့်နှိပ်နင်း၍ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရတော့မယ်။ သည်ပရိသတ်ကြီးအလယ်မှာ ရှုံးမှဖြင့် လောကမှာ

အရှက်ကြီး ကွဲရတော့မယ်”။ အဲ-သို့ကလို့ ကြံစည်မိပြန်
 သတဲ့။ မတိုးသာမဆုတ်သာ အကြပ်တဲကြီး ကျနေသဖြင့်
 “ဟယ်-ဘယ်လိုမှ ငါမဖြေတော့ပါဘူး၊ ပေတေတေ ပု
 လုံးနားမထွင်းကြီး လုပ်နေပါတော့မယ်” လို့ ကြံပြီး ဦး
 ခေါင်းငိုက်ဆိုက်နှင့် မှိုင်တွေ ချကာ တုဏှိဘာဝ လူအ-
 သရုပ်နှင့် ငုတ်တုတ်ကြီးနေလိုက်တော့တာဘဲတဲ့။

သစ္စကဆရာကြီး မှိုင်တွေချကာ ငုတ်တုတ်ကြီးပေနေတဲ့
 အခါ ရှင်တော်ဘုရားက-

“အို-သစ္စက...ငါဘုရား မေးတော် မူတာကို ဖြေပါ
 တော့လား၊ ပေ၍မနေနှင့်၊ ရုပ်ကိုသင်အစိုးရသလား၊ ရုပ်
 သည် သင့်အလိုသို့ လိုက်သလား”

အဲ-သို့ကလို့ နှစ်ကြိမ်မြောက်မေးတော်မူပြန်တယ်။ နှစ်
 ကြိမ်မြောက် မေးတော်မူတဲ့ အခါမှာလဲ ဘာမျှ မဖြေဘဲ
 ခေါင်းငုံ့ကာ တုဏှိဘောကြီး နေပြန်တယ်။ သည်တော့
 ပရိသတ်တွေက အတော် ရိပ်မိကြရောပေါ့လေ။ “အလဲ-
 တို့ဆရာကြီးဟာ မဟန်ပါဘဲကလား၊ မှိုင်လှချည်ရဲ့၊ ယိုင်
 တော့မဲ့လက္ခဏာဘဲ” လို့ တီးတိုးစကားပြောကြတယ်။

သိကြားမင်းဆင်းသက်၍ အာဏာစက်ဖြင့်
 ကူညီခဏ်း

သို့ကလို့ ပေတေတေကြီး လုပ်နေတဲ့ အခါ ရှင်တော်
 ဘုရားက- “အို-သစ္စက...ယခုအခါ ဦးခေါင်း ငုံ့လျှိုး၍
 ဆိတ်ဆိတ်နေရမဲ့အခါမဟုတ်ဘူး၊ ဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းဖြင့်
 ပြီးစီးဘို့လမ်းမရှိဘူး၊ အို-သစ္စက... ငါဘုရားက တရား

သဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်မေးမြန်းလို့မှမဖြေဘဲ ပေတေတေ ကြီးအဆွံ့လုပ်နေခဲ့လျှင် ဦးခေါင်း ခုနစ်စိတ်ကွဲတတ်တယ်” လို့ မိန့်တော်မူလိုက်ပါရော၊ အဲ-သို့ကလို့ မိန့်တော်မူတဲ့ စကားကို သိကြားမင်း ကြားတဲ့အခါ ရှင်တော်ဘုရားကို အာဏာစက်နှင့် ကုညီကာ သာသနာပြုလိုတဲ့အတွက် ဝရဇိန်လက်နက်ကြီးကို စွဲကိုင်ပြီး ကိုယ်တိုင် ပြုံးကနဲ ဆင်း လာတယ်။

သစ္စက ဆရာကြီး၏ ဦးခေါင်းပေါ်တွဲတွဲက မားမား မတ်မတ် ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းတဲ့ ဘီလူးကြီး အသွင် ဖြင့် တန့်ရပ်ခါ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်တဲ့ ဝရဇိန် လက်နက်တော်ကြီးဖြင့် ချိန်မိုး၍ အလွန်ဆိုးဝါးရက်စက်တဲ့ အသံနက်ကြီးနှင့် “ဟဲ့-သစ္စကကြီး…… ဘုန်းတော် ကြီးလှ သော ရှင်ပင်မြတ်ဘုရားက တရားသဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မေးမြန်းပါလျက်နှင့် မဆိုမဖြေဘဲ ပေတေတေကြီး လုပ်၍ ငုတ်တုတ်ကြီးတုဏှိဘောနေခဲ့လျှင် ဦးခေါင်းခုနစ်စိတ် ကွဲဘို့ သာပြင်ပေတော့၊ သည်ဝရဇိန် လက်နက်ကြီးကို မြင်ရဲ့ လား” လို့ အကြိမ်းဝါးကြီး ကြိမ်းဝါးပါရော။

သစ္စကကြီးက အလွန် ကြောက်ဘွယ်ကောင်းတဲ့ ဘီလူး ကြီးကိုမြင်၍ ကြိမ်းဝါးတဲ့အသံကိုကြားတော့ ချွေးဒီးဒီးကျ ပြီး ရှိုက်ကြီး ငင်ကြီးနှင့် ခိုက်ခိုက်တုန်နေတာပေါ့၊ သစ္စက ကြီး ချွေးဒီးဒီးကျ၍ ခိုက်ခိုက်တုန်နေတာကို ပရိသတ်တွေက မြင်တဲ့အခါ ဘီလူးကြောက်လို့ ခိုက်ခိုက်တုန်မှန်း မသိရှာ ကြဘူး၊ သစ္စက ဆရာကြီးဟာ ဇောချွေးတွေ ကျပြီး အကြောက်ကြီး ကြောက်လို့နေတဲ့အခါ “ငါမဖြေဘဲ ပေ နေပြန်လို့ရှိလျှင် အမှန်ပင် ငါ့ကို ဝရဇိန်လက်နက်ကြီးနှင့်

ဦးခေါင်း ခုနစ်စိတ်ကွဲအောင် ပစ်လိမ့်မည်။ ရုပ်ကိုအစိုးမရ ပါ။ ရုပ်သည်အလိုသို့ မလိုက်ပါလို့ ဖြေလိုက်ပြန်လျှင်လဲ အကျိုးနဲ့လို့ အရှက်တကွဲ ရှုံးရတော့မယ်။ တယ်ကြပ်ပါ ကလား။

ကဲလေ-ဘာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ နစ်ချင်နစ်၊ မြုပ်ချင်မြုပ်၊ လှုပ်လို့မရအောင် အကြပ်ထဲ ကျနေတဲ့အခါ အသက်ကို သာ အရဲခဲရတော့မှာဘဲ။ ရှင်ဂေါတမ မေးတော် မူတဲ့ အတိုင်း မဆိုင်းမတွ ဖြေပါတော့မယ်။ ပေတေတေကြီး လှုပ်လျှင် မြုပ်သည်ထက် မြုပ်တော့မှာဘဲ”။ အဲ-သို့ကလို ကြံစည်ပြီး မေးတဲ့အတိုင်း ဖြေဆိုရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်ရှာ သတဲ့။

သစ္စက ဆရာကြီးသည် လွန်စွာ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ် လှသဖြင့် ရှင်ဂေါတမမှတစ်ပါး အားကိုးရာမရှိတော့ပြီဟု ယုံ ကြည်စိတ်ချပြီး “ဘုန်းတော်ကြီးလှသောအရှင်ဘုရား... မေး တော်မူပါ။ တပည့်တော်ယခု ဖြေကြားပါတော့မယ်ဘုရား” လို့ ရိုသေစွာလျှောက်ထားတယ်။

သစ္စကဆရာကြီး အနှုံးပေးခဏ်း

မြတ်စွာဘုရား။ ဒို့-သစ္စက... သင်သည် ရုပ်ကို အတ္တဟု ဆို၏။ ထိုရုပ်သည် သင့်အလိုသို့ လိုက်ပါ သလား။ ထိုရုပ်ကို သင် အစိုးရ ပါသလား။

သစ္စက။ ရုပ်သည် အလိုသို့မလိုက်ပါ။ ရုပ်ကို အစိုးမရပါ ဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက..... ဆင်ခြင် စဉ်းစား၍ ဖြေကြား ပါလော့၊ သင်သည်ရုပ်ကို အလိုသို့ လိုက်သော အတ္တဟူ၍ ဆိုခဲ့၏။ ယခုအခါ သင်၏ စကား သည် ရှေ့နောက် မညီညွတ်ပါတကား။ အို- သစ္စက..... သင်သည် ဝေဒနာကို အတ္တဟုဆို ၏။ ထိုဝေဒနာသည် သင်၏အလိုသို့ လိုက်ပါ သလား။ ထိုဝေဒနာကို သင်အစိုးရပါသလား။

သစ္စက။ ဝေဒနာသည် အလိုသို့မလိုက်ပါ။ ဝေဒနာကို အစိုးမရပါဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက..... ဆင်ခြင် စဉ်းစားပါလော့၊ ရှေ့ စကားနှင့် နောက်စကားမညီညွတ်ပါတကား။ အို-သစ္စက..... သင်သည် သညာကို အတ္တဟု ဆို၏။ ထိုသညာသည် သင်၏ အလိုသို့လိုက်ပါ သလား။ ထိုသညာကို သင်အစိုးရပါသလား။

သစ္စက။ သညာသည် အလိုသို့ မလိုက်ပါ။ သညာကို အစိုးမရပါဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက..... ဆင်ခြင် စဉ်းစား၍ ဖြေကြားပါ လော့၊ ရှေ့စကားနှင့် နောက်စကားမညီညွတ်ပါ တကား။ အို-သစ္စက..... သင်သည် သင်္ခါရတို့ကို အတ္တဟုဆို၏။ ထိုသင်္ခါရတို့သည် သင်၏အလို သို့လိုက်ကြပါသလား။ ထိုသင်္ခါရတို့ကို သင် အစိုးရပါသလား။

သစ္စက။ သင်္ခါရတို့သည် အလိုသို့ မလိုက်ကြပါ။ သင်္ခါရ တို့ကို အစိုးမရပါဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက... ဆင်ခြင် စဉ်းစား၍ ဖြေကြားပါလော့၊ ရှေ့စကား၊ နောက်စကား မညီညွတ်ပါတကား၊ အို-သစ္စက... သင်သည် ဝိညာဉ်ကို အတ္တဟုဆို၏၊ ထိုဝိညာဉ်သည် သင်၏အလိုသို့ လိုက်ပါသလား၊ ထိုဝိညာဉ်ကို သင်အစိုးရပါသလား။

သစ္စက။ ဝိညာဉ်သည် အလိုသို့ မလိုက်ပါ၊ ဝိညာဉ်ကို အစိုးရပါဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက... ဆင်ခြင် စဉ်းစား၍ ဖြေကြားပါလော့၊ ရှေ့စကား၊ နောက်စကား မညီညွတ်ပါတကား၊ အို-သစ္စက... ရုပ်သည် မမြဲတဲ့ သဘောလား၊ မြဲတဲ့သဘောလား။

သစ္စက။ ရုပ်သည် မမြဲတဲ့ သဘောပါဘုရား။

ဘုရား။ အို- သစ္စက... အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားကိုဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုမည်လော၊ ချမ်းသာဟူ၍ဆိုမည်လော။

သစ္စက။ မမြဲတဲ့ တရားကို ဆင်းရဲအမှန်ဟူ၍ ဆိုပါမည်ဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက... မမြဲတဲ့တရား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားကို ငါ့ဟာအစစ်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အမှန်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အတ္တ ဖြစ်တယ်ဟု စွဲလမ်း ခြင်းငှါ ထိုက်ပါမည်လော။

သစ္စက။ မမြဲတဲ့တရား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားကို-ငါ့ဟာ အစစ်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အမှန်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်တယ်လို့ စွဲလမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ပါဘုရား။

[ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရတို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်း တပါးစီ, တပါးစီ စစ်တမ်းထုတ်ပါလေ။]

ဘုရား။ အို-သစ္စက... ဝိညာဉ်သည် မြဲတဲ့ သဘောလား၊ မမြဲတဲ့သဘောလား။

သစ္စက။ ဝိညာဉ်သည် မမြဲတဲ့သဘော အမှန်ပါဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက... အကြင် တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားကို ဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုမည်လော၊ ချမ်းသာဟူ၍ဆိုမည်လော။

သစ္စက။ မမြဲတဲ့တရားကို ဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုပါမည်ဘုရား။

ဘုရား။ အို-သစ္စက... မမြဲတဲ့တရား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားကို-ငါ့ဟာအစစ်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အမှန်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်တယ်လို့ စွဲလမ်းခြင်းငှါ ထိုက်ပါမည်လော။

သစ္စက။ မမြဲတဲ့တရား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားကို-ငါ့ဟာအစစ်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အမှန်ဖြစ်တယ်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်တယ်လို့ စွဲလမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ပါဘုရား။

အဲ-သို့ကလို့ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ မမြဲကြောင်း၊ ဆင်းရဲကြောင်း၊ အတ္တ မဟုတ်ကြောင်းကို ရှင်တော် ဘုရားက သစ္စကကြီး၏ နှုတ်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုခါ ဝန်ခံ ခိုင်းတော်မူတယ်။ သစ္စကကြီးဟာ-ယခင်က အတ္တ, အတ္တနှင့် ပြောဆိုတဲ့စကား

ကို ယောင်လို့ မျှ အသုံးမပြုဝံ့ရှာတော့ဘူး၊ မမြဲတဲ့ အနိစ္စ
တွေအမှန်ပါဘုရား၊ ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခတွေ အမှန်ပါဘုရားလို့
သာ ခေါင်းလျှိုးပြီး ဝန်ခံရရှာတော့တာဘဲ၊ သည်လိုပြော
တဲ့အခါ သနားစရာကောင်းမှာဘဲနော်။

အဲ-သည်အခါ စည်းဝေး လာရောက်ကြတဲ့ ပရိသတ်
တွေဟာ ယုံမှားသင်္ကာ ကင်းရှင်းကြပြီး အလွန်ကြည်ညို
တဲ့သဒ္ဓါဖြင့် လက်အုပ်ပန်းခိုင်ကို ချီမိုးလျက် အသီးသီး
ရှိခိုးကာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ရွှေမျက်နှာတော် ကိုသာ
ဖူးမျှော်လို့ နေကြတယ်။ ဆရာ သစ္စကကြီး မှာတော့
ဦးခေါင်းတောင် မမော်ဝံ့ ရှာတော့ဘူး၊ အချို့ လူများက
လည်း “သည်ဆရာကြီးဟာ ကိုယ့်ပမာဏကိုမသိ ဉာဏ်
ပညာမရှိပါဘဲနှင့် သုံးလောကထွတ်ထား မနှိုင်းယှဉ်အပ်
တဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ထိပါးနှောင့်ရှက်တယ်” ဆိုပြီး အငြိုး
ကြီး ပြီးကြသတဲ့။

သစ္စကဆရာကြီး၏ လျှောက်ထားခဏ်း

ထိုနောက် သစ္စကဆရာကြီးက သည်လို လျှောက်ထား
ပြန်တယ်။

“ဘုန်းတော် ကြီးလှသော ရှင်ပင် ဘုရား၊
ရှင်ပင်ဘုရား တပည့်သာဝကများသည် အဘယ်
အဆုံးအမကို ကျင့်ကြံ လိုက်နာကြ၍ သာသနာ
တော်အတွင်းမှာ ကင်းသော ယုံမှားခြင်းနှင့် တကွ
နေထိုင် ကြပါသနည်း ဘုရား” လို့ လျှောက်ထား
တယ်။

အဓိပ္ပာယ်ကို တိုတိုပြောရလျှင် သောတာပန် ဘယ်လို ဖြစ်နိုင်ပါသလဲ ဘုရား-လို့ လျှောက်ထားတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်ပေတယ်။

သစ္စက ဆရာကြီးအား ဟောသော
တရားတော်

အို-သစ္စက... ဤ သာသနာတော် တွင်း၌ ငါဘုရား၏ တပည့်သာဝကများသည် အလုံးစုံရှိရှိသမျှသော ရုပ်တို့၏ မမြဲသောအနိစ္စအချက်၊ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခ အချက်ကြီး များကို ထင်ရှားပိုင်နိုင်စွာ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ထင်မြင်၏။ ထိုသို့ ထင်မြင်သောအခါ အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်တို့ကို ငါပိုင်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာတွေဟူ၍ မစွဲလမ်း၊ ရှိရှိသမျှသော ရုပ် တို့ကို ငါ့ငါ့ဟူ၍ မစွဲလမ်း၊ ရှိရှိသမျှသော ရုပ်တို့ကို ငါ၏အတ္တ ဟူ၍ မစွဲလမ်း။

[မှာထားချက်။ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ 'တို့၌လည်းထိုနည်း အတိုင်း ဟောပုံကိုသိပါလေ။]

အို-သစ္စက... ဤသာသနာတော်၌ ငါဘုရား တပည့် သာဝကသည် အလုံးစုံ ရှိရှိသမျှသော ဝိညာဉ်တို့၏ မမြဲ သော အနိစ္စအချက်၊ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခအချက်၊ အလိုမ လိုက်သော အနတ္တအချက်ကြီးများကို ထင်ရှား ပိုင်နိုင်စွာ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ထင်မြင်၏။ ထိုသို့ ထင်မြင်သောအခါ အလုံးစုံရှိရှိသမျှသော နာမ်တရားတို့ကို ငါပိုင်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာတွေဟူ၍ မစွဲလမ်း၊ ရှိရှိသမျှသော နာမ်တို့ကို ငါ့ငါ့ ဟူ၍ မစွဲလမ်း၊ ရှိရှိသမျှသော နာမ်တို့ကို ငါ၏အတ္တဟူ၍ မစွဲလမ်း။

အို-သစ္စက..... အလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးရပ်တို့၌ အနိစ္စ အချက်, ဒုက္ခအချက်, အနတ္တအချက်ကြီးများကို ထင်ရှားစွာသိမြင်၍ ငါပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ ငါ့အတ္တဖြစ်သည်ဟူ၍ မစွဲလမ်းဘဲ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်းနိုင်သောအခါ ငါဘုရား သာသနာတော်၌ ယုံမှားခြင်းအမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်း၍ ယုံကြည်ခြင်းစွဲမြဲစွာနှင့် သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ကြတယ်။

အဲ-သို့ကလို ပဌမအရိယာ မဟာသောတာပန်၏ အကြောင်းကို သစ္စကဆရာကြီးအား ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူတယ်။

အဲ-ဤကဲ့သို့ ပဌမအရိယာ မဟာသောတာပန် စခန်းကြီးကို လျှောက်ထားပြီးနောက် သစ္စက ဆရာကြီးက ကိလေသာကုန်ခန်းတဲ့ ရဟန္တာအဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြန်တယ်။

“ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရှင်ပင်ဘုရား.....ရှင်ပင်ဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် အဘယ်အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်ကြံသဖြင့် အာသဝေါ ကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်ပါသနည်း၊ ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စမရှိဘဲ အကျင့်၏ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း၊ ခန္ဓာဝန်ကြီးတွေ, သံသရာဝန်ကြီးတွေကို ချပြီးလျှင် သံယောဇဉ် ကုန်ပျောက်၍ လွတ်မြောက် ကြပါသနည်း”။

အဲ-သို့ကလို လျှောက်ထားတယ်၊ အထွတ်အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ်ကို လျှောက်တဲ့အချက်ပေးဘဲ။

အဲ-သို့ကလို့ လျှောက်တဲ့အခါ ရှင်တော်ဘုရားကတရား အချုပ်ကို သည်လိုမိန့်တော်မူတယ်။

အို-သစ္စက...ဤသာသနာတော်၌ ငါဘုရား၏တပည့် သာဝကသည် အလုံးစုံရှိရှိသမျှသော ရုပ်တရားတို့ကိုငါပိုင်၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍လည်း မစွဲလမ်း၊ ငါ့ငါ့ဟူ၍လည်းမစွဲလမ်း၊ ငါ၏ အတ္တဟူ၍လည်းမစွဲလမ်း၊ ထိုသို့ မစွဲလမ်းသောအခါ တပ် မက်ခြင်းတဏှာ၊ ထောင်လွှားခြင်းမာန၊ အမြင်မှားခြင်းဒိဋ္ဌိ၊ ဤတရားဆိုးကြီးသုံးပါးမှ ကျွတ်သွားတယ်။

[ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ တို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်လျှင် ဟောတော်မူသည်။]

အို-သစ္စက...ဤသာသနာတော်၌ ငါဘုရား၏ တပည့် သာဝကသည် ရှိရှိသမျှသော ဝိညာဉ်တရားတို့ကို ငါပိုင်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍လည်းမစွဲလမ်း၊ ငါ၏အတ္တဟူ၍လည်း မစွဲလမ်း၊ ထိုသို့မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်တပ်မက်ခြင်းတဏှာ၊ ထောင်လွှားခြင်းမာန၊ အမြင်မှားခြင်းဒိဋ္ဌိ၊ ဤတရားဆိုးကြီး သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်သွားတယ်။ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့မှ ကျွတ်လွတ်သောအခါအလုံးစုံသော လောက၌ မသာယာ၊ မတပ်မက်တော့ပြီ၊ ထောင်လွှားတက်ကြွခြင်း မရှိတော့ပြီ၊ အမြင်မှောက်မှားခြင်း မရှိတော့ပြီ၊ အို-သစ္စက... ဤ ကဲ့သို့ကျင့်ကြံသော ငါဘုရား၏ တပည့် သာဝကသည် ကိလေသာ ကုန်ခန်းသော ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်လေ တော့၏။ ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စတုံး၍ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်လေတော့ ၏။ ခန္ဓာဝန်ကြီးတွေ၊ သံသရာဝန်ကြီးတွေကို ချပြီးလျှင် သံယောဇဉ်ကုန်ပျောက်၍ လွတ်မြောက်လေတော့၏။

အို-သစ္စက.....ဤသို့ လွတ်မြောက် ကြသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သန္တိနိဗ္ဗာန်ကို အမှန်မြင်နိုင်ခြင်း တည်းဟူသော ဒဿနာ နုတ္တရိယ၊ မဂ္ဂင်အကျင့်ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ပဋိပဒါနုတ္တရိယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ဝိမုတ္တာ နုတ္တရိယ၊ ဤလောကုတ္တရာဘက်ဆိုင်ရာ အနုတ္တရိယ တရားမြတ်ကြီးသုံးပါးကို ပိုင်နိုင်ကြတယ်။ ထိုအခါကိလေသာကုန်ခန်းသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ထုတ်ဘော်အံ့ချီး၍ မပြီးနိုင်အောင် ရှိကြတယ်။ ငါဘုရားကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုကာ ဥဒါန်းကျူးပြီး ပူဇော်ရုံကျိုး မြတ်နိုးဝပ်တွားကြတယ်။

သစ္စကကြီးဝန်ချခဏ်း

ရှင်တော် ဘုရားက သစ္စက ဆရာကြီး လျှောက်ချက်အတိုင်း “ပဌမအရိယာ-မဟာသောတာပန်”တို့၏ ကျင့်လမ်းနှင့် အကျင့်ပေါက်ပုံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျင့်လမ်းနှင့် အကျင့်ပေါက်ပုံများကို ဟောကြားတော်မူတဲ့အခါကျတော့ သစ္စကဆရာကြီးဟာ အစွယ်ကျိုးတဲ့မြေ၊ ဦးချိုကျိုးတဲ့နွားလားကဲ့သို့ မထောင်လွှားဝံ့ဘဲ ဘုရားရှင်ကိုသာ ဝန်ချလိုတဲ့ စိတ်ကောင်းတွေ ပေါ်လာတယ်။ လှိုင်းလေကင်းတဲ့အခါ သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီး ငြိမ်သလို သစ္စကဆရာကြီးရဲ့ မာနအမူအရာတွေ ငြိမ်ဆိမ်၍ ဣန္ဒြေရသွားတယ်။ သည်အခါကျတော့မှ သစ္စကဆရာကြီးကရှင်တော်ဘုရား၏ မျက်မှောက်မှာ ဘယ်လိုဂုဏ်မျိုးကိုမှ မထောက်တော့ဘဲ မိမိစိတ်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်း ထိထိရောက်ရောက်ကြီး တိုးလျှိုးဝန်ချရှာတယ်။

ဝန်ချပုံကတော့—

“ဘုန်းတော် ကြီးလှသော ရှင်ပင်ဘုရား.... တပည့်တော် မာနထားခဲ့သည်မှာအမှားကြီးမှား ပါပြီ၊ တပည့်တော်ပျက်စီး၍ အရှုံးကြီး ရှုံးပါပြီ၊ တပည့်တော် မိုက်မှားတဲ့အတွက်ကြောင့် ဝါဒ တင်ရန် အရှင်ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်မိပါပေသည် ဘုရား၊ ဥပမာဖြင့်လျှောက်ပါရစေ။

၁။ အမုန်ယစ်တဲ့ဆင်ပြောင်ကြီးအနားသို့ ချဉ်းကပ်တဲ့ သူဟာ သက်သာခွင့်ကို ရသော်လဲ ရကောင်းပါ သေးရဲ့၊ ဝါဒဖြင့်တင်ရန် အရှင်ဘုရားထံသို့ ချဉ်း ကပ်တဲ့သူဟာသက်သာရာမရနိုင်ကြောင်း ကောင်း ကောင်းကြီးသိပါပြီဘုရား။

၂။ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေတဲ့ မီးပုံ ကြီးသို့ ချဉ်းကပ်တဲ့သူဟာ သက်သာခွင့်ကို ရ သော်လဲ ရကောင်း ပါသေးရဲ့၊ ဝါဒဖြင့်တင်ရန် အရှင်ဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်တဲ့သူဟာ သက်သာ ရာမရနိုင်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိပါပြီ ဘုရား။

၃။ အလွန် အဆိပ်ထန်တဲ့ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်ကြီး အနားသို့ ချဉ်းကပ်တဲ့ သူဟာ သက်သာခွင့်ကို ရ သော်လဲ ရကောင်း ပါသေးရဲ့၊ ဝါဒဖြင့် တင်ရန် အရှင်ဘုရားထံသို့ချဉ်းကပ်တဲ့သူဟာသက်သာရာမ ရနိုင်ကြောင်းကောင်းကောင်းကြီးသိပါပြီဘုရား”။

အဲ-သည်လို ဝန်ချစကားဖြင့် အဆုံးစွန် လျှောက်ထား
လေသည်။

[ယခု ပြခဲ့ပြီးသောအတိုင်း အနတ္တဝါဒဖြင့် သစ္စကကို အောင်
မြင်တော် မူသည်မှာ အောင်ခြင်းကြီး ရှစ်ပါးတို့တွင် တပါး အပါ
အဝင် ဖြစ်လေသတည်း။]

သစ္စကသုတ္တန်

ရှစ်လုံးဘွဲ့မြန်မာဂါထာ

ရှင်အဿဇိနှင့်တွေ့ခဏ်း

- ၁။ သစ္စကဟု-နာမထင်ပေပြီ၊
ဝေသာလီတိုင်း-သမိုင်းအကျော်။
ပြိုင်ဆိုင်ဝါဒ-မာနထော်လော်၊
လူအပေါင်း-ခညောင်းရှိပူဇော်။
- ၂။ ရှင်အဿဇိ-မုနိကြေးမုံ၊
ရံခါတနေ့-သူတွေ့အဆုံ။
အတ္တလမ်းဖြင့်-မေးမြန်းလေတုံ၊
အနတ္တ-ကြားရခါခွင့်ကြံ။

သစ္စကကြိမ်းဝါးခဏ်း

- ၃။ ခန္ဓာဓာတ်ရ-အတ္တအနှယ်၊
အနတ္တကြီး-အပြီးတကယ်။
သည်ပုံကြားတော့-လွန်မှားလေတယ်၊
သူကြိမ်းဝါး-စကားလွန်ဝင့်ကျယ်။

၄။ ရှင်ဂေါတမ-လောကဘုံဗွေ၊
လုံးစုံသိသော-ဆိုပြောပလေ။
အတ္တလုံး၌-ဉာဏ်တုံးရှာချေ၊
တနေ့ကျ-တွေ့ရနေနှင့်စေ။

၅။ သစ္စကကြီး-နိုင်ပြီးသူထင်၊
ဝင့်ဝါမောက်လုံး-လွတ်ရုံးအပြင်။
လိစ္ဆဝိမင်း-အသင်းလယ်တွင်၊
လွန်ကြိမ်းဝါး-စကားဝါဒတင်။

၆။ ဂေါတမဖျား-မှောက်မှားလေတယ်၊
နိုင်အောင်နှိပ်နင်း-အတင်းတကယ်။
ဉာဏ်ဟုန်မိုးလို့-နှိမ်ချိုးတော့မယ်၊
ကဲ-လာကြ-ဝါဒစစ်ရေးကျယ်။

၇။ ပရိသတ်ပေါင်း-ထောင်သောင်းရံခါ၊
တခမ်းတနား-ရောက်သွားမကြာ။
မဟာဝုန်တော-သာမောဝေဆာ၊
သစ္စက-ဝါဒပြိုင်အံ့ငှါ။

ဘုရားထံသို့ရောက်ခဏ်း

၈။ မြတ်ဖျားထံမှောက်-သူရောက်သည်တွင်၊
သစ္စကကြီး-ထံနီးအဝင်။
ဦးစွာမိန့်ကြား-စကားဆုံးလျှင်၊
ရှင်တော်ဖျား-လျှောက်ထားဤသို့ပင်။

- ၉။ ခန္ဓာဓာတ်ငါး-မြတ်ဖျားရွှေကိုယ်၊
အနတ္တလော-အဟောအဆို။
အတ္တပါလား-မိန့်ကြားစေလို၊
သစ္စက-ဝါဒတင်ဘို့ကို။
- ၁၀။ ထိုခါမြတ်ဖျား-မိန့်ကြားလျင်မြန်၊
အိုသစ္စက-အတ္တမဆန်။
ခန္ဓာဓာတ်ငါး-မှတ်သားကေန၊
အနတ္တ-မုချစင်စစ်မှန်။
- ၁၁။ မိန့်တော်သံများ-သူကြားလေရာ၊
သစ္စကကြီး-နှုတ်သီးအစွာ။
မှားလိုက်လေခြင်း-နှိပ်နင်းဆိုကာ၊
အစိုးရ-အတ္တစင်စစ်ပါ။
- ၁၂။ ခန္ဓာငါးမျိုး-ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင်၊
သတ္တဝါများ-တည်ငြားအိုင်။
အမှုမူ၍-ပြုစုနေနိုင်၊
အတ္တကြီး-ပျက်စီးဘယ်မယိုင်။

ရှင်တော်ဘုရား၏အမိန့်

- ၁၃။ အို-သစ္စက-အတ္တပုံသေ၊
အစိုးရသော-သင်ပြောပလေ။
စိုးရစိတ်ကြိုက်-လိုလိုက်တုံချေ၊
သင့်ရုပ်စု-သင်ပြုပြင်လို့နေ။

- ၁၄။ မအိုနိုင်ဘဲ-အမြဲရွယ်ပျို၊
ရုပ်သွင်ရူပ-မူလနဂို။
လိုတိုင်းပြုစမ်း-နုဆန်းသင့်ကိုယ်၊
ပြုတိုင်းဖြစ်-စင်စစ်အတ္တဆို။
- ၁၅။ ချမ်းသာဆင်းရဲ-ဖန်လဲထွေလာ၊
ဝေဒနာရိုင်း-လိုတိုင်းမပါ။
အစိုးရက-သုခချမ်းသာ၊
သင်ပြုစမ်း-အစွမ်းဝေဒနာ။
- ၁၆။ လိုလိုက်စိုးရ-အတ္တပြင်ပြင်၊
သင်ပြုလိုတိုင်း-မဆိုင်းအလျှင်။
ဖြစ်မည်စိတ်ချ-ဒိဋ္ဌထင်ထင်၊
သည်အမေး-မနှေးသင်လျှောက်တင်။

သစ္စကမှိုင်းတွေခဏ်း

- ၁၇။ ထိုခါကြံတွေး-မှိုင်းငေးလိုက်ဖို့၊
သစ္စကကြီး-ချွေးစီးအယို။
တုဏှိဘောနှင့်-မနောအိုတို့၊
မလျှောက်ထား-စကားမြွက်မဆို။
- ၁၈။ အိုသစ္စက-မြွက်ဟလျှင်မြန်၊
မြန်စွာလျှောက်ထား-ကြောက်အားမသန်။
တုဏှိဘောဖြင့်-မှတ်လောကေန်၊
သင့်ဦးထိပ်-စိတ်စိတ်ကွဲလိမ့်မှန်။

၁၉။ သို့လိုမြတ်ဖျား-မိန့်ကြားသော်ပင်၊
 မဆိုမြတ်ကြား-လျှောက်ထားမတင်။
 အလျှောက်ခက်လို့-ကြောက်ရွက်ပူပင်၊
 အသံတိတ်-ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့အင်။

သိကြားမင်းသက်ဆင်းခင်း

၂၀။ ထိုခါချက်ခြင်း-သက်ဆင်းဣန္ဒာ၊
 ဝရဇိန်စက်-ချိန်လျက်မကွာ။
 ဟယ်သစ္စက-အတ္တမိစ္ဆာ၊
 မလျှောက်ထား-ကြောက်အားပိုလှစွာ။

၂၁။ ဝရဇိန်စက်-လက်နက်ချိန်ရွယ်၊
 သင်မလျှောက်ထား-သင့်အားတကယ်။
 မညှာနိုင်ဘဲ-ပစ်ခဲ့တော့မယ်၊
 သင့်ဦးထိပ်-စိတ်စိတ်ကြေမွဘွယ်။

သစ္စကကြောက်လန့်၍
လျှောက်တင်ခင်း

၂၂။ ထိုခါလန့်ထိတ်-ကြောက်စိတ်ပူပွေ၊
 တုံတုံခိုက်ခိုက်-ရှုရှိုက်သလေ။
 နေနိုင်တော့ဘူး-လန့်မှူးဆူဝေ၊
 ဦးညွတ်တွား-လျှောက်ထားဤသို့ပေ။

၂၃။ ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ-ငါဘဲသညာ၊
 မပိုင်စင်စစ်-အနှစ်ဗလာ။
 အလိုအကြိုက်-မလိုက်ဘယ်ခါ၊
 အနတ္တ-မုချမှန်လှစွာ။

- ၂၄။ ခန္ဓာဓာတ်ခဲ-မမြဲပုံသေ၊
 ဘောက်ပြန်ချုပ်စဲ-ဆင်းရဲပလေ။
 ငါသောကိုယ်သော-ဆိုပြောတုံချေ၊
 မှားခေါင်ထိ-ဒိဋ္ဌိစင်စစ်ပေ။
- ၂၅။ သို့လိုဝပ်တွား-လျှောက်ထားလေရာ၊
 ပရိသတ်အား-အများတကာ။
 ကြားလျှင်မဲ့ရှဲ့-ကဲ့ရှဲ့ဆူညာ၊
 သစ္စက-ရှုံးရလွန်နစ်နာ။
- ၂၆။ ဝင့်ဝါကြိမ်းပ-တက်ကြွစိတ်မာန်၊
 ပြိုင်ပွဲဆိုင်ပွဲ-နိုင်မြဲအမှန်။
 သို့လိုဟိန်းဟောက်-မော်မောက်ထန်ထန်၊
 ယခုပွဲ-ယိုင်လဲသူဂျမ်းပြန်။

သစ္စကဝတ္ထုပြီး၏။

ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ်ပါဠိတော်

သတ္တိမေ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္မဒက္ခာတာ
ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကတမေ သတ္တ

၁။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မ
ဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၂။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ
သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၃။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မ
ဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၄။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မ
ဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၅။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မ
ဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၆။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မ
ဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၇။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ဣမေ ခေါ် ကဿပ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ်နိဿယ

ကဿပ၊ ချစ်သား ကဿပ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား အပ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတာ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ လေ့လာ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာ ချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခ ဇာတ်သိမ်း ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ကတမေသတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်းဟူမူကား။

၁။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ခေါ်၊ စင်စစ်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား အပ်သော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတော၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်

ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို
ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာချုပ်
ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၂။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယာ၊
ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောကြား
အပ်သော။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်
တရားသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည် ရှိသော်။
ဗဟုလိကတော၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ လေ့လာ အပ်သည်
ရှိသော်။ အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်
အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန်
တရားမှန်ကို ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊
ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တ
တိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ ကဿပ၊ ချစ်သား ကဿပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယာ၊
ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား
အပ်သော။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်
တရားသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟု
လိကတော၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ လေ့လာအပ်သည် ရှိသော်။
အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်း ပေါ်
ပေါက်ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်
ကို ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာ
ချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၄။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယာ၊
ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား

အပ်သော။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် တရား
 သည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီ
 ကတော၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ လေ့လာအပ်သည် ရှိသော်။
 အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်
 ပေါက်ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်
 ကို ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာ
 ချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၅။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယာ၊
 ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား
 အပ်သော။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ။ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်တရား
 သည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီ
 ကတော၊ ကြိမ်ဘန်များစွာလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ အဘိ
 ညာယ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်
 ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန်တရားမှန်ကို ဝေဘန်
 ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာ ချုပ်ငြိမ်း၍
 ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၆။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယာ၊
 ငါဘုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်
 သော။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ။ သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်သည်။
 ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတော၊
 ကြိမ်ဘန်များစွာလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ အဘိညာယ၊
 အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ။
 သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်ပိုင်း
 ခြား၍သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခ
 ဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၇။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတော၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ကဿပ၊ ချစ်သား ကဿပ။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေခေါဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဤဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတာ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာလေ့လာအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဘိညာယ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ်နိဿယပြီး၏။

ဟံသာဝတီစာအုပ်တိုက်
၃၅၇-ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း
ရန်ကုန်မြို့

စာအုပ် - ၁ - ကျပ် ၁၅၀ ပြား။